

NIȚĂ ANDREEA-MIHAELA

ȘERBAN IONUȚ-VIRGIL

**Ghid de bune practici
pentru
EDUCAȚIE NONFORMALĂ
EDU ACCES
REVIZUIT**

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020

Autori: Andreea Mihaela Niță și Ionuț Virgil Șerban

Cercetările sociologice au fost realizate de sociolog TRAIANA-MARIANA DIACONU

Apărut: 2025

”FĂ TOT CE POȚI, CU CEEA CE AI, ACOLO UNDE EȘTI”

1. Introducere

2. Abandonul școlar – context identificat la nivel national și regional

3. Strategii eficiente pentru prevenirea abandonului școlar

4. Concepte utilizate în realizarea ghidului

5. Metodologia realizării ghidului

5.1. Grup țintă

6. Rezultatele cercetării sociologice

6.1. Abandonul școlar în rândul elevilor din cadrul proiectului EDU ACCES – cercetare sociologică aplicată în rândul grupului țintă din cadrul unităților de învățământ partenere în proiect

6.1.1. Analiză la nivelul claselor 0-VI

6.1.2. Analiză la nivelul claselor VII-VIII

7.2 Impactul proiectului EDU ACCES în combaterea riscului de abandon școlar în rândul unităților de învățământ partenere

7.2.1. Analiză la nivelul claselor 0-VI

7.2.2. Analiză la nivelul claselor VII-VIII

8. Practici pozitive - Metode si tehnici aplicate

9. Activitati realizate in perioada de sustenabilitate a proiectului EDU ACCES

10. Concluzii si recomandări

11. Bibliografie

1. Introducere

Proiectul *EDU ACCES* a urmărit reducerea și prevenirea abandonului școlar timpuriu prin implementarea de măsuri integrate concrete pentru un grup țintă de 370 de persoane, elevi și cadre didactice/personal de sprijin din 3 unități de învățământ din județul Dolj: Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” din Craiova, Școala Gimnazială Filiași și Liceul Tehnologic „Alexandru Macedonski” din Melinești.

Obiectivul general al proiectului *EDU ACCES* a vizat crearea unui program integrat de educație nonformală în sistem outdoor prin amenajarea a 3 spații în curtea a 3 unități de învățământ din județul Dolj pentru 370 de elevi și cadre didactice/personal de sprijin prin măsuri integrate de prevenire, măsuri transpuse în activități de educație nonformală în sistem outdoor.

Obiectivele specifice ale proiectului *EDU ACCES* au fost:

Obiectivul specific 1 - Dezvoltarea sustenabilă a unui program integrat de educație nonformală în sistem outdoor prin crearea a 3 spații în curtea a 3 unități de învățământ din județul Dolj și prin conștientizarea a 370 de persoane, elevi și cadre didactice/personal de sprijin, cu privire la importanța educației nonformale în sistem outdoor, ca rol esențial în sistemul educațional actual și implicarea acestora în activități de tip outdoor, până la finalul proiectului. Conștientizarea s-a realizat prin metode aplicate – cercuri interactive de educație care au abordat metoda focus-grup. Participarea la aceste evenimente a unei persoane din comunitate (reprezentant public sau privat) a contribuit la dezvoltarea de idei inovative, iar grupul țintă și-a însușit nevoia de implementare a activităților nonformale în sistem outdoor.

Obiectivul specific 2 – Îmbunătățirea de competențe pentru 40 de cadre didactice/personal de sprijin care au urmat un curs de Educație nonformală pentru o școală altfel, în vederea promovării și implementării unor servicii educaționale de calitate prin implicarea directă în derularea cercurilor interactive, a atelierelor Strong Young Minds și a activităților din cadrul CLUBULUI ALTFEL, în primele 6 luni de implementare ale proiectului.

Obiectivul specific 3 - Creșterea ratei de participare în învățământul primar și secundar prin implementarea de programe socio-educaționale pentru 330 de elevi, cu accent pe elevii aparținând minorității roma și elevii din mediul rural, care au participat activ la atelierile socio-educaționale Strong Young Minds (210 elevi din clasele 0-VI), workshop-urile Clubul meseriilor (120 elevi clasele VII-VIII) și la CLUBUL ALTFEL (120 elevi clasele VII-VIII). Până la finalul proiectului peste 330 de elevi și-au însușit valori educaționale, iar interesul pentru educație a crescut semnificativ prin participarea la activități nonformale în sistem outdoor. Rezultatele activității au fost cuantificate prin rezultatele obținute la școală, astfel că s-a putut observa o îmbunătățire față de anul anterior. Totodată s-a măsurat impactul activităților și prin feedback-ul realizat de experți sumarizat în ghidul de bune practici pentru educație nonformală ”FĂ TOT CE POTI, CU CEEA CE AI, ACOLO UNDE EȘTI,,

Obiectivul specific 4 - Dezvoltarea a 4 măsuri integrate de prevenție prin implementarea de activități centrate pe nevoile elevilor, activități abordate în maniera incluzivă și etapizată: conștientizare, evaluare și implementare. Cele 4 măsuri au fost reprezentate de 1. cercurile interactive prin metoda focus-grup - prima etapa reprezentând-o conștientizarea celor 370 elevi și cadre didactice/personal de sprijin, 2. atelierele Strong Young Minds personalizate în baza evaluării neuropsihologice NEEPSY pentru 210 elevi și susținute de 20 de cadre didactice/personal de sprijin, 3. consilierea vocațională și orientarea școlară prin workshop-urile „Clubul meseriilor” și evaluarea prin Platforma Cognitom Career Planner (CCP) pentru 120 de elevi și 4. înființarea CLUBULUI ALTFEL, atât pentru cei 120 elevi cât și pentru 20 cadre didactice. Perfecționarea celor 40 de cadre didactice și implicarea lor în activitățile proiectului și a celor 4 măsuri implicit, a asigurat sustenabilitatea acestora.

Proiectul *EDU ACCES* a urmărit diminuarea nevoilor elevilor, ale școlii și ale comunității. Lipsa activităților nonformale, cu atât mai mult a activităților nonformale organizate în sistem outdoor, dar și a motivației pentru învățare în lipsa unei perspective de susținere din partea unor experți specializați în activități nonformale și/sau consilierii au fost temeiuri pentru necesitatea implementării unui proiect care a avut ca obiectiv reducerea și prevenirea abandonului școlar timpuriu.

Nevoia școlii de amenajare a unui spațiu outdoor, dar și îmbunătățirea metodelor și tehnicilor de organizare și furnizare a serviciilor de educație nonformală pentru a răspunde cerințelor de învățare a elevilor/cadrelor didactice și nevoia comunității de a se dezvolta socio-economic au reprezentat motive suficiente pentru implementarea acestui proiect. Activitățile proiectului au fost relevante în vederea atingerii obiectivelor O.S.6.3. - Reducerea părăsirii timpurii a școlii prin măsuri integrate de prevenire și de asigurare a oportunităților egale pentru elevii aparținând grupurilor vulnerabile, cu accent pe elevii minorității roma și elevii din mediul rural / comunitățile dezavantajate socio-economic și O.S.6.6. - Îmbunătățirea competențelor personalului didactic din învățământul pre-universitar în vederea promovării unor servicii educaționale de calitate orientate pe nevoile elevilor și ale unei școli inclusive.

Ghidul de bune practici pentru educație nonformală „Fă tot ce poți, cu ceea ce ai, acolo unde ești”

Prezentul ghid de bune practici pentru educație nonformală intitulat „Fă tot ce poți, cu ceea ce ai, acolo unde ești” este realizat în cadrul proiectului „EDU ACCES”, demarat de către Asociația de Consultanță și Consiliere Economico-Socială Oltenia, în parteneriat cu Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” Școala Gimnazială Filiași și Liceul Tehnologic „Alexandru Macedonski” din Melinești, implementat în perioada 14.10.2022-31.12.2023.

Ghidul de bune practici pentru educație nonformală cuprinde metode de bună practică identificate în cadrul proiectului cu privire la combaterea riscului de abandon școlar dar și metode de bună practică cu privire la implementarea principiilor educației nonformale în sistem outdoor,

ca metodă eficientă în a încuraja participarea activă a elevilor la actul educațional și dezvoltarea cognitivă și psiho-afectivă a acestora.

2. Abandonul școlar – context identificat la nivel national și regional

Abandonul școlar reprezintă situația în care elevii părăsesc sistemul de învățământ înainte de a obține o calificare sau un diploma. Această problemă este identificată la nivel national și regional în România și are un impact semnificativ asupra societății românești.

La nivel national, rata abandonului școlar în România este una dintre cele mai ridicate din Uniunea Europeană. Potrivit datelor statistice, în anul 2020, aproximativ 17% dintre elevii români au părăsit sistemul de învățământ, fără a obține o calificare sau un diploma. Aceasta înseamnă că un număr semnificativ de tineri români se confruntă cu șanse reduse de a găsi un loc de muncă bine plătit și de a-și asigura un viitor stabil.

La nivel regional, există diferențe semnificative în ceea ce privește rata abandonului școlar. Zonele rurale și sărace sunt mai afectate, în timp ce zonele urbane și dezvoltate au rate mai scăzute. Această discrepanță regională poate fi atribuită unor factori socio-economici, precum sărăcia, lipsa oportunităților de muncă sau accesul redus la servicii educaționale și de sprijin.

Există mai mulți factori care contribuie la abandonul școlar în România. Printre aceștia se numără sărăcia, lipsa sprijinului familial, bulversările de natură personală sau familială, lipsa implicării școlii în identificarea și rezolvarea problemelor elevilor și lipsa interesului pentru școală.

Pentru a combate această problemă, autoritățile române au implementat mai multe programe și măsuri în vederea reducerii abandonului școlar. Acestea includ acordarea de burse și ajutoare sociale pentru elevii defavorizați, dezvoltarea și promovarea programelor de consiliere și îndrumare școlară, îmbunătățirea infrastructurii școlare și implicarea comunității în sprijinirea educației.

Cu toate acestea, abandonul școlar rămâne o problemă majoră în România. Pentru a rezolva această problemă, este nevoie de eforturi continue și coordonate între autorități, școli, familii și comunitatea locală.

3. Strategii eficiente pentru prevenirea abandonului școlar

Prevenirea abandonului școlar este esențială pentru a asigura un viitor de succes pentru tineri. Aici sunt câteva strategii eficiente care pot fi aplicate:

1. Programul de mentorat - Acesta implică alocarea unor mentori către elevi care se confruntă cu dificultăți școlare. Mentori pot fi profesori, părinți, voluntari sau elevi mai în vârstă care au trecut prin aceeași situație. Mentorii pot oferi suport academic, consiliere emoțională și inspirație pentru a-și atinge obiectivele educaționale.

2. Supraveghere și susținere individualizată - Elevii care sunt la risc de abandon școlar pot beneficia de o supraveghere și susținere individualizată. Aceasta poate include întâlniri regulate

cu consilieri școlari, profesori sau asistenți sociali pentru a identifica și aborda problemele de învățare, dificultățile emoționale sau obstacolele personale care pot duce la abandonul școlar.

3. Crearea unui mediu școlar sigur și prietenos - Elevii care se simt în siguranță și acceptați în școală sunt mai puțin susceptibili să abandoneze. Școlile pot implementa politici de toleranță zero față de violență sau hărțuire, pot oferi programe de bullying prevention și să construiască o comunitate școlară bazată pe respect reciproc și inclusivitate.

4. Relevanța curriculumului - Un curriculum bine structurat și relevant poate păstra motivarea elevilor de a rămâne în școală. Abordarea unor aspecte practice și aplicate în materiile de învățământ, precum și legarea lor de viitoare oportunități de carieră, poate ajuta elevii să vadă valoarea în a continua educația.

5. Implicarea părinților și comunității - Implicarea părinților și a comunității în educația elevilor poate avea un impact semnificativ asupra reducerii abandonului școlar. Programele de comunicare și colaborare între școală, părinți și comunitate pot asigura susținerea continuă a elevilor, precum și resurse suplimentare pentru a înfrunța și a depăși dificultățile.

6. Identificarea și intervenția timpurie - Este esențial să se identifice și să se intervină prompt în cazurile de risc de abandon școlar. Screening-ul frecvent al elevilor și consilierea lor imediată pot ajuta la identificarea factorilor de risc și la găsirea soluțiilor adecvate. Identificarea timpurie a dificultăților de învățare și oferirea de sprijin suplimentar poate evita deteriorarea situației școlare a elevilor.

Este important să ne amintim că prevenirea abandonului școlar este o responsabilitate comună a școlii, părinților, comunității și societății în ansamblu. Prin implementarea unor strategii eficiente și asigurarea unui sprijin continuu, putem ajuta elevii să urmeze o educație completă și sănătoasă.

4. Concepte utilizate în realizarea ghidului

Abandon școlar

Abandonul școlar este o situație în care un elev nu continuă să urmeze un program de învățământ, renunțând la școală înainte de finalizarea cursurilor obligatorii sau a obținerii unei diplome. Acest fenomen poate avea consecințe negative asupra dezvoltării individuale și a societății în ansamblu.

Există mai multe motive care pot contribui la abandonul școlar. Unul dintre cele mai frecvente motive este lipsa de sprijin și supraveghere din partea părinților sau a familiilor. Elevii pot proveni din medii socioeconomice defavorizate sau pot avea părinți implicați în activități criminale sau abuzive, care nu le oferă un mediu propice pentru învățare.

Alte motive pot include probleme de sănătate mintală sau fizică, dificultăți de învățare nediagnosticate sau neatinse, nevoi speciale nerezolvate și lipsa de motivație sau interes față de materiile școlare. Bulling-ul sau hărțuirea școlară poate fi și ea un factor care îi determină pe elevi să părăsească școala.

Consecințele abandonului școlar pot fi grave și pot afecta pe termen lung viața individului. Elevii care nu finalizează educația obligatorie au șanse mai mici de a obține un loc de muncă bine plătit, de a avea o viață stabilă și de a contribui în mod activ la societate. De asemenea, pot exista și consecințe psihologice, cum ar fi scăderea stimei de sine și sentimentul de neîmplinire.

Abordarea abandonului școlar implică o combinație de intervenții sociale și educaționale. Este importantă implicarea familiilor și a comunității în sprijinirea elevilor și în promovarea valorii educației. De asemenea, este necesară dezvoltarea unor programe de sprijin și intervenții timpurii pentru a identifica și rezolva problemele individuale care se află la baza abandonului școlar.

Sprijinul familial

Sprijinul familial jucă un rol crucial în combaterea abandonului școlar. Există mai multe moduri în care sprijinul familiei poate avea un impact pozitiv asupra elevilor și îi poate încuraja să rămână în școală.

Primul și cel mai important aspect în sprijinul familial este comunicarea deschisă dintre părinți și copii. Părinții ar trebui să ofere un mediu sigur și deschis în care copiii să se simtă confortabil să își exprime temerile, preocupările și nevoile lor legate de școală. În acest fel, părinții pot răspunde prompt și eficient la problemele care pot duce la abandon școlar.

De asemenea, sprijinul familial înseamnă și implicarea activă în viața școlară a copiilor. Părinții pot participa la întâlniri cu profesorii, la activități școlare și pot implica în educația copiilor prin oferirea de ajutor la teme și învățat. Oamenii cărora li s-au oferit sprijinul și încurajarea învățăturii de acasă sunt mult mai predispuși să își continue educația.

De asemenea, sprijinul familial poate să crească motivația și ambiția copiilor. Prin încurajarea și susținerea lor, părinții pot ajuta copiii să își dezvolte încrederea în sine și să își stabilească obiective pe termen lung, inclusiv obiective legate de succesul școlar. Prin a sublinia importanța educației și a îmbunătății lor de viață, părinții pot juca un rol crucial în combaterea abandonului școlar.

În cele din urmă, un mediu familial pozitiv și stabil poate contribui la succesul școlar al copiilor. Părinții care oferă un mediu fără violență, stabilitate emoțională și suport emoțional sunt mai susceptibili să aibă copii care sunt mai puțin inclinați să abandoneze școala.

În concluzie, sprijinul familial este esențial pentru a combate abandonul școlar. Prin comunicare deschisă, implicare activă în viața școlară, creșterea motivației și oferirea unui mediu familial pozitiv, părinții pot juca un rol critic în susținerea educației copiilor lor și în prevenirea abandonului școlar.

Perfecționarea cadrelor didactice

Perfecționarea cadrelor didactice este una dintre componentele fundamentale în prevenirea abandonului școlar. Pentru a asigura succesul elevilor în școală și a-i motiva să rămână în sistemul

de învățământ, profesorii trebuie să fie pregătiți și capabili să răspundă nevoilor individuale ale elevilor lor. Iată câteva moduri în care cadrelor didactice le pot perfecționa abilitățile pentru a preveni abandonul școlar:

1. **Formare continuă:** Profesorii ar trebui să participe la programe de formare continuă care să le actualizeze cunoștințele și să le ofere metode și strategii actualizate în predare și învățare. Aceasta îi va ajuta să-și dezvolte abilitățile în a se adapta la nevoile individuale ale elevilor și să identifice factorii de risc pentru abandonul școlar.

2. **Abordarea individualizată:** Cadrele didactice ar trebui să se concentreze mai mult pe elevii lor ca indivizi și să stabilească relații pozitive cu aceștia. Să fie atenți la nevoile lor individuale și să ofere sprijin suplimentar acolo unde este necesar. Înțelegerea nevoilor și interacțiunea personalizată cu elevii poate fi un factor crucial în prevenirea abandonului școlar.

3. **Mentorate și consiliament:** Cadrele didactice pot juca și un rol de mentor și consilier pentru elevi. Aceștia ar trebui să ofere suport emoțional și profesional, să îi ghideze în luarea deciziilor și să le ofere instrumentele necesare pentru a face față provocărilor școlare și personale.

4. **Colaborare cu părinții:** Comunicarea și colaborarea strânsă între profesori și părinți sunt esențiale în prevenirea abandonului școlar. Profesorii ar trebui să informeze părinții despre evoluția școlară a copiilor și să le implice în procesul de învățare. Împreună, cadrele didactice și părinții pot identifica problemele și soluțiile apărute și să găsească modalități prin care să își sprijine copiii pentru a rămâne în școală.

5. **Abordări inovatoare în predare:** Profesorii ar trebui să exploreze și să adopte abordări inovatoare în predare și să folosească tehnologia pentru a-și îmbunătăți lecțiile și materialele didactice. Aceasta va face învățarea mai atractivă și va stimula interesul elevilor pentru a continua să învețe și să rămână în sistemul de învățământ.

În concluzie, perfecționarea cadrelor didactice este esențială în prevenirea abandonului școlar. Prin oferirea unor abordări individualizate, sprijin emoțional și profesional, și prin colaborarea strânsă cu părinții, profesorii pot ajuta elevii să se simtă motivați, sprijiniți și valorizați, ceea ce poate duce la reducerea abandonului școlar.

Relația cu ceilalți colegi

Relația cu colegii este un factor crucial în prevenirea abandonului școlar, deoarece aceasta poate influența starea de bine și implicarea elevilor în mediul educațional, câteva aspecte importante legate de relația cu colegii care pot contribui la reducerea abandonului școlar fiind:

1. **Crearea unui mediu prietenos și inclusiv:** Un mediu școlar în care elevii se simt acceptați, respectați și incluși poate îmbunătăți motivația și implicarea lor în procesul de învățare. Colegii pot fi implicați în crearea acestui mediu prin interacțiuni pozitive, evitând marginalizarea sau excluderea celorlalți elevi.

2. **Colaborare și suport reciproc:** Encurajarea colaborării între colegi poate îmbunătăți implicarea colectivă și poate stimula elevii să se ajute unii pe alții. Aceasta poate fi realizată prin

organizarea de proiecte în echipă, activități de învățare în perechi sau grupuri mici sau prin acordarea de sprijin în rezolvarea problemelor sau dificultăților academice.

3. Mentori și modele de succes: Elevii pot fi încurajați să devină mentori pentru colegii lor mai tineri sau să se inspire de la modele de succes din rândul elevilor în vederea prevenirii abandonului școlar. Un sistem de mentorat în cadrul școlii poate oferi sprijin emoțional și academic în mod regulat, ceea ce poate face diferența pentru elevii care se confruntă cu dificultăți.

4. Comunicare deschisă și înțelegere reciprocă: Încurajarea unei comunicări deschise între elevi poate ajuta la identificarea și rezolvarea problemelor înainte ca acestea să devină motive de abandon școlar. Elevii ar trebui să aibă un sentiment de siguranță pentru a putea discuta despre dificultăți academice, probleme personale sau probleme legate de școală.

5. Implicare în activități extracurriculare: Participarea la activități extracurriculare poate crește sentimentul de apartenență la comunitatea școlară și poate contribui la crearea unor legături puternice între elevi. Activitățile extracurriculare pot fi organizate de către școală sau pot fi inițiative ale elevilor, cum ar fi cluburi, echipe sportive sau proiecte de voluntariat.

Toate aceste aspecte pot contribui la crearea unui mediu școlar în care elevii se simt susținuți și încurajați să își continue studiile, reducând astfel riscul de abandon școlar. Este important ca atât cadrele didactice, cât și elevii să înțeleagă importanța unei relații pozitive cu colegii și să își asume responsabilitatea de a crea și menține un mediu de învățare sănătos și incluziv.

Perspectiva asupra viitorului

Perspectiva asupra viitorului pentru a preveni abandonul școlar ar trebui să se concentreze pe o serie de aspecte cruciale pentru a îmbunătăți accesul și calitatea educației:

1. Accesibilitatea educației: Pentru a preveni abandonul școlar, trebuie să asigurăm că toți copiii au acces la o educație de calitate. Acest lucru poate fi realizat prin crearea unui mediu propice pentru învățare, asigurând transportul gratuit pentru copiii din zonele rurale sau defavorizate și oferind programe de educație flexibile pentru copiii cu nevoi speciale.

2. Suportul emoțional și social: Un aspect important în prevenirea abandonului școlar este asigurarea unui suport emoțional și social adecvat pentru elevi. Acest lucru poate fi realizat prin implementarea unor programe de consiliere și mentorat în școli, promovarea relațiilor pozitive între elevi și educatorii și crearea unui mediu non-discriminatoriu și incluziv pentru elevii din grupuri vulnerabile.

3. Relevanța educației: Pentru a evita abandonul școlar, educația ar trebui să fie relevantă pentru nevoile și interesele elevilor. Aceasta înseamnă integrarea în curriculum a materialelor și activităților practice, bazate pe probleme reale și aplicate la viața de zi cu zi a elevilor. De asemenea, ar trebui să existe o legătură clară între educație și oportunitățile de carieră sau continuare a studiilor ulterioare.

4. Implicarea părinților și comunității: Implicarea părinților și comunității joacă un rol esențial în prevenirea abandonului școlar. Aceasta poate fi realizată prin crearea unor programe de consiliere și informare pentru părinți, organizarea de evenimente și activități educaționale în comunitate și menținerea unei comunicări deschise și constante între școală, părinți și comunitate.

5. Resurse financiare adecvate: Pentru a asigura o educație de calitate și pentru a preveni abandonul școlar, este esențial să existe resurse financiare adecvate alocate sistemului de învățământ. Aceasta include investiții în infrastructură școlară, dotarea cu echipamente și materiale didactice moderne, formarea continuă a educatorilor și asigurarea salariilor competitive pentru aceștia.

În final, prevenirea abandonului școlar necesită o abordare cuprinzătoare și cooperarea tuturor părților implicate - autorități, școli, părinți și comunitate. Doar prin accentuarea importanței educației și crearea unui mediu favorabil pentru învățare, putem construi un viitor în care niciun copil să nu fie privați de șansă de a-și dezvolta potențialul și de a se bucura de o viață împlinită.

Grupuri de suport

Grupurile de suport în prevenirea abandonului școlar reprezintă o formă eficientă de intervenție pentru a sprijini elevii în dificultate sau care se confruntă cu riscul de abandon școlar. Aceste grupuri sunt create pentru a oferi sprijin emoțional, academic și social elevilor, astfel încât să poată rămâne în sistemul de învățământ și să-și continue educația, ele putându-se regăsi sub forma unor:

1. Grupuri de suport academic: Aceste grupuri sunt concentrate pe sprijinirea elevilor în dezvoltarea abilităților academice și în înțelegerea materiilor școlare. Acestea pot oferi tutorat, ghidare în lucrul individual și colectiv, consiliere academică și sesiuni de lucru în grup.

2. Grupuri de suport emoțional: Acest tip de grupuri își propun să ofere un spațiu sigur și confidențial în care elevii să poată discuta despre emoțiile și dificultățile lor. Aceste grupuri pot aborda subiecte precum anxietatea, stima de sine, relațiile sociale sau provocări personale, oferindu-le elevilor suportul emoțional de care au nevoie pentru a face față dificultăților și a rămâne motivați în școală.

3. Grupuri de suport social: Aceste grupuri sunt destinate dezvoltării abilităților sociale și relaționale ale elevilor. Ele pot oferi oportunități de interacțiune și colaborare cu alți elevi, prevenind astfel izolarea socială și promovând integrarea în comunitatea școlară.

4. Grupuri de suport pentru părinți: În prevenirea abandonului școlar este importantă implicarea părinților. Aceste grupuri pot oferi sprijin și informații pentru părinți în înțelegerea nevoilor și problemelor copiilor lor, oferindu-le strategii și resurse pentru a-i sprijini în continuarea educației.

5. Grupuri de mentorat: Aceste grupuri se bazează pe implicarea unor mentori, de obicei elevi mai mari sau adulți din comunitate, care oferă sprijin și ghidare celor mai tineri. Mentorii pot oferi modele de succes și inspirație, având un impact pozitiv în prevenirea abandonului școlar.

Acestea sunt doar câteva exemple de tipuri de grupuri de suport în prevenirea abandonului școlar. Fiecare instituție școlară sau comunitate poate dezvolta diferite forme de grupuri de suport, potrivite nevoilor și resurselor locale. Importanta este identificarea și oferirea sprijinului necesar elevilor în risc de abandon școlar, confirmându-le că pot face față dificultăților și le oferă resurse să rămână în școală și să-și continue formarea.

Educația nonformală outdoor

Educația nonformală outdoor este o formă de învățare care are loc în afara mediului școlar tradițional, utilizând resursele și mediul natural în scopuri educaționale. Prin activități precum drumeții, tabere, jocuri în aer liber, echitație sau cățărare, elevii sunt implicați activ în procesul de învățare și dezvoltare personală. Impactul educației nonformale outdoor în prevenirea abandonului școlar este semnificativ, deoarece aceasta determină:

1. **Motivație crescută:** Prin intermediul activităților în aer liber, elevii pot dobândi o perspectivă nouă asupra învățării și pot dezvolta o motivație crescută pentru studiu și performanță școlară. Participarea activă și experiențele tangibile în natură pot consolida conexiunea dintre elev și conținutul academic.

2. **Dezvoltarea abilităților sociale și a încrederii în sine:** Educația nonformală outdoor oferă oportunități de dezvoltare a abilităților sociale și a încrederii în sine. Activitățile de echipă și colaborare stimulează comunicarea, înțelegerea și respectul reciproc. Prin intermediul acestor experiențe, elevii pot câștiga încredere în propriile capacități și pot dezvolta abilități utile pentru a face față provocărilor academice sau personale.

3. **Conștientizarea și respectul față de mediul înconjurător:** Educația nonformală outdoor promovează conștientizarea și respectul față de mediul înconjurător. Prin intermediul activităților în natură, elevii învață despre biodiversitate, conservare și sustenabilitate. Astfel, ei pot dezvolta o atitudine responsabilă și proactivă față de mediu, ceea ce poate contribui la formarea unor cetățeni responsabili și implicați în comunitate.

4. **Dezvoltarea rezilienței și capacității de adaptare:** Participarea la activități outdoor nonformale implică frecvent depășirea limitelor personale, gestionarea situațiilor neașteptate și adaptarea la diferite condiții și provocări. Prin intermediul acestor experiențe, elevii pot dezvolta reziliență, capacitatea de a face față adversităților și de a se adapta la schimbări. Aceste abilități pot fi transferate și aplicate în contextul academic sau personal, contribuind astfel la prevenirea abandonului școlar.

În concluzie, educația nonformală outdoor are un impact semnificativ în prevenirea abandonului școlar. Prin activități în natură, elevii devin mai motivați, dezvoltă abilități sociale și încredere în sine, învață să respecte mediul înconjurător și dezvoltă reziliență și adaptabilitate. Aceste aspecte contribuie la creșterea conștientizării față de importanța educației și la reducerea abandonului școlar.

Activități școlare interactive

Activitățile școlare interactive reprezintă o modalitate eficientă de a combate abandonul școlar și de a crește gradul de implicare a elevilor în procesul de învățare. Aceste activități implică utilizarea tehnologiei și a metodelor interactive, care să ofere elevilor oportunități de a-și demonstra abilitățile și de a interacționa cu materialele didactice într-un mod plăcut și captivant, printre cele mai interesante regăsindu-se:

1. Aplicații și jocuri educative: Utilizarea aplicațiilor și a jocurilor educative pe telefon sau tabletă poate fi o modalitate distractivă de a învăța diferite subiecte. Astfel de activități grabesc procesul de învățare și le permit elevilor să-și dezvolte abilitățile într-un mod interactiv. Este și o modalitate de a menține interesul elevilor pentru școală și de a-i motiva să continue să învețe.

2. Proiecte de grup și prezentări: Implicarea în proiecte de grup și realizarea de prezentări interactive îi stimulează pe elevi să colaboreze și să-și dezvolte abilitățile de comunicare și prezentare publică. Aceste activități sunt mai atractive și mai relevante pentru elevi și îi ajută să-și dezvolte încrederea în propriile abilități și să simtă că fac parte dintr-un grup.

3. Laboratoare și experimente științifice: Realizarea de laboratoare și experimente științifice în sala de clasă implică activ participarea elevilor, care vor avea ocazia să experimenteze și să pună în practică conceptele teoretice într-un mod practic și interactiv. Aceste activități îi ajută pe elevi să înțeleagă și să-și amintească mai bine informațiile studiate și să-și dezvolte abilitățile critice de gândire.

4. Excursii și activități în aer liber: Organizarea de excursii și activități în aer liber oferă elevilor oportunitatea de a-și dezvolta abilitățile prin explorare și experiențe directe. Astfel de activități îi ajută pe elevi să vadă relevanța celor învățate și să-și dezvolte interesul pentru învățare. De asemenea, ele pot contribui la dezvoltarea abilităților sociale și a echipei.

Importanța activităților școlare interactive în combaterea abandonului școlar este dată de faptul că ele fac învățarea mai plăcută și mai captivantă pentru elevi, cresc gradul de implicare și interesul lor pentru școală și contribuie la dezvoltarea abilităților lor într-un mod interactiv. Prin intermediul acestor activități, elevii se simt motivați și își dezvoltă încrederea în propriile abilități, ceea ce reduce riscul de abandon școlar.

5. Metodologia realizării cercetării sociologice (realizată de sociolog Denisa-Maria Firulete și sociolog Traiana Mariana Diaconu)

Analiza cantitativă - ancheta sociologică pe bază de chestionar administrat în cadrul proiectului EDU ACCES, în tipul demarării activităților A 3.1 – Implementarea Atelierelor Strog Young Minds și A 3.2 - Activități de orientare școlară și descoperire a cunoștințelor abia dobândite în educația formală.

Ancheta sociologică se particularizează în universul cercetărilor sociologice concrete (empirice de teren) prin aceea că utilizează cu precădere chestionarul și interviul pentru

culegererea informațiilor. Bazându-se pe modalități interrogative în obținerea informațiilor, „ancheta sociologică are un caracter neexperimental, cu un grad relativ scăzut de control al cercetătorului asupra variabilelor analizate”. C. A. Moser atrăgea atenția asupra faptului că termenul de „anchetă socială” este dificil de definit întrucât el acoperă o „varietate foarte largă de cercetări, începând de la analizele clasice asupra sărăciei până la sondajele asupra opiniei publice, anchetele pentru planificarea orașelor, cercetarea pieței, precum și nenumăratele investigații organizate de institutele de cercetare”. Așa cum observa și Ioan Mărginean (1993), ancheta sociologică de multe ori combină modalitățile interrogative de obținere a informațiilor cu studiul documentelor sau cu observația științifică, astfel că trasarea unei bariere despărțitoare ferme între ceea ce se înțelege prin „cercetare sociologică de teren” și „anchetă sociologică” nu se justifică. În plan didactic vom reține totuși că ancheta sociologică se distinge de alte tipuri de cercetări sociologice concrete (de teren, empirice) prin: utilizarea, în principal, a chestionarului și interviului pentru obținerea informațiilor și nerecurgerea la experiment.

Pe de altă parte, față de sondajul de opinie publică ancheta sociologică se diferențiază prin aceea că: are ca scop nu numai cunoașterea aspectelor subiective (opinii, atitudinii, aspirații, interese etc.), dar și a celor obiective (structura, condiții, etc.).

Sondajul de opinie publică are ca scop cunoașterea „complexului preferințelor exprimate de un număr semnificativ de persoane referitoare la o problemă de importanță generală”. Acest tip de cercetare sociologică se fondează: pe modalitățile interrogative de culegere a informațiilor și pe tehnicile de eșantioane și are ca notă diferențială restrângerea ariei de cunoaștere la opinia publică.

Instrumentul utilizat: chestionarul

Chestionarul de cercetare reprezintă o tehnică și, corespunzător, un instrument de investigare constând dintr-un ansamblu de întrebări scrise și, eventual, imagini grafice, ordonate logic și psihologic, care, prin administrarea de către operatorii de anchetă sau prin autoadministrare, determină din partea persoanelor anchetate răspunsuri ce urmează a fi înregistrate în scris.

Chestionarul se dovedește a fi una din tehnicile cele mai frecvent utilizate în științele socioumane.

În cazul acestei cercetări au fost folosite 4 chestionare: 2 chestionare aplicate pentru a identifica gradul de risc de abandon școlar, aplicate în rândul a 210 elevi din clasele 0-VI, în și 2 chestionare de identificare a impactului proiectului D.A.V.I.N.C.I. în privința combaterii riscului de abandon școlar, aplicate în rândul a 120 de elevi din clasele VII-VIII. .

Primul chestionar adresat elevilor din clasele 0-VI cuprinde 28 de întrebări închise și a fost aplicat în cadrul Activității A 3.1 – Implementarea atelierelor Strong Young Minds. Pentru elevii din clasele VII-VIII, primul chestionar administrat cuprinde 50 de întrebări închise dar și întrebări deschise și a fost aplicat în cadrul Activității A 3.2 - Activități de orientare școlară și descoperire a cunoștințelor abia dobândite în educația formală.

Al doilea chestionar adresat elevilor din clasele O-VI cuprinde X de întrebări închise și a fost aplicat la finalul Activității A 3.1 – Implementarea atelierelor Strong Young Minds. Pentru elevii din clasele VII-VIII, al doilea chestionar administrat cuprinde X de întrebări închise și a fost aplicat la finalul Activității A 3.2 - Activități de orientare școlară și descoperire a cunoștințelor abia dobândite în educația formală.

5.1. Grup țintă

Grupul țintă este format din 330 de elevi, dintre care: 245 de elevi provin din mediul urban: 160 de elevi din cadrul Școlii Gimnaziale „Mihai Viteazul” din Craiova, și 85 de elevi provin din cadrul Școlii Gimnaziale Filiași și 85 de elevi provin din mediul rural dintr-o zonă dezavantajată din Regiunea S-V Oltenia-Liceul Tehnologic „Alexandru Macedonski” Melinești.

Din mediul urban, din cei 245 de elevi, 155 de elevi provin din clasele 0-VI și 90 de elevi provin din clasele VII-VIII). Din mediul rural, 55 de elevi provin din clasele 0-VI și 30 de elevi provin din clasele VII-VIII.

6. Rezultatele cercetării sociologice

6.1. Abandonul școlar în rândul elevilor din cadrul proiectului EDU ACCES – cercetare sociologică aplicată în rândul grupului țintă din cadrul unităților de învățământ partener în proiect

6.1.1. Analiză la nivelul claselor 0-VI

Riscul abandonului școlar este un pericol constant, drept urmare și în cadrul proiectului EDU ACCES, au fost descoperite și situații îngrijorătoare.

Așa cum am specificat deja, extrem de importante în prevenirea riscului de abandon școlar sunt rolul și importanța familiei.

Familia joacă un rol extrem de important în prevenirea riscului de abandon școlar. Aceasta poate contribui la creșterea motivației și angajamentului copiilor față de educație, crearea unui mediu sigur și stabil în care aceștia să se dezvolte și să învețe, precum și susținerea lor în fața dificultăților școlare.

Iată câteva moduri în care familia poate contribui la prevenirea abandonului școlar:

1. **Susținerea educației:** Părinții ar trebui să pună un accent deosebit pe educație și să încurajeze copiii să-și dezvolte abilitățile și pasiunile. Ei ar trebui să se implice activ în viața școlară a copiilor, să comunice cu profesorii și să îi sprijine în activitățile școlare.
2. **Conversații deschise:** Familiile ar trebui să creeze un mediu deschis și prietenos în care copiii se simt liberi să discute despre problemele și dificultățile lor școlare. Părinții ar trebui să fie atenți și să răspundă în mod empatic și sprijinitor la nevoile și grijiile copiilor lor.
3. **Stabilitate emoțională și siguranță:** Familie trebuie să ofere un mediu stabil și sigur în care copiii pot învăța și se pot dezvolta. Aceasta înseamnă că părinții ar trebui să ofere sprijin emoțional, să promoveze o relație sănătoasă între membrii familiei și să încurajeze valori și comportamente pozitive.

4. Implicarea în activități școlare: Părinții ar trebui să fie activi în viața școlară a copiilor lor, să participe la reuniuni, să susțină activitățile extrașcolare și să îi încurajeze pe copii să se implice în activități de voluntariat sau în proiecte educaționale.

5. Monitorizarea progresului academic: Părinții ar trebui să monitorizeze și să evalueze în mod regulat progresul academic al copiilor lor. Aceasta înseamnă că ar trebui să urmărească notele, să ofere sprijin suplimentar în cazul în care este necesar și să caute soluții în colaborare cu profesorii pentru rezolvarea eventualelor dificultăți sau probleme școlare.

Prin implicarea activă și susținere, familiile pot juca un rol crucial în prevenirea riscului de abandon școlar. Aceasta poate contribui la creșterea motivației și angajamentului copiilor față de educație și la crearea unei baze solide pentru succesul lor academic și personal pe termen lung. Referitor la rolul și importanța familiei în prevenirea abandonului școlar, rezultatele cercetării efectuate în cadrul proiectului sunt relevante.

ROLUL SI IMPORTANTA FAMILIEI IN PREVENIREA RISCULUI DE ABANDON SCOLAR (Clasele 0-VI)

Această întrebare indică faptul că elevii percep că părinții lor, în procent de 89 din 100, sunt receptivi și deschiși să-i asculte atunci când au preocupări sau probleme. Există mai multe aspecte de luat în considerare în interpretarea acestei afirmații:

1. Dacă părinții sunt dispuși să asculte, acest lucru poate sugera existența unei comunicări eficiente în familie. Este important ca membrii unei familii să-și poată exprima deschis grijile, sentimentele și preocupările lor.
2. Afirmația poate indica o relație solidă și încredere între părinte și copil. Când un copil simte că părinții sunt disponibili pentru a-l asculta, acesta este mai dispus să împărtășească aspecte importante din viața sa.
1. Ascultarea activă din partea părinților poate oferi un suport emoțional semnificativ. Când copiii se simt ascultați și înțeleși, se poate dezvolta un sentiment de securitate și încredere.

2. Disponibilitatea părinților de a asculta poate contribui la întărirea legăturii și conexiunii dintre membrii familiei. Aceasta poate crea un mediu familial în care membrii se simt acceptați și susținuți.
3. Ascultarea atentă poate facilita înțelegerea reciprocă între părinți și copii. Acest lucru poate duce la o mai bună cunoaștere a nevoilor, dorințelor și preocupărilor fiecărui membru al familiei.

Concluzionând, este important să subliniem că interpretarea poate varia în funcție de contextul general al relației părinte-copil și de experiențele individuale ale fiecărui membru al familiei. Comunicarea deschisă și respectuoasă este esențială pentru o relație armonioasă între copii și părinți, menită a stimula încrederea, curiozitatea și apetitul pentru educație.

Le pot cere părinților mei să mă ajute atunci când întâmpin probleme cu rezolvarea problemelor

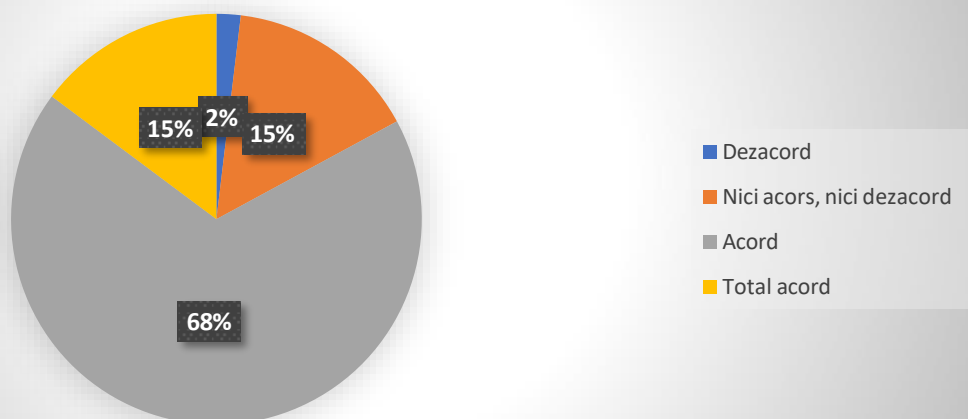
Această întrebare indică dorința sau considerarea posibilității ca elevul să apeleze la sprijinul părinților în cazul în care întâmpină dificultăți în rezolvarea temelor sau altor probleme legate de școală. Rezultatele din diagrama de mai sus relevă faptul că 7% dintre elevi nu pot solicita ajutorul părinților, în timp ce 92% își exprimă acordul cu privire la beneficiile aportului familial asupra educației propriului copil:

1. Întrebarea reflectă un nivel de deschidere și comunicare în cadrul familiei. Copilul/elevul pare să fie dispus(ă) să împărtășească provocările legate de școală cu părinții și să exploreze posibilitatea de a primi ajutor din partea lor și îl conștientizează cu privire la propriile nevoi și asupra importanței asumării responsabilității de a solicita ajutor atunci când simte că este necesar.
2. Elevul recunoaște importanța sprijinului parental în rezolvarea problemelor școlare. Acest lucru indică conștientizarea că părinții pot oferi nu doar ajutor practic, ci și suport emoțional în fața provocărilor academice, iar posibilitatea de a cere ajutor sugerează o atitudine pozitivă față de colaborarea familială. Acest lucru poate contribui la dezvoltarea unei atmosfere de încredere și susținere în cadrul familiei.

3. Întrebarea a indicat și o nevoie de ghidare și orientare în ceea ce privește temele școlare. Elevul își poate vedea părinții ca resurse utile pentru a obține clarificări sau explicații suplimentare în materiile școlare.

Este important de subliniat că interpretarea poate varia în funcție de contextul individual și familial, mai ales în cazul familiilor educate. Unii ar putea interpreta această întrebare ca pe o expresie a nevoii naturale de sprijin și colaborare în cadrul familiei, în timp ce alții ar putea vedea aceasta ca pe un mod de a-și dezvolta abilitățile de rezolvare independentă a problemelor. În orice caz, deschiderea la comunicare și colaborarea în cadrul familiei sunt aspecte pozitive care pot contribui la succesul academic și la dezvoltarea personală a copilului.

Vorbesc cu părinții mei despre viitorul meu

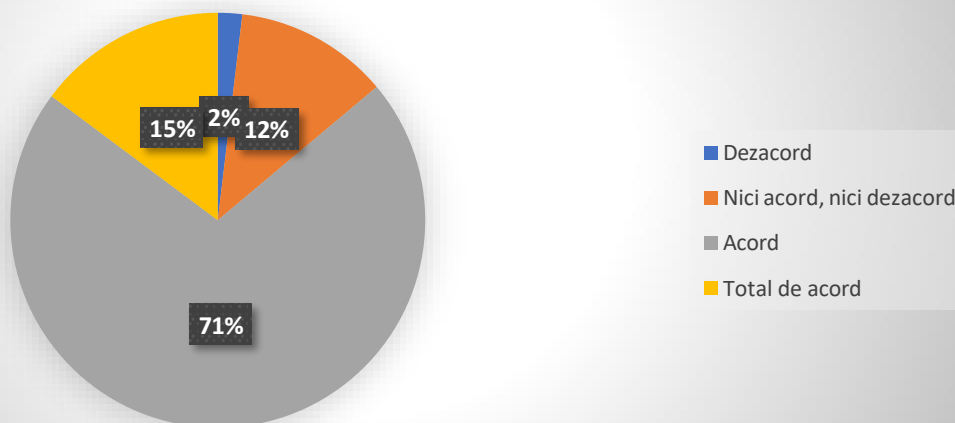
Discuția dintre copil și părinți cu privire la viitor are o importanță semnificativă și poate avea un impact profund asupra dezvoltării individuale și a relației familiale. Justificarea credinței anterior exprimate are la bază următoarele argumente:

1. Discuțiile despre viitor oferă copilului ocazia de a-și clarifica obiectivele și aspirațiile personale. Acest proces de auto-descoperire este esențial pentru dezvoltarea identității și a direcției personale.
2. Prin dialogul cu părinții, copilul poate obține informații și sprijin în privința alegerilor educaționale și profesionale. Părinții pot oferi ghidare și sfaturi bazate pe experiența lor și pot ajuta la identificarea resurselor necesare pentru atingerea obiectivelor.
3. Discuțiile despre viitor pot contribui la construirea unei relații de încredere între copil și părinți. Când copilul simte că este ascultat și susținut în planurile sale pentru viitor, se poate dezvolta un nivel mai înalt de încredere reciprocă.
4. Conversațiile despre viitor pot contribui la clarificarea așteptărilor reciproce dintre părinți și copil. Înțelegerea posibilităților și limitelor ajută la evitarea frustrărilor și la gestionarea mai eficientă a expectativelor.

5. Participarea activă la discuțiile despre viitor ajută copilul să dezvolte abilități de comunicare eficiente. Aceste abilități sunt esențiale în viața personală și profesională și pot contribui la consolidarea relațiilor interpersonale.
6. Părinții pot juca un rol crucial în motivarea și încurajarea copilului în atingerea obiectivelor sale. Discuțiile pozitive și constructive despre viitor pot genera o atitudine proactivă și încrezătoare în propria capacitate de a-și construi un viitor de succes.
7. Viitorul este adesea incert, iar discuțiile despre el pot contribui la dezvoltarea unei atitudini de adaptabilitate și flexibilitate. Copilul poate învăța să își ajusteze planurile în funcție de schimbările circumstanțelor și să abordeze viitorul cu o mentalitate deschisă.

Din păcate, doar 83% dintre respondenți valorizează discuțiile despre viitorul personal în mediul familial, restul de 17% neconștientizând valoarea conversațională și faptul că aceasta contribuie la formarea unei viziuni personale asupra dezvoltării personale și la construirea unei baze solide pentru planificare și luare de decizii.

Părinții mei consideră că educația este importantă pentru a avea succes în viață

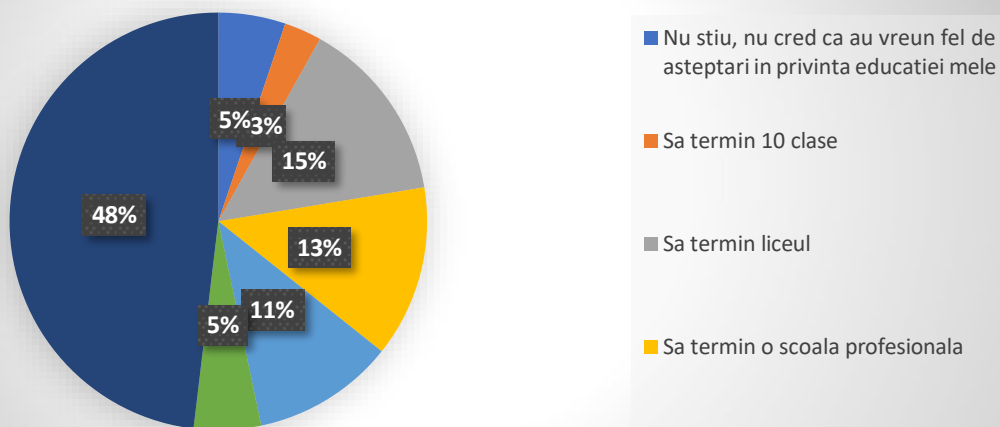

Relevanța pentru un elev a acestei afirmații este semnificativă și poate influența în mod substanțial atitudinea și angajamentul său în procesul de învățare. Aceasta e condiționată de câteva aserțiuni:

1. Dacă părinții exprimă clar că pentru ei educația este esențială pentru succesul în viață, este mult mai probabil ca elevul să adopte o atitudine pozitivă față de învățare. Această atitudine poate fi fundamentală pentru motivarea sa de a obține rezultate academice mai bune și de a se implica activ în procesul de educație.

2. Afirmatia poate contribui la stabilirea unor obiective educaționale clare pentru elev. Când părinții transmit că educația este un mijloc important pentru atingerea succesului, elevul poate fi motivat să își stabilească și să își urmărească propriile obiective academice.
3. Elevul poate ajunge să înțeleagă mai bine legătura dintre eforturile depuse în educație și posibilitățile de succes în viață. Această conștientizare poate influența alegerile sale academice și eforturile depuse pentru a-și dezvolta abilitățile.
4. Percepția că părinții acordă o importanță deosebită educației poate contribui la dezvoltarea responsabilității personale a elevului. El sau ea poate simți o presiune pozitivă de a lua inițiativa în procesul de învățare și de a se implica activ în propria educație.
5. Când părinții susțin că educația este esențială pentru succesul în viață, elevul poate percepe educația ca pe o investiție valoroasă în propria sa dezvoltare și viitor. Această percepție poate contribui la stabilirea unui fundament solid pentru construirea unei cariere sau vieți profesionale de succes.
6. Dacă părinții subliniază importanța educației în viața cotidiană, elevul poate dezvolta valori și motivație intrinsecă pentru învățare. Aceasta înseamnă că el sau ea își ghidează comportamentul și eforturile învățare din interior, datorită convingerii personale în legătură cu importanța educației. În concluzie, afirmația că părinții consideră educația importantă pentru succes în viață poate juca un rol semnificativ în modelarea atitudinii și comportamentului elevului în privința învățării. Această percepție poate servi ca un stimul puternic pentru implicarea și performanța școlară, în cazul nostru numai în procent de 86 din 100. Din nefericire, pentru 14% dintre respondenți, educația este devalorizată în mediul familial.

Ce așteptări au părinții în privința educației tale?

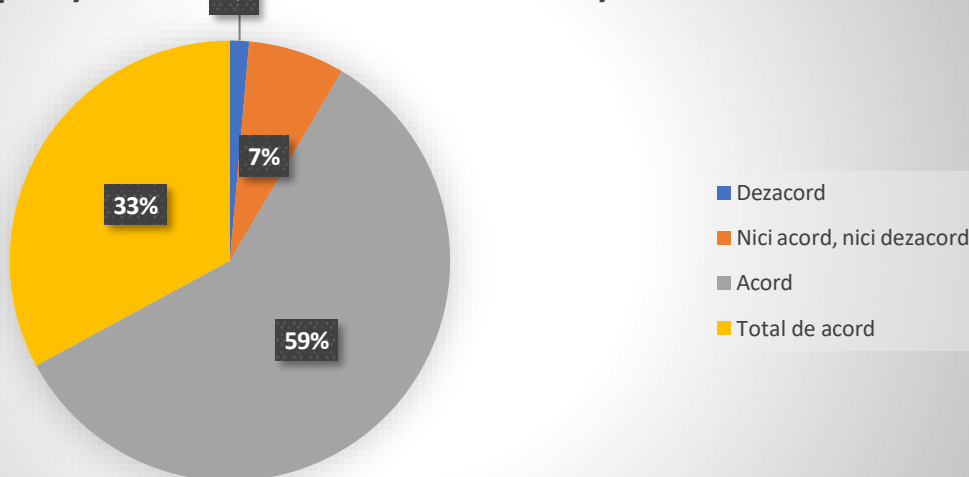
Așteptările părinților în privința educației elevilor din ciclurile primar și gimnazial (clasele 0-6) pot varia în funcție de valori, context cultural, experiențe anterioare și așteptările individuale ale fiecărei familii. Cu toate acestea, există câteva așteptări generale pe care părinții le-ar putea avea în aceste etape ale învățământului.

1. Părinții ar putea aștepta ca elevii să-și dezvolte competențe solide în domeniile de bază, cum ar fi citirea, scrierea și aritmetica. În ciclurile primar și gimnazial, accentul este adesea pus pe formarea unei baze educaționale solide.
2. Părinții ar putea spera să vadă că propria lor copii își cultivă pasiuni și dezvoltă interese variate. Această perioadă este potrivită pentru a explora diferite domenii și pentru a descoperi ceea ce îi stimulează pe elevi.
3. Pe lângă aspectele academice, părinții pot dori să vadă dezvoltarea abilităților sociale și emoționale ale copiilor lor. Aceasta include abilități precum colaborarea, rezolvarea problemelor și gestionarea emoțiilor.
4. O așteptare rezonabilă ar putea fi ca elevii să își dezvolte treptat independența în ceea ce privește învățarea și să își asume responsabilități pentru sarcinile școlare și pentru gestionarea timpului lor.
5. Părinții ar putea spera să vadă copiii implicați activ în procesul de învățare. Aceasta implică participarea la teme, participarea la discuțiile în clasă și exprimarea interesului față de subiectele abordate.
6. Părinții ar putea aștepta o comunicare deschisă și regulată cu profesorii pentru a fi informați cu privire la progresul copiilor lor, dificultăți întâmpinate sau orice alt aspect legat de viața școlară.
7. Părinții pot avea așteptarea ca școala să pregătească copiii pentru tranzițiile ulterioare, inclusiv pentru trecerea la ciclul liceal și pentru alegerile educaționale și de carieră viitoare.

Firește că aceste așteptări diferă în funcție de mediul rezidențial, nivelul educațional al familiei, contextual cultural al acesteia și percepția față de importanța școlii în reușita individuală a copilului, peste 85% dintre respondenți afirmând că familiile vor să-și continue studiile cu certitudine, în timp ce restul nu se gândesc atât de departe.

În ceea ce privește percepția asupra școlii și relația cu profesorii, elevii claselor 0-VI au avut următoarele reacții:

Despre școala mea cred că este o școală bună.

Afirmația "Despre școala mea cred că este o școală bună" poate reflecta mai multe aspecte și percepții pe care elevul le are în legătură cu instituția de învățământ pe care o frecventează:

În primul rând, sugerează că elevul are o percepție pozitivă și generală despre școala sa, posibil bazată pe experiențele personale în cadrul instituției. Aceasta poate include relații pozitive cu profesorii, succes în învățare și un mediu școlar plăcut, 92% dintre respondenți încadrându-se în această categorie.

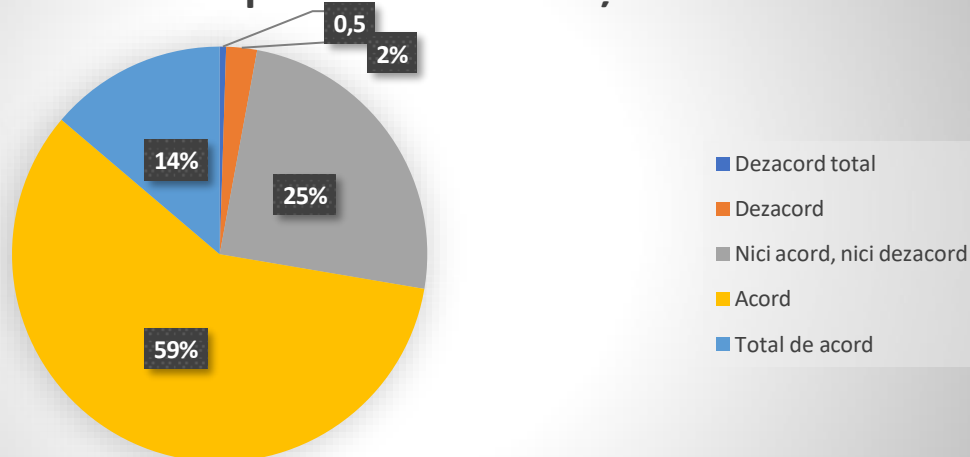
În al doilea rând, dacă un elev consideră școala sa bună, acest lucru poate indica o anumită implicare și participare în viața școlii. Elevul poate să fie motivat să se implice în activități extrașcolare, să participe la proiecte sau să aibă o atitudine activă în procesul de învățare. Totodată, percepția pozitivă despre școală poate fi influențată de relația elevului cu cadrele didactice. Dacă profesorii sunt percepuți ca fiind sprijinitori, inspiraționali și implicați, elevul va avea o mai mare șansă să considere școala drept o instituție bună.

Afirmația poate fi, însă, influențată de reputația școlii în comunitate sau de rezultatele sale școlare generale. Dacă școala are o bună reputație și oferă resurse educaționale solide, elevul va fi mai predispus să o perceapă ca fiind bună.

Calitatea mediului școlar, infrastructura și atmosfera generală pot contribui la percepția unui elev despre școală. Un mediu curat, sigur și stimulativ poate influența pozitiv opinia elevului.

Este important de menționat că percepția asupra calității școlii poate varia de la elev la elev, în funcție de experiențele personale, așteptări, nevoi și preferințe individuale. În plus, feedback-ul și implicarea părinților, precum și colaborarea cu profesorii și personalul școlar, pot contribui la îmbunătățirea continuă a calității educației în școală.

Simt că fac parte din această școală

Apartenența și conectarea la comunitatea școlară se analizează prin nivelul de acceptare și conectare a elevului la comunitatea școlară, acest sentiment de apartenență putând contribui la starea generală de bine și la satisfacția elevului în legătură cu mediul școlar. Dintre elevii intervievați în cadrul acestei cercetări sociologice, doar 73% își declară apartenența la școala pe care o frecventează.

Dacă elevul a dezvoltat relații pozitive cu colegii și cadrele didactice, atunci el se va simți integrat. Aceste relații joacă un rol important în crearea unui mediu de învățare pozitiv și susținător.

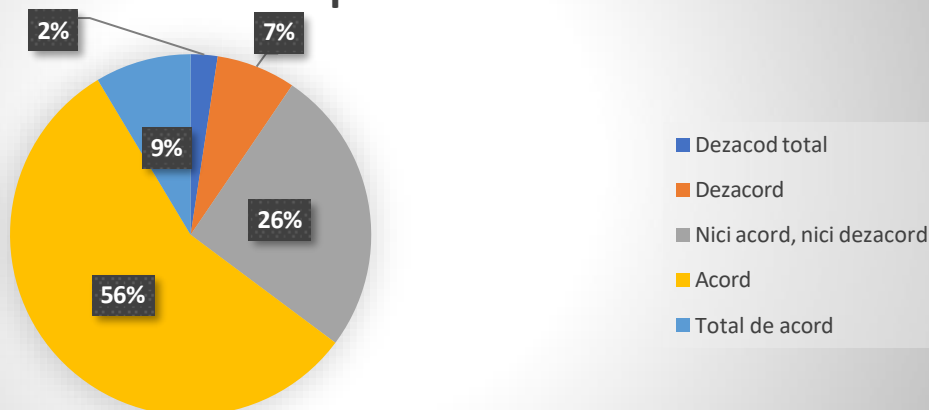
Sentimentul de apartenență poate să fie alimentat și de participarea activă a elevului în activitățile școlare, precum cluburi, evenimente culturale sau proiecte educaționale. Implicarea în astfel de activități consolidează conexiunile cu comunitatea școlară.

Elevul percepe, cel mai probabil, că școala oferă un mediu care încurajează și susține dezvoltarea sa, atât academică, cât și socială. Sprijinul din partea cadrelor didactice și personalului școlar poate contribui la formarea acestui sentiment de apartenență.

Cimatul general al școlii este propice formării unui sentiment de comunitate și de înțelegere reciprocă între elevi și cadre didactice, dar și implicarea și sprijinul părinților pot contribui la sentimentul de apartenență al elevului. Colaborarea dintre școală și familie poate consolida conexiunile în cadrul comunității educaționale.

Sentimentul de apartenență la școală are implicații semnificative asupra succesului academic și al bunăstării emoționale a elevului. Când elevii se simt conectați și susținuți în cadrul comunității școlare, au tendința să fie mai motivați, să participe activ și să se descurce mai bine în mediul academic. Este un aspect important pentru promovarea unui mediu educational sănătos și incluziv.

Simt că pot avea încredere în profesorii mei și că pot vorbi cu ei

Este extrem de important ca un elev să poată avea încredere în profesorii săi și să se simtă confortabil să vorbească cu ei. O relație pozitivă și deschisă cu cadrele didactice contribuie semnificativ la succesul academic și la dezvoltarea personală a elevilor. Când există încredere reciprocă între elevi și profesori, se creează un mediu propice în care elevii se simt încurajați să împărtășească gândurile, preocupările sau întrebările lor fără teama de a fi judecați.

Profesorii care cultivă un astfel de mediu promovează nu doar învățarea academică, ci și dezvoltarea abilităților sociale și emoționale ale elevilor. Comunicarea deschisă facilitează colaborarea și înțelegerea reciprocă, ceea ce poate contribui la rezolvarea problemelor sau dificultăților întâlnite în parcursul educational.

Dacă elevul se simte în siguranță să împărtășească idei și să pună întrebări, acest lucru poate stimula angajamentul său în procesul de învățare și poate susține dezvoltarea unei atitudini pozitive față de educație. Încrederea în profesori nu numai că sporește experiența școlară, ci poate avea și un impact semnificativ asupra încrederii sale în propriile capacități și potențial.

Din cei 210 elevi respondenți la această întrebare, doar 65% consideră că pot avea încredere în profesorii de la clasă și că pot dialoga transparent cu ei, fără rețineri și inhibiții.

Când un anumit lucru mă deranjează, profesorii mei mă ascultă

Faptul că 63% dintre elevii chestionați afirmă că profesorii îi ascultă atunci când ceva îi deranjează este semnificativ pentru un mediu școlar sănătos și susținător.

Posibilitatea de a discuta despre lucrurile care îi deranjează este esențială într-un mediu educațional. Faptul că profesorii le acordă atenție elevilor și sunt deschiși la a asculta indică o comunicare sănătoasă.

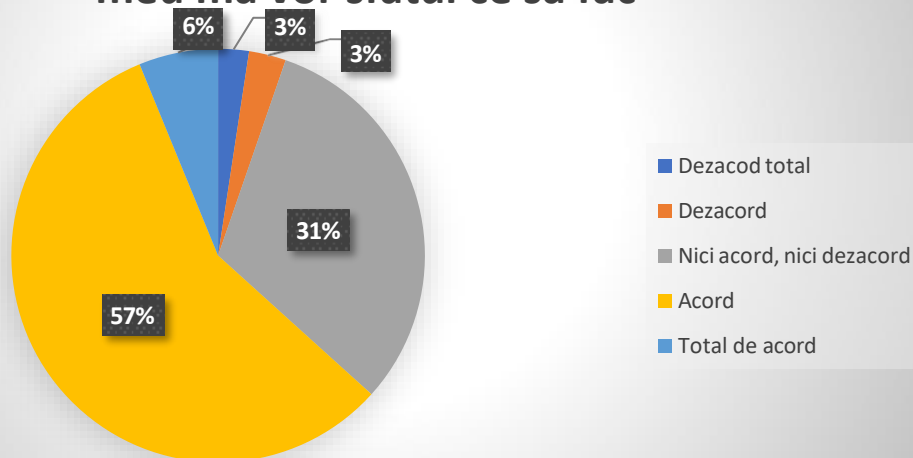
Ascultarea activă și receptivitatea profesorilor la problemele elevilor pot indica empatie și dorința de a oferi sprijin. Acest aspect poate contribui la dezvoltarea unui mediu școlar în care elevii se simt acceptați și înțeleși.

Importanța constă nu doar în ascultarea problemei, ci și în încercarea de a găsi soluții sau de a oferi sprijin în depășirea dificultăților. Profesorii care încurajează rezolvarea problemelor pot contribui la creșterea nivelului de încredere și la rezolvarea situațiilor neplăcute.

A avea încredere în profesori pentru că elevii simt că îi vor asculta și le vor lua în serios preocupările contribuie la crearea unui climat de încredere în școală. Acest lucru poate influența pozitiv atitudinea elevilor față de școală și învățare.

O comunicare eficientă și susținerea emoțională sunt elemente esențiale pentru o educație de calitate și pentru dezvoltarea integrală a elevilor.

Dacă am o problemă personală sau una socială, profesorii, consilierul sau mediatorul meu mă vor sfătui ce să fac

Percepția asupra școlii și relația cu profesorii joacă un rol foarte important în prevenirea abandonului școlar, fapt confirmat de 63% dintre elevii respondenți la această întrebare. Atunci când elevii au o percepție pozitivă asupra școlii și se simt conectați și sprijiniți de profesori, sunt mai puțin predispuși să renunțe la educație.

În primul rând, percepția asupra școlii poate fi influențată de mediul în care elevii învață. Școli care oferă un mediu sigur și prietenos, care promovează învățarea activă și interacțiunea socială, pot contribui la crearea unei percepții pozitive asupra școlii. Dacă elevii simt că școala este un loc în care se simt bineveniți și pot dezvolta relații pozitive cu colegii și profesorii, ei sunt mai motivați să continue studiile.

Relația cu profesorii joacă, de asemenea, un rol esențial în prevenirea abandonului școlar. Elevii care se simt sprijiniți și încurajați de profesori au mai multă încredere în abilitățile lor și se simt mai motivați să depună efort în învățare. Profesorii pot influența percepția elevilor prin furnizarea de feedback constructiv, oferirea de suport academic și emoțional și implicarea în procesul de învățare.

De asemenea, profesorii pot juca un rol important în identificarea timpurie a potențialilor abandonaiști și în intervenția în timp util. Prin observarea atentă a comportamentului și performanțelor elevilor, profesorii pot identifica semnele timpurii ale dezinteresului sau problemelor personale care pot duce la abandon școlar. Prin abordarea individuală și prin stabilirea

unei relații de încredere cu elevii, profesorii pot oferi sprijin și îndrumare pentru a depăși aceste probleme și a rămâne implicați în școală.

În concluzie, percepția asupra școlii și relația cu profesorii au o influență semnificativă în prevenirea abandonului școlar. Crearea unui mediu prietenos și sigur în școală și dezvoltarea de relații pozitive între elevi și profesori sunt factori cheie pentru a spori motivația și implicarea elevilor în procesul de învățare. Profesorii joacă un rol esențial în identificarea timpurie și intervenția în cazul potențialilor abandonaiști, oferindu-le sprijinul necesar pentru a depăși obstacolele și a-și continua studiile.

În ceea ce privește relația cu colegii, elevii claselor 0-VI au avut următoarele reacții:

Ai fost supărat că ceilalți elevi te-au poreclit, ți-au vorbit urât sau ți-au adresat jigniri (inclusiv prin telefon, prin mesaje sau prin e-mail)

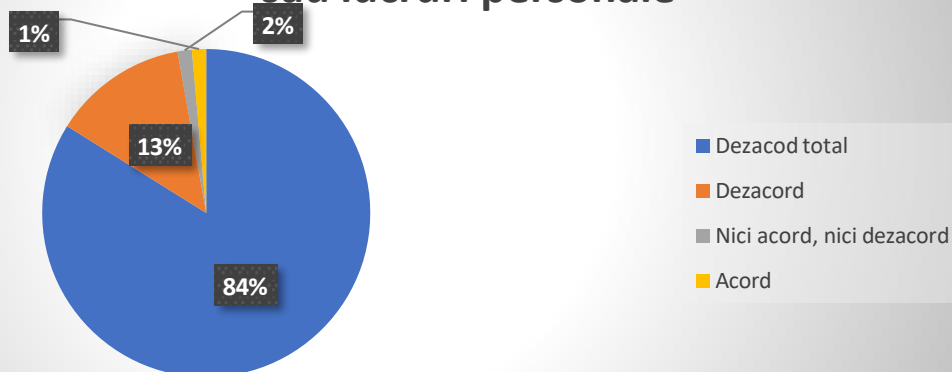

Această întrebare abordează aspecte sensibile și poate releva preocupări legate de experiența socială și emoțională a elevilor în mediul școlar sub numele fenomenului de bullying, pentru că încorporează elemente care fac referire la posibile forme de hărțuire, cum ar fi porecle, vorbe urâte sau jigniri. Este important ca elevii să poată recunoaște că astfel de comportamente nu ar trebui să fie tolerate și că ele pot avea un impact negativ asupra stării lor de bine.

Întrebarea sugerează că experiențele de acest fel ar putea cauza supărare/teamă/anxietate, fiind important ca elevul să fie conștient de propriile sale emoții și să recunoască faptul că astfel de comportamente pot avea un impact semnificativ asupra sănătății emoționale.

Întrebarea subliniază importanța promovării unui mediu școlar echilibrat, constituind un punct de plecare pentru a discuta despre necesitatea analizării siguranței și respectului și a identifica soluții în vederea prevenirii sau gestionării comportamentelor inacceptabile, deoarece 6% dintre respondenți afirmă că sunt victime ale violenței verbale, iar 13% nici nu neagă, nici nu confirmă.

Alți elevi de la școală te-au forțat să le dai bani sau lucruri personale

Această întrebare este una semnificativă și indică o preocupare reală pentru siguranța și binele elevilor din gimnaziu și este un real predictor în analiza ce vizează diminuarea riscului de abandon școlar. Întrebarea poate fi o modalitate de a evalua dacă există cazuri de extorcere sau presiuni financiare între elevi, iar abordarea acestei chestiuni este esențială pentru menținerea unui mediu școlar sigur și sănătos.

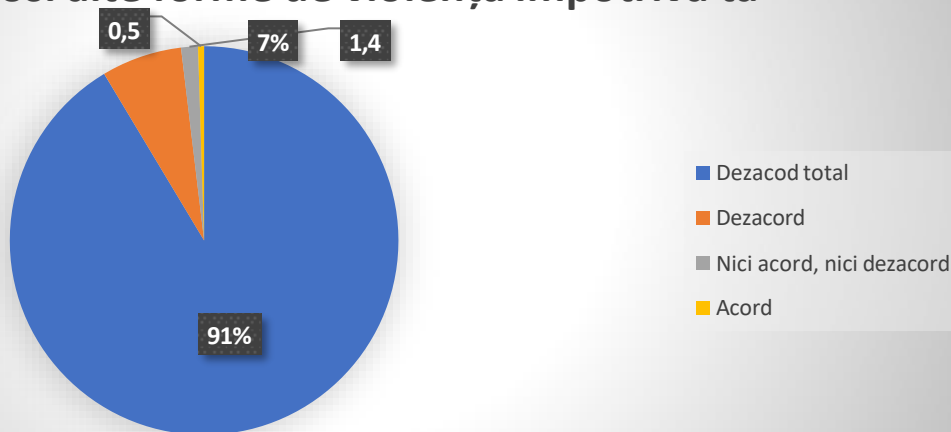
Întrebarea sugerează că există preocupări cu privire la presiunile financiare exercitate asupra elevilor. Acest lucru poate duce la identificarea problemelor sociale și comportamentale care pot necesita intervenție.

Identificarea cazurilor în care alți elevi încearcă să forțeze colegii să le dea bani sau lucruri private poate servi drept punct de plecare pentru implementarea unor programe de prevenire a hărțuirii și educație privind relațiile sănătoase. Printre respondenții noștri, 2% dintre elevi se simt amenințați sau forțați să ofere bani sau bunuri. Este important ca aceștia să raporteze imediat incidentele autorităților școlare sau adulților responsabili, pentru că intervenția timpurie poate preveni escaladarea situației. Elevii afectați de astfel de presiuni financiare pot avea nevoie de sprijin emoțional și consiliere pentru a face față situației. Școlile ar trebui să ofere resurse și personal specializat pentru a veni în sprijinul elevilor care trec prin astfel de experiențe.

Această întrebare subliniază importanța promovării unui mediu școlar sigur și respectuos. Conducerea școlii și profesorii au un rol crucial în crearea și menținerea unui climat propice dezvoltării elevilor.

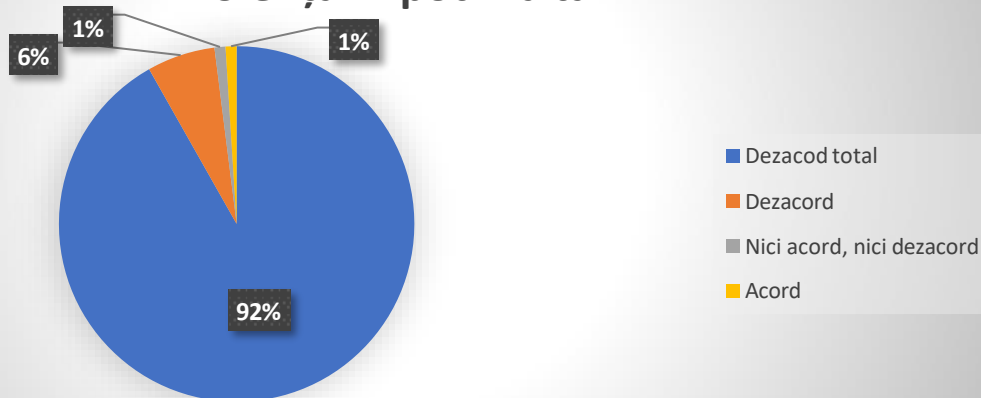
În concluzie, această întrebare poate servi drept instrument util pentru identificarea problemelor și îmbunătățirea mediului școlar. Abordarea deschisă și responsabilă a acestor preocupări contribuie la promovarea unui mediu educațional pozitiv și sigur.

Alți elevi te-au amenințat că te lovesc sau că vor folosi alte forme de violență împotriva ta

Această afirmație indică o situație serioasă și preocupantă, pentru că amenințările cu violența, fie ele fizice sau verbale, nu ar trebui să fie tolerate în nicio comunitate, în special într-un mediu școlar unde siguranța și bunăstarea elevilor ar trebui să fie prioritare. În astfel de situații, este important ca elevul să se simtă în siguranță și să se adreseze imediat unui adult de încredere, cum ar fi un profesor pe care îl poate investi cu încredere, dirigintelui, directorului de școală sau consilierului școlar. Este necesar să se întreprindă măsuri pentru a preveni escaladarea situației și pentru a asigura un mediu sigur și sănătos în școală. 98% dintre respondenții noștri nu s-au simțit amenințați, în timp ce 1% au fost supuși cel puțin o dată riscului unei amenințări, în timp ce un alt procent de 1% nu s-a exprimat dacă da sau nu. De asemenea, părinții și autoritățile școlare ar trebui să coopereze în rezolvarea problemei și să își asume responsabilitatea de a aborda comportamentul inacceptabil al elevilor implicați în amenințări sau acte de violență. Este important să se promoveze un mediu de învățare pozitiv și să se încurajeze relațiile sănătoase între elevi.

Alți elevi te-au lovit sau au folosit alte forme de violență împotriva ta

Relația cu colegii poate juca un rol important în prevenirea abandonului școlar. Un mediu școlar pozitiv și suportiv, în care elevii comunică și colaborează între ei, poate motiva tinerii să rămână interesați și implicați în procesul de învățare. 1% dintre elevii chestionați au fost expuși unei forme de violență și tot 1% nu a putut da un răspuns dacă da sau nu.

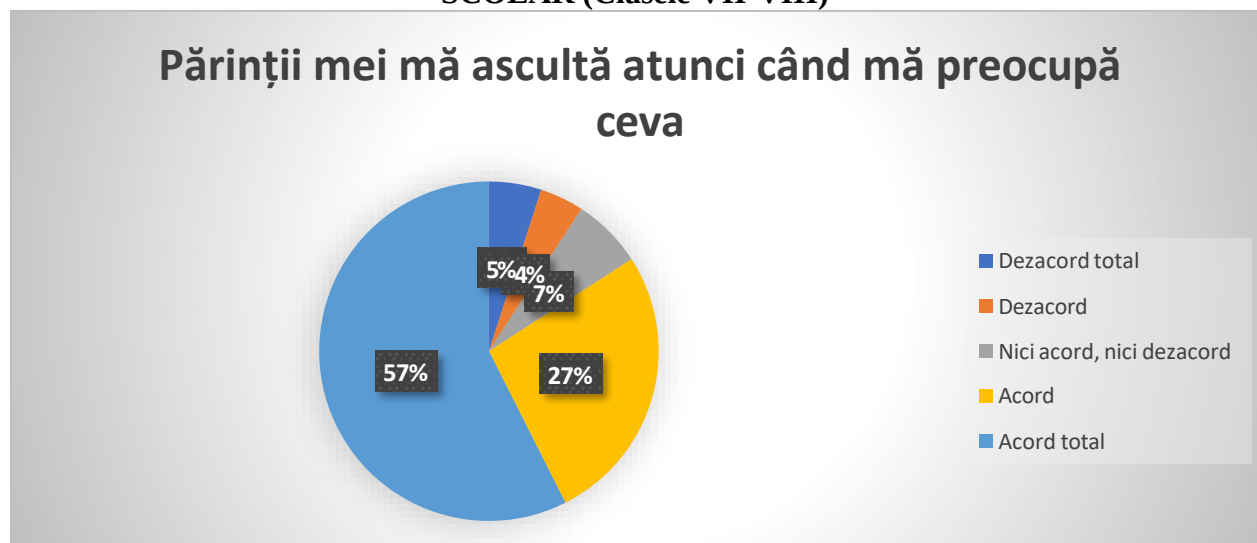
Există modalități în care relația cu colegii poate contribui la prevenirea abandonului școlar:

1. Elevii se pot ajuta reciproc și pot forma grupuri de studiu sau echipe pentru a rezolva teme sau proiecte. Aceasta poate crea un sentiment de apartenență și poate face învățarea mai plăcută și mai interesantă.
2. Elevii mai mari pot acționa ca mentori pentru elevii mai tineri, oferindu-le sfaturi academice sau de orientare. Acest tip de relație poate crește gradul de implicare al elevilor și le poate da inspirație și sprijin.
3. Elevii pot oferi sprijin emoțional reciproc în cazul în care se confruntă cu dificultăți academice sau personale. Sentimentul de înțelegere și sprijin poate preveni abandonul școlar și poate ajuta elevii să depășească obstacolele.
4. Munca în echipă poate oferi o experiență valoroasă și poate îmbunătăți abilitățile de comunicare și colaborare ale elevilor. Acest lucru poate fi motivant și distractiv, permițând elevilor să-și valorifice punctele forte și să învețe unii de la ceilalți.
5. Relațiile bune cu colegii pot contribui la reducerea bullying-ului și a stigmatizării în școală. Sentimentul de siguranță și respect poate face ca mediul școlar să fie mai plăcut și mai motivant pentru toți elevii, inclusiv pentru cei în pericol de abandon școlar.

În concluzie, relația cu colegii poate juca un rol esențial în prevenirea abandonului școlar. Un mediu școlar pozitiv, bazat pe sprijin reciproc, colaborare și respect, poate motiva elevii să rămână interesați și implicați în învățare.

6.1.2. Analiză la nivelul claselor VII-VIII

ROLUL SI IMPORTANTA FAMILIEI IN PREVENIREA RISCULUI DE ABANDON SCOLAR (Clasele VII-VIII)

Această întrebare indică faptul că elevii percep că părinții lor, în procent de 84 din 100, sunt receptivi și deschiși să-i asculte atunci când au preocupări sau probleme. Există mai multe aspecte de luat în considerare în interpretarea acestei afirmații:

3. Dacă părinții sunt dispuși să asculte, acest lucru poate sugera existența unei comunicări eficiente în familie. Este important ca membrii unei familii să-și poată exprima deschis grijile, sentimentele și preocupările lor.
4. Afirmația poate indica o relație solidă și încredere între părinte și copil. Când un copil simte că părinții sunt disponibili pentru a-l asculta, acesta este mai dispus să împărtășească aspecte importante din viața sa.
4. Ascultarea activă din partea părinților poate oferi un suport emoțional semnificativ. Când copiii se simt ascultați și înțeleși, se poate dezvolta un sentiment de securitate și încredere.
5. Disponibilitatea părinților de a asculta poate contribui la întărirea legăturii și conexiunii dintre membrii familiei. Aceasta poate crea un mediu familial în care membrii se simt acceptați și susținuți.
6. Ascultarea atentă poate facilita înțelegerea reciprocă între părinți și copii. Acest lucru poate duce la o mai bună cunoaștere a nevoilor, dorințelor și preocupărilor fiecărui membru al familiei.

Concluzionând, este important să subliniem că interpretarea poate varia în funcție de contextul general al relației părinte-copil și de experiențele individuale ale fiecărui membru al familiei.

Comunicarea deschisă și respectuoasă este esențială pentru o relație armonioasă între copii și părinți, menită a stimula încrederea, curiozitatea și apetitul pentru educație.

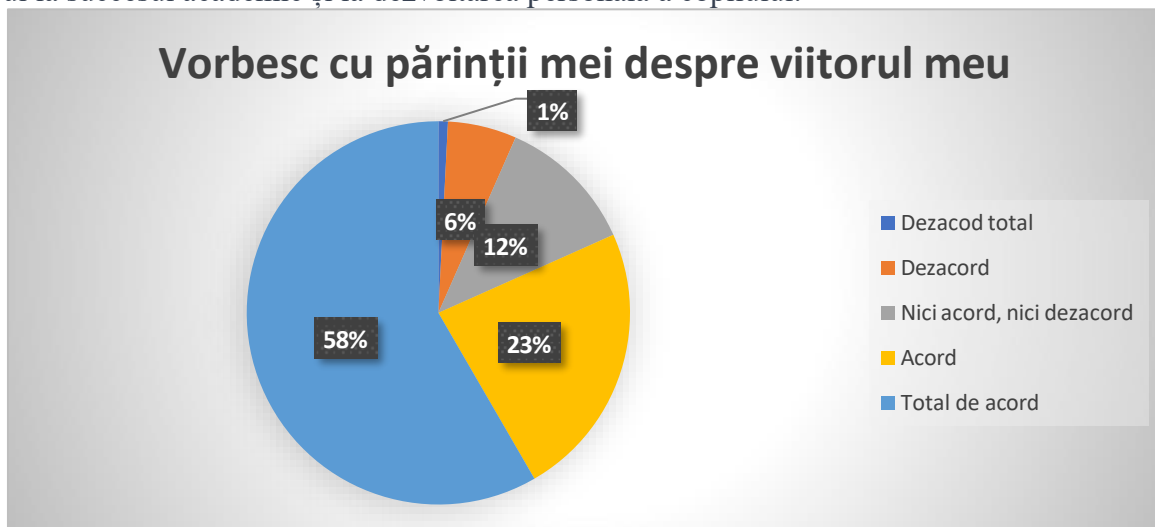

Această întrebare indică dorința sau considerarea posibilității ca elevul să apeleze la sprijinul părinților în cazul în care întâmpină dificultăți în rezolvarea problemelor legate de școală. Rezultatele din diagrama de mai sus relevă faptul că 9% dintre elevi nu pot solicita ajutorul părinților, în timp ce 19% dintre aceștia nu știu dacă ar produce vreun efect această cerere a lor. Interpretarea poate varia, dar câteva aspecte cheie ar putea să justifice procentul de 72% își exprimă acordul cu privirea beneficiilor aportului familial asupra educației propriului copil:

1. Întrebarea reflectă un nivel de deschidere și comunicare în cadrul familiei. Copilul/elevul pare să fie dispus(ă) să împărtășească provocările legate de școală cu părinții și să exploreze posibilitatea de a primi ajutor din partea lor și îl conștientizează cu privire la propriile nevoi și asupra importanței asumării responsabilității de a solicita ajutor atunci când simte că este necesar.
2. Elevul recunoaște importanța sprijinului parental în rezolvarea problemelor școlare. Acest lucru indică conștientizarea că părinții pot oferi nu doar ajutor practic, ci și suport emoțional în fața provocărilor academice, iar posibilitatea de a cere ajutor sugerează o atitudine pozitivă față de colaborarea familială. Acest lucru poate contribui la dezvoltarea unei atmosfere de încredere și susținere în cadrul familiei.

Este important de subliniat că interpretarea poate varia în funcție de contextul individual și familial, mai ales în cazul familiilor educate. Unii ar putea interpreta această întrebare ca pe o expresie a nevoii naturale de sprijin și colaborare în cadrul familiei, în timp ce alții ar putea vedea aceasta ca pe un mod de a-și dezvolta abilitățile de rezolvare independentă a problemelor. În orice

caz, deschiderea la comunicare și colaborarea în cadrul familiei sunt aspecte pozitive care pot contribui la succesul academic și la dezvoltarea personală a copilului.

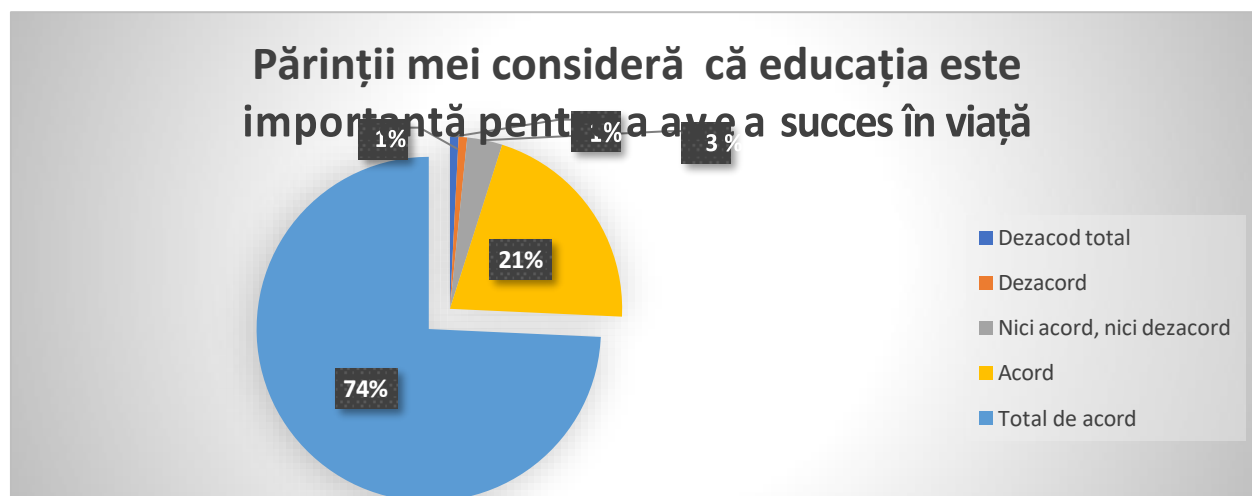

Discuția dintre copil și părinți cu privire la viitor are o importanță semnificativă și poate avea un impact profund asupra dezvoltării individuale și a relației familiale. Justificarea credinței anterior exprimate are la bază următoarele argumente:

1. Discuțiile despre viitor oferă copilului ocazia de a-și clarifica obiectivele și aspirațiile personale. Acest proces de auto-descoperire este esențial pentru dezvoltarea identității și a direcției personale.
2. Prin dialogul cu părinții, copilul poate obține informații și sprijin în privința alegerilor educaționale și profesionale. Părinții pot oferi ghidare și sfaturi bazate pe experiența lor și pot ajuta la identificarea resurselor necesare pentru atingerea obiectivelor.
3. Discuțiile despre viitor pot contribui la construirea unei relații de încredere între copil și părinți. Când copilul simte că este ascultat și susținut în planurile sale pentru viitor, se poate dezvolta un nivel mai înalt de încredere reciprocă.
4. Conversațiile despre viitor pot contribui la clarificarea așteptărilor reciproce dintre părinți și copil. Înțelegerea posibilităților și limitelor ajută la evitarea frustrărilor și la gestionarea mai eficientă a expectativelor.
5. Participarea activă la discuțiile despre viitor ajută copilul să dezvolte abilități de comunicare eficiente. Aceste abilități sunt esențiale în viața personală și profesională și pot contribui la consolidarea relațiilor interpersonale.
6. Părinții pot juca un rol crucial în motivarea și încurajarea copilului în atingerea obiectivelor sale. Discuțiile pozitive și constructive despre viitor pot genera o atitudine proactivă și încrezătoare în propria capacitate de a-și construi un viitor de succes.

7. Viitorul este adesea incert, iar discuțiile despre el pot contribui la dezvoltarea unei atitudini de adaptabilitate și flexibilitate. Copilul poate învăța să își ajusteze planurile în funcție de schimbările circumstanțelor și să abordeze viitorul cu o mentalitate deschisă.

Din păcate, doar 81% dintre respondenți valorizează discuțiile despre viitorul personal în mediul familial, restul de 19% neconștientizând valoarea conversațională și faptul că aceasta contribuie la formarea unei viziuni personale asupra dezvoltării personale și la construirea unei baze solide pentru planificare și luare de decizii.

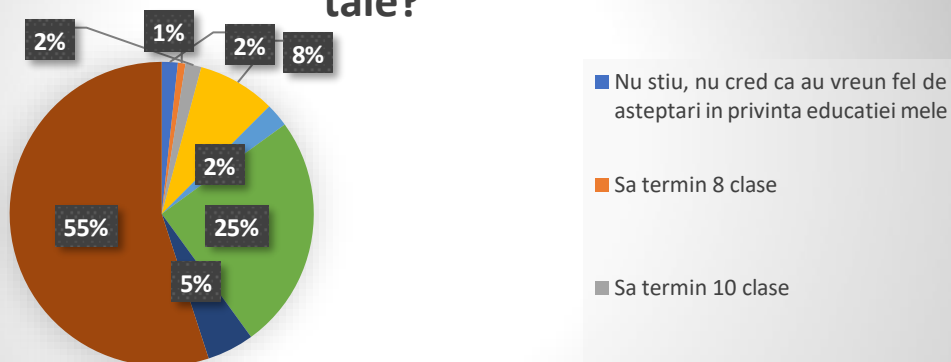
Relevanța pentru un elev a acestei afirmații este semnificativă și poate influența în mod substanțial atitudinea și angajamentul său în procesul de învățare. Aceasta e condiționată de câteva aserțiuni:

1. Dacă părinții exprimă clar că pentru ei educația este esențială pentru succesul în viață, este mult mai probabil ca elevul să adopte o atitudine pozitivă față de învățare. Această atitudine poate fi fundamentală pentru motivarea sa de a obține rezultate academice mai bune și de a se implica activ în procesul de educație.
2. Afirmatia poate contribui la stabilirea unor obiective educaționale clare pentru elev. Când părinții transmit că educația este un mijloc important pentru atingerea succesului, elevul poate fi motivat să își stabilească și să își urmărească propriile obiective academice.
3. Elevul poate ajunge să înțeleagă mai bine legătura dintre eforturile depuse în educație și posibilitățile de succes în viață. Această conștientizare poate influența alegerile sale academice și eforturile depuse pentru a-și dezvolta abilitățile.
4. Percepția că părinții acordă o importanță deosebită educației poate contribui la dezvoltarea responsabilității personale a elevului. El sau ea poate simți o presiune pozitivă de a lua inițiativa în procesul de învățare și de a se implica activ în propria educație.

5. Când părinții susțin că educația este esențială pentru succesul în viață, elevul poate percepe educația ca pe o investiție valoroasă în propria sa dezvoltare și viitor. Această percepție poate contribui la stabilirea unui fundament solid pentru construirea unei cariere sau vieți profesionale de succes.

6. Dacă părinții subliniază importanța educației în viața cotidiană, elevul poate dezvolta valori și motivație intrinsecă pentru învățare. Aceasta înseamnă că el sau ea își ghidează comportamentul și eforturile învățare din interior, datorită convingerii personale în legătură cu importanța educației. În concluzie, afirmația că părinții consideră educația importantă pentru succes în viață poate juca un rol semnificativ în modelarea atitudinii și comportamentului elevului în privința învățării. Această percepție poate servi ca un stimulent puternic pentru implicarea și performanța școlară, în cazul nostru în procent de 95 din 100. Din nefericire, pentru 5% dintre respondenți, educația este devalorizată în mediul familial.

Ce așteptări au părinții tăi în privința educației tale?

Așteptările părinților în privința educației elevilor din ciclul gimnazial (clasele 7-8) pot varia în funcție de valori, context cultural, experiențe anterioare și așteptările individuale ale fiecărei familii. Cu toate acestea, există câteva așteptări generale pe care părinții le-ar putea avea în aceste etape ale învățământului.

1. Părinții ar putea aștepta ca elevii să-și dezvolte competențe solide în domeniile de bază. În ciclul gimnazial, accentul este adesea pus pe formarea unei baze educaționale solide.

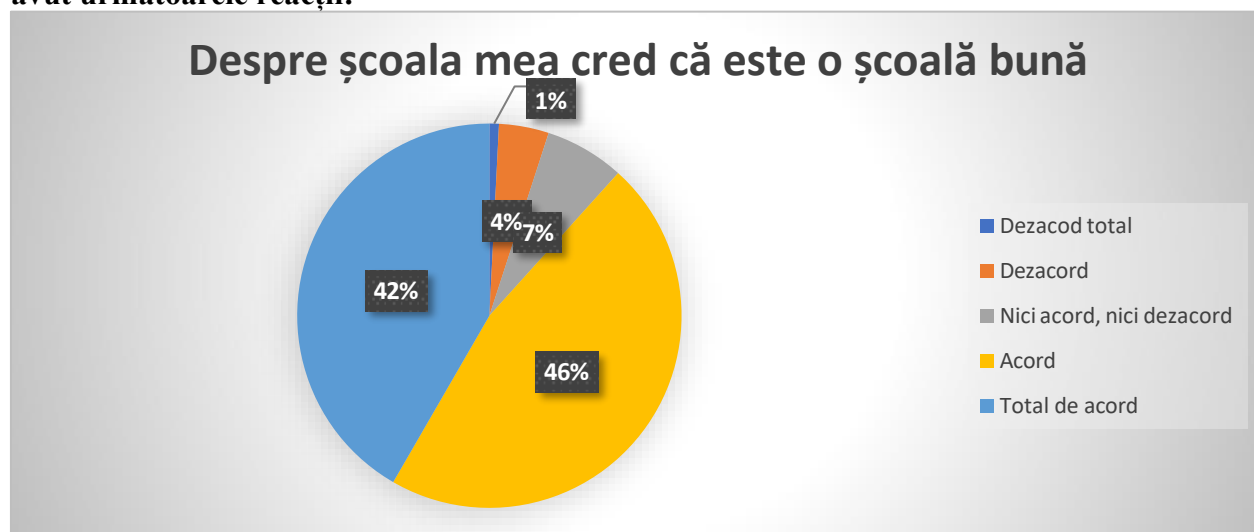
2. Părinții ar putea spera să vadă că proprii lor copii își cultivă pasiuni și dezvoltă interese variate. Această perioadă este potrivită pentru a explora diferite domenii și pentru a descoperi ceea ce îi stimulează pe elevi.

3. Pe lângă aspectele academice, părinții pot dori să vadă dezvoltarea abilităților sociale și emoționale ale copiilor lor. Aceasta include abilități precum colaborarea, rezolvarea problemelor și gestionarea emoțiilor.

4. O așteptare rezonabilă ar putea fi ca elevii să își dezvolte treptat independența în ceea ce privește învățarea și să își asume responsabilități pentru sarcinile școlare și pentru gestionarea timpului lor.
5. Părinții ar putea spera să vadă copiii implicați activ în procesul de învățare. Aceasta implică participarea la teme, participarea la discuțiile în clasă și exprimarea interesului față de subiectele abordate.
6. Părinții ar putea aștepta o comunicare deschisă și regulată cu profesorii pentru a fi informați cu privire la progresul copiilor lor, dificultăți întâmpinate sau orice alt aspect legat de viața școlară.
7. Părinții pot avea așteptarea ca școala să pregătească copiii pentru tranzițiile ulterioare, inclusiv pentru trecerea la ciclul liceal și pentru alegerile educaționale și de carieră viitoare.

Firește că aceste așteptări diferă în funcție de mediul rezidențial, nivelul educational al familiei, contextual cultural al acestora și percepția față de importanța școlii în reușita individuală a copilului, peste 98% dintre respondenți afirmând că familiile vor să-și continue studiile cu certitudine, în timp ce restul nu se gândesc atât de departe.

În ceea ce privește percepția asupra școlii și relația cu profesorii, elevii claselor VI-VIII au avut următoarele reacții:

Afirmația "Despre școala mea cred că este o școală bună" poate reflecta mai multe aspecte și percepții pe care elevul le are în legătură cu instituția de învățământ pe care o frecventează:

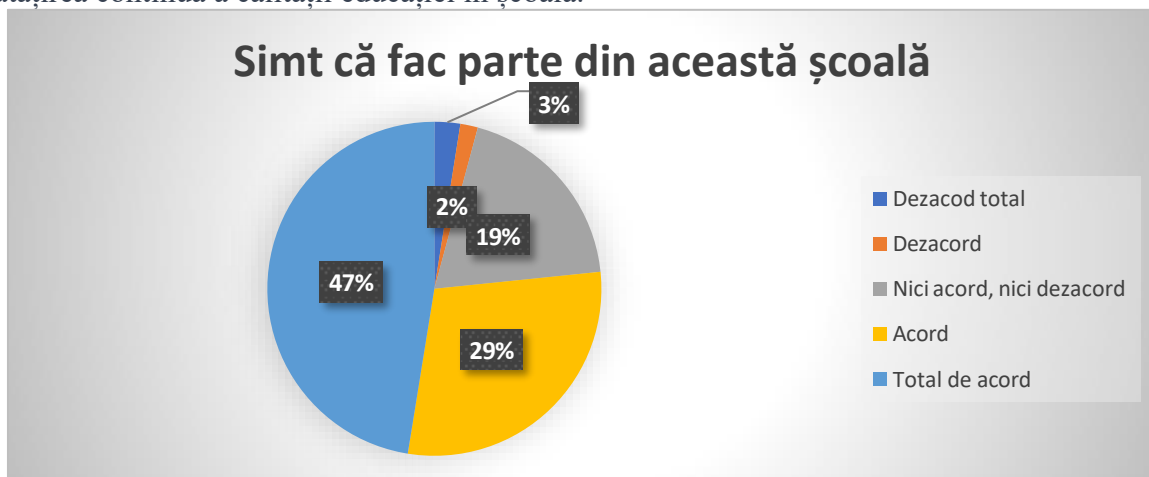
În primul rând, sugerează că elevul are o percepție pozitivă și generală despre școala sa, posibil bazată pe experiențele personale în cadrul instituției. Aceasta poate include relații pozitive cu profesorii, succes în învățare și un mediu școlar plăcut, 88% dintre respondenți încadrându-se în această categorie.

În al doilea rând, dacă un elev consideră școala sa bună, acest lucru poate indica o anumită implicare și participare în viața școlii. Elevul poate să fie motivat să se implice în activități extrașcolare, să participe la proiecte sau să aibă o atitudine activă în procesul de învățare. Totodată, percepția pozitivă despre școală poate fi influențată de relația elevului cu cadrele didactice. Dacă profesorii sunt percepuți ca fiind sprijinitori, inspiraționali și implicați, elevul va avea o mai mare șansă să considere școala drept o instituție bună.

Afirmația poate fi, însă, influențată de reputația școlii în comunitate sau de rezultatele sale școlare generale. Dacă școala are o bună reputație și oferă resurse educaționale solide, elevul va fi mai predispus să o perceapă ca fiind bună.

Calitatea mediului școlar, infrastructura și atmosfera generală pot contribui la percepția unui elev despre școală. Un mediu curat, sigur și stimulativ poate influența pozitiv opinia elevului.

Este important de menționat că percepția asupra calității școlii poate varia de la elev la elev, în funcție de experiențele personale, așteptări, nevoi și preferințe individuale. În plus, feedback-ul și implicarea părinților, precum și colaborarea cu profesorii și personalul școlar, pot contribui la îmbunătățirea continuă a calității educației în școală.

Apartenența și conectarea la comunitatea școlară se analizează prin nivelul de acceptare și conectare a elevului la comunitatea școlară, acest sentiment de apartenență putând contribui la starea generală de bine și la satisfacția elevului în legătură cu mediul școlar. Dintre elevii intervievați în cadrul acestei cercetări sociologice, 76% își declară apartenența la școala pe care o frecventează.

Dacă elevul a dezvoltat relații pozitive cu colegii și cadrele didactice, atunci el se va simți integrat. Aceste relații joacă un rol important în crearea unui mediu de învățare pozitiv și susținător.

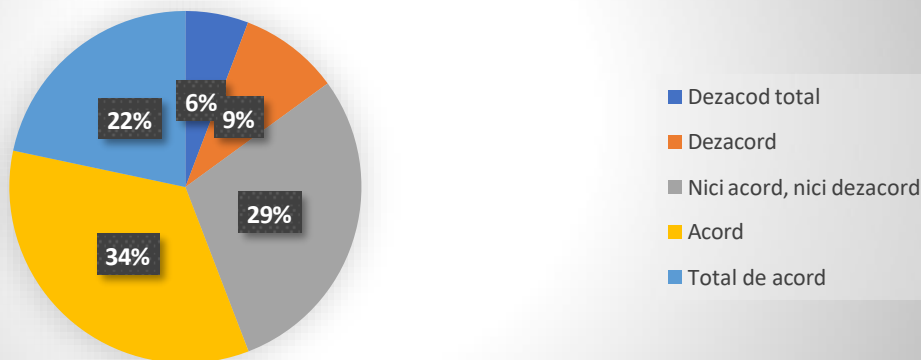
Sentimentul de apartenență poate să fie alimentat și de participarea activă a elevului în activitățile școlare, precum cluburi, evenimente culturale sau proiecte educaționale. Implicarea în astfel de activități consolidează conexiunile cu comunitatea școlară.

Elevul percepe, cel mai probabil, că școala oferă un mediu care încurajează și susține dezvoltarea sa, atât academică, cât și socială. Sprijinul din partea cadrelor didactice și personalului școlar poate contribui la formarea acestui sentiment de apartenență.

Climatul general al școlii este propice formării unui sentiment de comunitate și de înțelegere reciprocă între elevi și cadre didactice, dar și implicarea și sprijinul părinților pot contribui la sentimentul de apartenență al elevului. Colaborarea dintre școală și familie poate consolida conexiunile în cadrul comunității educaționale.

Sentimentul de apartenență la școală are implicații semnificative asupra succesului academic și al bunăstării emoționale a elevului. Când elevii se simt conectați și susținuți în cadrul comunității școlare, au tendința să fie mai motivați, să participe activ și să se descurce mai bine în mediul academic. Este un aspect important pentru promovarea unui mediu educațional sănătos și incluziv.

Simt că pot avea încredere în profesorii mei și că pot vorbi cu ei

Este extrem de important ca un elev să poată avea încredere în profesorii săi și să se simtă confortabil să vorbească cu ei. O relație pozitivă și deschisă cu cadrele didactice contribuie semnificativ la succesul academic și la dezvoltarea personală a elevilor. Când există încredere reciprocă între elevi și profesori, se creează un mediu propice în care elevii se simt încurajați să împărtășească gândurile, preocupările sau întrebările lor fără teama de a fi judecați.

Profesorii care cultivă un astfel de mediu promovează nu doar învățarea academică, ci și dezvoltarea abilităților sociale și emoționale ale elevilor. Comunicarea deschisă facilitează colaborarea și înțelegerea reciprocă, ceea ce poate contribui la rezolvarea problemelor sau dificultăților întâlnite în parcursul educațional.

Dacă elevul se simte în siguranță să împărtășească idei și să pună întrebări, acest lucru poate stimula angajamentul său în procesul de învățare și poate susține dezvoltarea unei atitudini

pozitive față de educație. Încrederea în profesori nu numai că sporește experiența școlară, ci poate avea și un impact semnificativ asupra încrederii sale în propriile capacități și potențial.

Dintre elevii respondeți la această întrebare, doar 56% consideră că pot avea încredere în profesorii de la clasă și că pot dialoga transparent cu ei, fără rețineri și inhibiții.

Faptul că 60% dintre elevii chestionați afirmă că profesorii îi ascultă atunci când ceva îi deranjează este semnificativ pentru un mediu școlar sănătos și susținător.

Posibilitatea de a discuta despre lucrurile care îi deranjează este esențială într-un mediu educațional. Faptul că profesorii le acordă atenție elevilor și sunt deschiși la a asculta indică o comunicare sănătoasă.

Ascultarea activă și receptivitatea profesorilor la problemele elevilor pot indica empatie și dorința de a oferi sprijin. Acest aspect poate contribui la dezvoltarea unui mediu școlar în care elevii se simt acceptați și înțeleși.

Importanța constă nu doar în ascultarea problemei, ci și în încercarea de a găsi soluții sau de a oferi sprijin în depășirea dificultăților. Profesorii care încurajează rezolvarea problemelor pot contribui la creșterea nivelului de încredere și la rezolvarea situațiilor neplăcute.

A avea încredere în profesori pentru că elevii simt că îi vor asculta și le vor lua în serios preocupările contribuie la crearea unui climat de încredere în școală. Acest lucru poate influența pozitiv atitudinea elevilor față de școală și învățare.

O comunicare eficientă și susținerea emoțională sunt elemente esențiale pentru o educație de calitate și pentru dezvoltarea integrală a elevilor.

Dacă am o problemă personală sau una socială, profesorii, consilierul sau mediatorul meu mă vor sfătui ce să fac

Percepția asupra școlii și relația cu profesorii joacă un rol foarte important în prevenirea abandonului școlar, fapt confirmat de 66% dintre elevii respondenți la această întrebare. Atunci când elevii au o percepție pozitivă asupra școlii și se simt conectați și sprijiniți de profesori, sunt mai puțin predispuși să renunțe la educație.

În primul rând, percepția asupra școlii poate fi influențată de mediul în care elevii învață. Școli care oferă un mediu sigur și prietenos, care promovează învățarea activă și interacțiunea socială, pot contribui la crearea unei percepții pozitive asupra școlii. Dacă elevii simt că școala este un loc în care se simt bineveniți și pot dezvolta relații pozitive cu colegii și profesorii, ei sunt mai motivați să continue studiile.

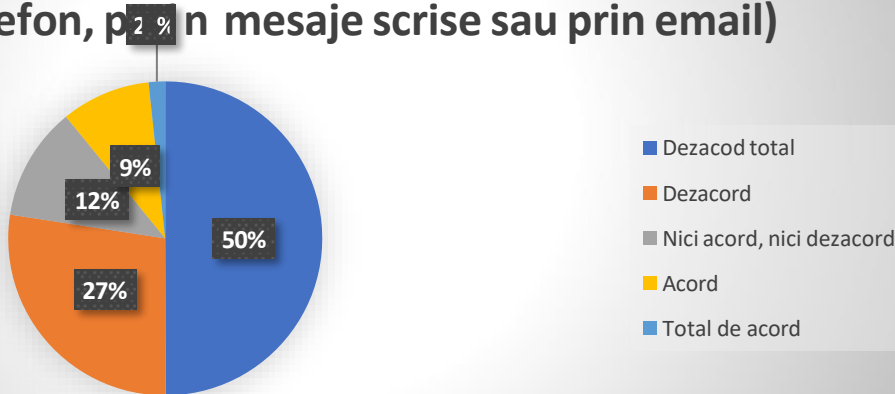
Relația cu profesorii joacă, de asemenea, un rol esențial în prevenirea abandonului școlar. Elevii care se simt sprijiniți și încurajați de profesori au mai multă încredere în abilitățile lor și se simt mai motivați să depună efort în învățare. Profesorii pot influența percepția elevilor prin furnizarea de feedback constructiv, oferirea de suport academic și emoțional și implicarea în procesul de învățare.

De asemenea, profesorii pot juca un rol important în identificarea timpurie a potențialilor abandonanți și în intervenția în timp util. Prin observarea atentă a comportamentului și performanțelor elevilor, profesorii pot identifica semnele timpurii ale dezinteresului sau problemelor personale care pot duce la abandon școlar. Prin abordarea individuală și prin stabilirea unei relații de încredere cu elevii, profesorii pot oferi sprijin și îndrumare pentru a depăși aceste probleme și a rămâne implicați în școală.

În concluzie, percepția asupra școlii și relația cu profesorii au o influență semnificativă în prevenirea abandonului școlar. Crearea unui mediu prietenos și sigur în școală și dezvoltarea de relații pozitive între elevi și profesori sunt factori cheie pentru a spori motivația și implicarea elevilor în procesul de învățare. Profesorii joacă un rol esențial în identificarea timpurie și intervenția în cazul potențialilor abandonaiști, oferindu-le sprijinul necesar pentru a depăși obstacolele și a-și continua studiile.

În ceea ce privește relația cu colegii, elevii claselor VI-VIII au avut următoarele reacții:

Ai fost supărat că ceilalți elevi te-au poreclit, ți-au vorbit urât sau ți-au adresat jigniri (inclusiv prin telefon, prin mesaje scrise sau prin email)

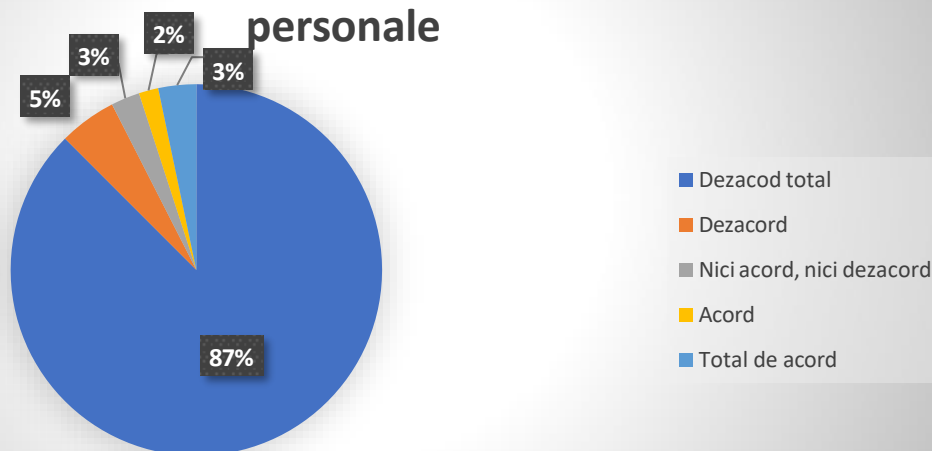

Acest item abordează aspecte sensibile și poate releva preocupări legate de experiența socială și emoțională a elevilor în mediul școlar sub numele fenomenului de bullying, pentru că încorporează elemente care fac referire la posibile forme de hărțuire, cum ar fi porecle, vorbe urâte sau jigniri. Este important ca elevii să poată recunoaște că astfel de comportamente nu ar trebui să fie tolerate și că ele pot avea un impact negativ asupra stării lor de bine.

Întrebarea sugerează că experiențele de acest fel ar putea cauza supărare/teamă/anxietate, fiind important ca elevul să fie conștient de propriile sale emoții și să recunoască faptul că astfel de comportamente pot avea un impact semnificativ asupra sănătății emoționale.

Interogarea subliniază importanța promovării unui mediu școlar echilibrat, constituind un punct de plecare pentru a discuta despre necesitatea analizării siguranței și respectului și a identifica soluții în vederea prevenirii sau gestionării comportamentelor inacceptabile, deoarece 11% dintre respondenți afirmă că sunt victime ale violenței verbale.

Alți elevi te-au forțat să le dai bani sau lucruri personale

Această întrebare este una semnificativă și indică o preocupare reală pentru siguranța și binele elevilor din gimnaziu și este un real predictor în analiza ce vizează diminuarea riscului de abandon școlar. Întrebarea poate fi o modalitate de a evalua dacă există cazuri de extorcere sau presiuni financiare între elevi, iar abordarea acestei chestiuni este esențială pentru menținerea unui mediu școlar sigur și sănătos.

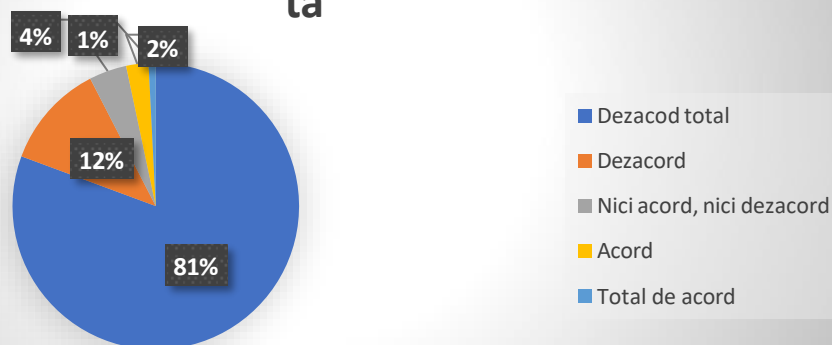
Întrebarea sugerează că există preocupări cu privire la presiunile financiare exercitate asupra elevilor. Acest lucru poate duce la identificarea problemelor sociale și comportamentale care pot necesita intervenție.

Identificarea cazurilor în care alți elevi încearcă să forțeze colegii să le dea bani sau lucruri private poate servi drept punct de plecare pentru implementarea unor programe de prevenire a hărțuirii și educație privind relațiile sănătoase. Printre respondenții noștri, 5% dintre elevi se simt amenințați sau forțați să ofere bani sau bunuri. Este important ca aceștia să raporteze imediat incidentele autorităților școlare sau adulților responsabili, pentru că intervenția timpurie poate preveni escaladarea situației. Elevii afectați de astfel de presiuni financiare pot avea nevoie de sprijin emoțional și consiliere pentru a face față situației. Școlile ar trebui să ofere resurse și personal specializat pentru a veni în sprijinul elevilor care trec prin astfel de experiențe.

Această întrebare subliniază importanța promovării unui mediu școlar sigur și respectuos. Conducerea școlii și profesorii au un rol crucial în crearea și menținerea unui climat propice dezvoltării elevilor.

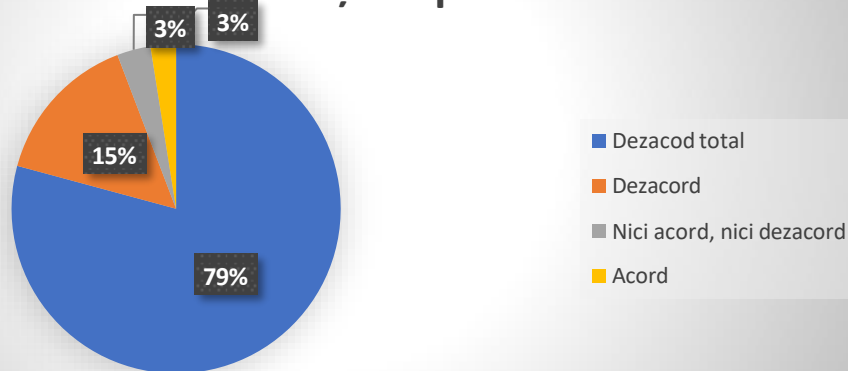
În concluzie, această întrebare poate servi drept instrument util pentru identificarea problemelor și îmbunătățirea mediului școlar. Abordarea deschisă și responsabilă a acestor preocupări contribuie la promovarea unui mediu educațional pozitiv și sigur.

Alți elevi te-au menințat că te lovesc sau că vor folosi alte forme de violență împotriva ta

Această afirmație indică o situație serioasă și preocupantă, pentru că amenințările cu violența, fie ele fizice sau verbale, nu ar trebui să fie tolerate în nicio comunitate, în special într-un mediu școlar unde siguranța și bunăstarea elevilor ar trebui să fie prioritare. În astfel de situații, este important ca elevul să se simtă în siguranță și să se adreseze imediat unui adult de încredere, cum ar fi un profesor pe care îl poate investi cu încredere, dirigintelui, directorului de școală sau consilierului școlar. Este necesar să se întreprindă măsuri pentru a preveni escaladarea situației și pentru a asigura un mediu sigur și sănătos în școală. 93% dintre respondenții noștri nu s-au simțiti amenințați, în timp ce 3% au fost supuși cel puțin o dată riscului unei amenințări. De asemenea, părinții și autoritățile școlare ar trebui să coopereze în rezolvarea problemei și să își asume responsabilitatea de a aborda comportamentul inacceptabil al elevilor implicați în amenințări sau acte de violență. Este important să se promoveze un mediu de învățare pozitiv și să se încurajeze relațiile sănătoase între elevi.

Alți elevi te-au lovit sau au folosit alte forme de violență împotriva ta

Relația cu colegii poate juca un rol important în prevenirea abandonului școlar. Un mediu școlar pozitiv și suportiv, în care elevii comunică și colaborează între ei, poate motiva tinerii să rămână interesați și implicați în procesul de învățare. Din păcate, 3% dintre elevii chestionați au fost expuși unei forme de violență.

Există modalități în care relația cu colegii poate contribui la prevenirea abandonului școlar:

1. Elevii se pot ajuta reciproc și pot forma grupuri de studiu sau echipe pentru a rezolva teme sau proiecte. Aceasta poate crea un sentiment de apartenență și poate face învățarea mai plăcută și mai interesantă.
2. Elevii mai mari pot acționa ca mentori pentru elevii mai tineri, oferindu-le sfaturi academice sau de orientare. Acest tip de relație poate crește gradul de implicare al elevilor și le poate da inspirație și sprijin.
3. Elevii pot oferi sprijin emoțional reciproc în cazul în care se confruntă cu dificultăți academice sau personale. Sentimentul de înțelegere și sprijin poate preveni abandonul școlar și poate ajuta elevii să depășească obstacolele.
4. Munca în echipă poate oferi o experiență valoroasă și poate îmbunătăți abilitățile de comunicare și colaborare ale elevilor. Acest lucru poate fi motivant și distractiv, permițând elevilor să-și valorifice punctele forte și să învețe unii de la ceilalți.
5. Relațiile bune cu colegii pot contribui la reducerea bullying-ului și a stigmatizării în școală. Sentimentul de siguranță și respect poate face ca mediul școlar să fie mai plăcut și mai motivant pentru toți elevii, inclusiv pentru cei în pericol de abandon școlar.

În concluzie, relația cu colegii poate juca un rol esențial în prevenirea abandonului școlar. Un mediu școlar pozitiv, bazat pe sprijin reciproc, colaborare și respect, poate motiva elevii să rămână interesați și implicați în învățare.

7.2 Impactul proiectului EDU ACCES în combaterea riscului de abandon școlar în rândul unităților de învățământ partenere - Concluziile testării din cadrul bateriei Nepsy și sugestii activități

NEPSY este un instrument care evaluează funcții esențiale ale copilului pentru obținerea de performanțe superioare în domeniul școlar și cel extrascolar, iar aplicarea utilizează metode "child-friendly". NEPSY evaluează 5 domenii funcționale: atenție/funcții executive, memorie și învățare, limbaj, procesare vizuo-spatială, procesare senzoriomotorie.

În cadrul activității A 3.1 – Implementarea atelierelor Strong Young Minds, prin intermediul bateriei de testare Nepsy, au fost evaluate următoarele domenii de bază, din punct de vedere neuropsihologic: Atenția și funcțiile executive, Limbajul, Funcțiile senzoriomotorii, Procesarea vizuospatială, Memoria și învățarea

Testele aplicate au fost următoarele: Turnul, Atenția auditivă și setul de răspuns, Atenția vizuală, Procesarea fonologică, Înțelegerea instrucțiunilor, Bătăia ritmică a degetelor, Precizia vizuomotorie, Copierea desenului, Memoria fețelor, Memoria numerelor și Memoria narativă.

În urma parcurgerii rapoartelor individuale efectuate de către psihologul clinician din cadrul proiectului EDU ACCES, rezultatele obținute sunt în parametri normali, existând mici excepții la diferite domenii de bază studiate.

Tabelul următor cuprinde elevii care au întâmpinat dificultăți la diferite teste aplicate de identificare a abilităților mintale.

Totodată, menționăm faptul că, analizând rapoartele individuale, s-a sesizat o preponderență a nivelurilor medii de dezvoltare cu privire la aspectele testate. Cu toate acestea în proporție de 31 %, există elevi care au obținut rezultate excelente în cadrul sesiunilor de testare prin intermediul bateriei de testare Nepsy.

Nr. Crt.	Nume unitate școlară	Teste cu rezultate sub medie
	Școala Gimnazială "Mihai Viteazul" din Craiova – 27 de elevi cu rezultate sub medie	9 elevi care întâmpină probleme în ceea ce privește memoria auditivă 4 elevi care întâmpină dificultăți în ceea ce privește precizia vizuomotorie 4 elevi care întâmpină dificultăți în ceea ce privește procesarea fonologică 3 elevi care întâmpină dificultăți în ceea ce privește atenția vizuală 4 elevi care întâmpină dificultăți în ceea ce privește atenția vizuală 2 elevi întâmpină dificultăți în ceea ce privește înțelegerea instrucțiunilor

		1 elev întâmpină dificultăți în ceea ce privește capacitatea de memorare și învățare
	Școala Gimnazială Filiași- 19 de elevi cu rezultate sub medie	3 elevi întâmpină dificultăți în ceea ce privește atenția vizuală 4 elevi întâmpină dificultăți în ceea ce privește procesarea vizuomotorie 1 elev întâmpină probleme în ceea ce privește înțelegerea instrucțiunilor 9 elevi întâmpină dificultăți în ceea ce privește memoria auditivă 2 elevi prezintă capacități de memorare și învățare slabe
	Liceul Tehnologic „Alexandru Macedonski” Melinești - 20 de elevi cu rezultate sub medie	3 elevi prezintă dificultăți în ceea ce privește atenția vizuală 6 elevi care întâmpină dificultăți în ceea ce privește memoria auditivă 3 elevi cu dificultăți în ceea ce privește capacitatea de memorare și învățare 2 elevi cu dificultăți în ceea ce privește procesarea fonologică 6 elevi care întâmpină dificultăți în ceea ce privește precizia vizuomotorie

Recomandare activități socio-educative de îmbunătățire a abilităților cognitive:

I. Activități de sporire a atenției elevilor:

1. Jocuri de atenție: Utilizați jocuri precum "Caută și găsește", puzzle-uri sau jocuri de căutare a diferențelor în imagini pentru a le testa și îmbunătăți abilitățile de observație și concentrare.
2. Exerciții de mindfulness: Organizați scurte sesiuni de mindfulness în care elevii să practice conștientizarea și focalizarea atenției asupra respirației, senzațiilor sau sunetelor din mediu. Aceste exerciții pot ajuta la relaxare și concentrare.
3. Jocuri de logică și rezolvare de probleme: Puzzle-urile, Sudoku, jocurile de logică și ghicitorile necesită gândire atentă și concentrare pentru a rezolva. Aceste activități pot dezvolta abilitățile cognitive și de atenție.
4. Jocuri de memorie: Jocurile de memorie, cum ar fi "Simon zice" sau "Memorie", pot ajuta la îmbunătățirea memoriei și a atenției.
5. Povestiri și jocuri de concentrare: Cereți elevilor să asculte o poveste sau să urmărească un film și apoi să relateze detaliile importante sau să răspundă la întrebări specifice. Aceasta le va dezvolta abilitatea de a se concentra și de a reține informații.

6. Exerciții de concentrare vizuală: Utilizați ilustrații, diagrame sau imagini cu detalii complexe și cereți elevilor să identifice și să se concentreze asupra anumitor elemente sau detalii în timp limitat.
7. Învățarea prin explorare: Organizați excursii sau activități în aer liber în care elevii să exploreze un mediu nou și să observe detalii sau să rezolve probleme legate de mediul înconjurător.
8. Exerciții de ascultare activă: Organizați discuții în clasă sau prezentări și cereți elevilor să asculte cu atenție și să pună întrebări sau să ofere feedback. Acest lucru îi va încuraja să fie atenți și să participe activ la discuție.
9. Jocuri de cuvinte și litere: Folosiți jocuri precum Scrabble, cuvinte încrucișate sau cuvinte amestecate pentru a îmbunătăți abilitățile de literatură și de concentrare.
10. Timp de studiu și planificare: Încurajați elevii să-și stabilească obiective de studiu și să aibă un program bine planificat pentru a-și gestiona timpul în mod eficient în timpul sesiunilor de învățare.

II. Activități de îmbunătățirii limbajului elevilor:

1. Lectura în voce tare: Organizați sesiuni de lectură în voce tare în clasă, în care elevii să citească cărți sau povestiri și să discute despre ele. Acest lucru îmbunătățește pronunția, înțelegerea textului și vocabularul.
2. Discuții literare: După ce au citit o carte sau o poveste, organizați discuții literare în clasă pentru a explora teme, personaje și evenimentele. Elevii pot împărtăși opiniile lor și să învețe să argumenteze ideile.
3. Scrisul creativ: Încurajați elevii să scrie povestiri, poezii sau jurnale personale. Aceasta îi ajută să-și dezvolte creativitatea și să îmbunătățească abilitățile de exprimare în scris.
4. Jocuri de cuvinte: Folosiți jocuri de cuvinte precum Scrabble, cuvinte încrucișate sau cuvinte amestecate pentru a dezvolta vocabularul și abilitățile de ortografie.
5. Dezvoltarea vocabularului: Organizați activități de învățare a cuvintelor noi, în care elevii să învețe cuvinte și să le folosească în propoziții sau povestiri.
6. Dezbateri: Organizați dezbateri pe diverse subiecte pentru a dezvolta abilitățile de argumentare și exprimare a opiniei. Elevii trebuie să susțină pozițiile lor cu argumente valide.
7. Jurnalism școlar: Încurajați elevii să scrie articole pentru un jurnal școlar sau un blog. Aceasta îi motivează să se exprime în scris și să-și împărtășească gândurile și ideile cu alții.
8. Recitarea și dramatizarea: Organizați evenimente în care elevii să recite poezii sau să joace în piese de teatru. Aceste activități îmbunătățesc capacitatea lor de a comunica și de a se exprima verbal.
9. Dezvoltarea ascultării active: Încurajați elevii să asculte cu atenție și să pună întrebări în timpul lecțiilor sau discuțiilor. Aceasta îmbunătățește abilitățile de înțelegere a informațiilor.
10. Proiecte de cercetare și prezentări: Cereți elevilor să efectueze cercetări asupra unui subiect și să prezinte rezultatele în fața clasei. Acest lucru îi ajută să-și dezvolte abilitățile de comunicare orală și de prezentare.

11. Citirea diversificată: Încurajați elevii să citească o varietate de genuri, inclusiv ficțiune, non-ficțiune, poezii, articole de știri și literatură clasică. Acest lucru îmbogățește vocabularul și înțelegerea lor a limbii.

III. Activități de îmbunătățire a funcțiilor senzoriomotorii pentru elevi:

1. Jocuri cu mingea: Jocurile cu mingea, cum ar fi fotbalul, baschetul sau aruncarea mingii la țintă, îmbunătățesc coordonarea ochi-mână, precizia și concentrarea.
2. Jocuri de echilibru: Organizați jocuri de echilibru, cum ar fi mersul pe o linie dreaptă sau pe o grindă, sau chiar încurajați-i să meargă pe o bandă rulantă la sală. Aceste activități îmbunătățesc echilibrul și coordonarea corpului.
3. Jocuri cu obstacole: Creați trasee cu obstacole în curtea școlii sau în sala de sport pentru a dezvolta abilitățile de coordonare, agilitate și rezolvare a problemelor.
4. Jocuri cu salturi: Organizați jocuri de sărituri, cum ar fi săritul peste corzi, săritul peste obstacole sau săritul pe trambulină. Aceste activități dezvoltă forța musculară și controlul corpului în timpul săriturilor.
5. Dans și mișcare creativă: Încurajați elevii să participe la cursuri de dans sau să creeze propriile mișcări și coregrafii. Dansul dezvoltă coordonarea și expresivitatea.
6. Jocuri de construcție: Folosiți jocuri de construcție precum LEGO sau alte seturi de construcție pentru a dezvolta abilitățile de manipulare a obiectelor și de rezolvare a problemelor.
7. Sesii de stimulare tactilă: Organizați activități care implică atingerea și explorarea diferitelor texturi și materiale, cum ar fi jocurile cu nisip, lut sau plastilină.
8. Pictură și artă manuală: Desenul, coloratul și modelarea cu plastilină sunt activități care dezvoltă abilitățile fine motorii și creativitatea.
9. Jocuri de orientare spațială: Organizați jocuri de orientare spațială în aer liber sau în sala de sport pentru a dezvolta abilitățile de navigare și conștientizare a mediului.
10. Yoga și exerciții de respirație: Le puteți învăța tehnici simple de yoga și exerciții de respirație pentru a-și dezvolta conștientizarea corpului și capacitatea de a-și gestiona stresul.
11. Jocuri de simulație: Folosiți jocuri de rol sau de simulație pentru a dezvolta abilitățile de planificare și coordonare într-un mediu fictiv.

VI. Activități de îmbunătățire a capacității de procesare vizuospațiale a elevilor:

1. Puzzle-uri și jocuri de logică: Activitățile precum puzzle-urile tridimensionale, cuburile Rubik, puzzle-urile cu imagini și jocurile de logică, cum ar fi Tangram, dezvoltă gândirea spațială și abilitățile de rezolvare a problemelor.
2. Activități de construcție: Utilizați LEGO sau alte seturi de construcție pentru a dezvolta abilitățile de planificare spațială și de construcție. Elevii pot construi structuri după modele sau pot crea propriile lor design-uri.

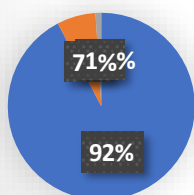
3. Jocuri de orientare în spațiu: Organizați jocuri în aer liber, cum ar fi orientarea cu busola sau geocaching, care implică navigarea și rezolvarea de probleme în spațiu.
 4. Desen și artă vizuală: Desenul, pictura și arta abstractă pot dezvolta gândirea spațială și creativitatea. Elevii pot experimenta cu diferite tehnici artistice și materiale.
 5. Modelarea cu plastilină sau lut: Folosirea plastilinei sau lutului pentru a crea modele tridimensionale ajută la dezvoltarea înțelegerii spațiale și a abilităților fine motorii.
 6. Jocuri de strategie: Jocurile de strategie, precum șahul, Go sau Stratego, necesită gândire vizuospațială și planificare strategică.
 7. Rezolvarea de enigme: Organizați activități în care elevii să rezolve enigme sau să descifreze indicii pentru a ajunge la o destinație sau a găsi un obiect ascuns.
 8. Hărți și cartografiere: Învățați elevii să citească și să creeze hărți. Această activitate dezvoltă abilitățile de orientare și înțelegere a spațiului.
 9. Experiențe în spații tridimensionale: Organizați excursii la muzee de știință, planetarii sau centre de știință care prezintă experiențe interactive pentru a înțelege mai bine conceptele spațiale.
 10. Realitate virtuală și simulări: Utilizați tehnologii de realitate virtuală sau software de simulare pentru a oferi elevilor experiențe practice în gestionarea spațiului într-un mediu virtual.
- V. Activități de îmbunătățire a capacităților de memorare și învățare:
1. Învățare activă: Încurajați elevii să fie activi în procesul de învățare, să pună întrebări și să participe la discuții. Abordarea pasivă poate duce la uitare rapidă, în timp ce implicarea activă poate îmbunătăți retenția.
 2. Învățarea prin explicație: Cereți elevilor să explice subiectele pe care le învață altor colegi sau chiar să vă explice vouă, profesorului. Acest lucru necesită o înțelegere profundă și facilitează memorarea.
 3. Elaborarea informațiilor: Încurajați elevii să-și dezvolte propria înțelegere a subiectului învățat, legându-l de cunoștințele și experiențele lor personale. Cu cât informațiile sunt mai bine integrate în cadrul lor cognitiv, cu atât vor fi mai ușor de memorat.
 4. Recitirea și sublinierea: Recitirea textului și sublinierea informațiilor cheie pot ajuta la evidențierea detaliilor importante și la consolidarea memoriei. Cu toate acestea, aceasta trebuie combinată cu alte tehnici pentru a asigura retenția pe termen lung.
 5. Folosirea notițelor și rezumatelor: Învățarea prin luarea de notițe și realizarea de rezumate ajută la sintetizarea și structurarea informațiilor. Elevii ar trebui să dezvolte propriile note sau să-și facă propriile rezumate pentru a facilita procesul de învățare.
 6. Tehnici de memorare: Învățarea unor tehnici precum mnemonicele, folosirea acronimelor sau crearea de asocieri vizuale pot facilita memorarea informațiilor. De exemplu, pentru a memora o listă de elemente, un acronim precum "ROYGBIV" poate ajuta la reținerea culorilor curcubeului.
 7. Învățarea în blocuri de timp: Încurajați elevii să își planifice învățarea în sesiuni scurte, concentrate, cu pauze regulate pentru a evita oboseala și a facilita consolidarea memoriei.

8. Testarea repetată: Organizați teste practice sau sesiuni de recapitulare regulate pentru a verifica și consolida informațiile învățate. Testarea repetată ajută la stabilirea unor conexiuni puternice în memorie.
9. Învățarea contextuală: Încurajați legarea informațiilor de contextul în care au fost învățate. De exemplu, învățarea unei limbi străine în timpul unei călătorii în țara respectivă poate facilita memorarea și înțelegerea limbii.
10. Exerciții fizice și odihnă adecvată: Activitatea fizică regulată și odihna adecvată au un impact pozitiv asupra capacității de memorare și învățare. Elevii ar trebui să aibă grijă de sănătatea lor fizică și mentală.
11. Utilizarea tehnologiei: Există numeroase aplicații și platforme online care pot ajuta la învățare și memorare, cum ar fi flashcard-uri digitale, aplicații de organizare a notelor sau platforme de învățare online.

7.2.1. Analiză la nivelul claselor 0-VI

Analiza FEEDBACK(ului) elevilor A 3.1 – EDU ACCES.- Dezvoltarea Abilităților de Viață prin Învățare Creativă

Ce impact crezi că a avut proiectul de educație outdoor asupra atitudinii tale față de școală și studii?

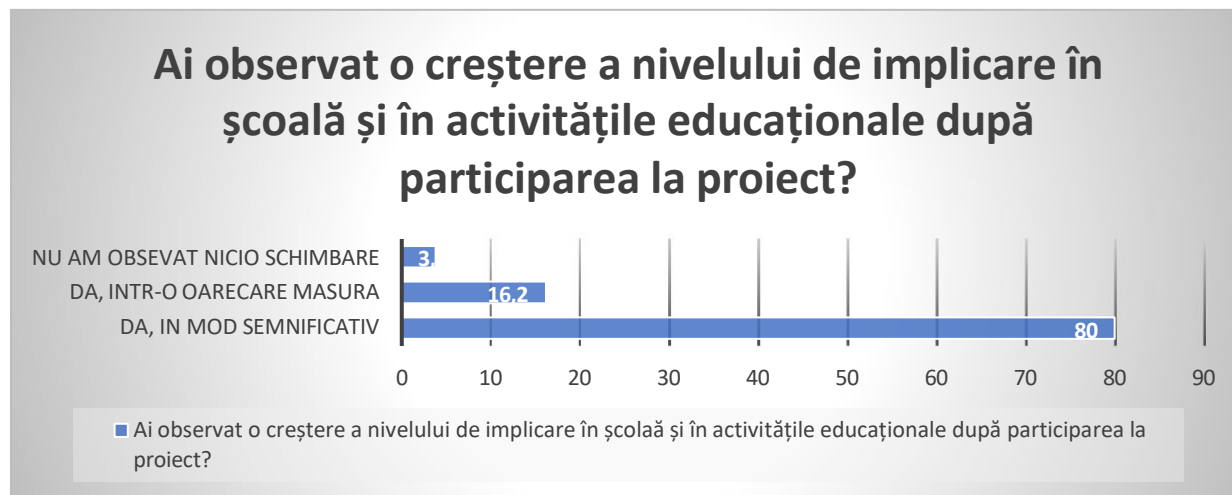

- A crescut interesul meu pentru scoala
- A pastrat o atitudine neutra
- A scazut interesul meu pentru scoala

Proiectele educationale nonformale pot avea un impact semnificativ asupra atitudinii elevilor fata de scoala. Aceste proiecte aduc o abordare mai interactiva, flexibila si creativa la procesul de invatare, ceea ce poate face ca experienta educationala sa fie mai atractiva si relevanta pentru elevi. Prin implicarea in proiecte nonformale, elevii au sansa sa-si dezvolte abilitati practice, sa lucreze in echipa, sa gandeasca critic si sa rezolve probleme. Aceste experiente pot contribui la cresterea increderii in sine a elevilor si la dezvoltarea unei atitudini pozitive fata de scoala. De asemenea, proiectele nonformale pot stimula curiozitatea si interesul elevilor pentru anumite

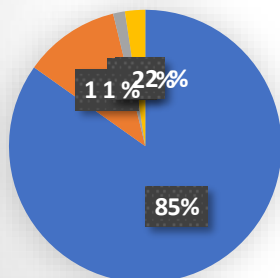
domenii de studiu, oferindu-le o perspectivă practică asupra materiilor învățate în mod tradițional. Prin diversificarea metodelor de predare, elevii pot descoperi noi modalități de a învăța și de a se implica activ în procesul educațional.

Pentru 92% dintre participanții în cadrul proiectului EDU ACCES., motivația în continuarea studiilor s-a îmbunătățit semnificativ.

Proiectele nonformale aduc o diversitate de metode de învățare, oferindu-le elevilor oportunitatea de a învăța prin experiență directă, jocuri, colaborare și explorare individuală. Această diversificare poate face procesul educațional mai atractiv și mai eficient. Activitățile nonformale au potențialul de a crește nivelul de motivație al elevilor. Prin implicare activă în proiecte interesante și relevante, elevii pot dezvolta pasiunea pentru învățare și pot fi mai entuziasmați să participe la alte activități școlare. Proiectele nonformale încurajează colaborarea, comunicarea și rezolvarea problemelor în echipă. Aceste abilități sociale și emoționale sunt esențiale pentru succesul pe termen lung al elevilor, atât în școală, cât și în viața de zi cu zi. Proiectele nonformale pot crea legături mai puternice între școală și comunitate. Colaborarea cu organizații locale, mentori din comunitate sau părinți poate extinde resursele disponibile și poate aduce perspective noi în procesul educațional.

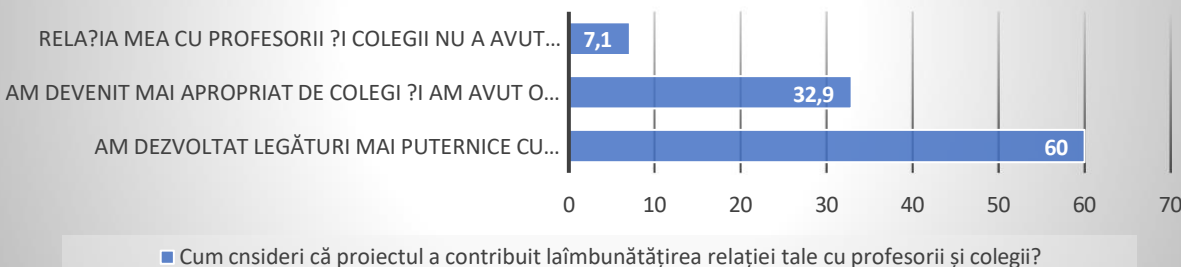
Cum consideri că proiectul te-a pregătit pentru a depăși eventualele obstacole care ar putea apărea în parcursul tău școlar?

- Mi-a oferit instrumente și strategii eficiente
- A fost util, dar mai sunt necesare îmbunătățiri
- Nu a fost suficient
- Nu știu, nu răspund

Proiectele nonformale ofera elevilor oportunitatea de a-si dezvolta abilitati practice si de a avea succes intr-un mediu diferit de cel traditional. Acest succes poate contribui la cresterea increderii in sine a elevilor, ajutandu-i sa depaseasca sentimentele de nesiguranta sau lipsa de incredere. Prin implicarea in proiecte nonformale, elevii pot aplica cunostintele teoretice intr-un context practic. Aceasta abordare practica poate face materiile mai tangibile si mai usor de inteles, ajutand elevii sa depaseasca dificultatile de intelegere sau retinere a informatiilor. Proiectele nonformale pot stimula curiozitatea si pasiunea elevilor pentru anumite domenii. Atunci cand elevii sunt interesati de subiectele abordate in proiecte, devin mai motivati sa depaseasca obstacolele si sa investeasca mai mult efort in procesul de invatare.

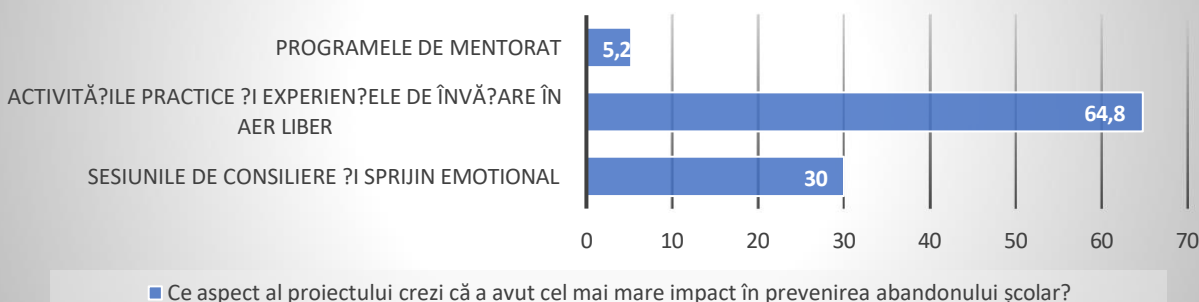
Cum consideri că proiectul a contribuit la îmbunătățirea relației tale cu profesorii și colegii?

Proiectele nonformale adesea implica colaborarea și lucrul în echipă. Elevii au ocazia de a interacționa direct unii cu alții, de a-și exprima ideile, de a-și asculta colegii și de a contribui la realizarea unui obiectiv comun. Acest tip de experiență consolidează legăturile dintre elevi și îi ajută să dezvolte abilități de comunicare și colaborare. În cadrul proiectelor nonformale, elevii pot simți că sunt priviți ca parteneri de către profesori. Fiecare membru al echipei aduce cu sine o contribuție unică, iar acest echilibru poate contribui la crearea unui mediu mai egalitar și deschis, unde ideile și perspectivele fiecăruia sunt apreciate.

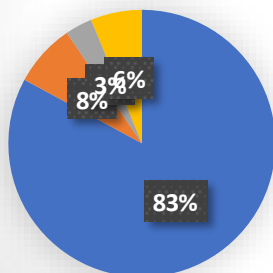
Proiectele nonformale pun accent pe diversitatea abilităților și talentelor elevilor. Fiecare elev are șansa să-și pună în valoare punctele forte, ceea ce poate duce la aprecierea reciprocă și respectul pentru diversitatea din grup. Experiențele partajate în cadrul proiectelor nonformale pot contribui la formarea de legături emotionale între elevi și profesori. Colaborarea la un proiect comun poate crea o experiență pozitivă care depășește limitele claselor obișnuite, consolidând relația dintre membrii echipei.

Ce aspect al proiectului crezi că a avut cel mai mare impact în prevenirea abandonului școlar?

Activitățile practice oferă elevilor oportunitatea de a aplica cunoștințele teoretice într-un context real. Această conexiune între teorie și practică poate face ca învățarea să fie mai relevantă și mai aplicabilă în viața de zi cu zi a elevilor, ceea ce îi motivează să rămână implicați în procesul educațional. Experiențele în aer liber pot stimula interesul și pasiunea pentru învățare. Pentru unii elevi, mediul tradițional de clasă poate părea restrictiv sau demotivant. Activitățile desfășurate în aer liber oferă o schimbare de peisaj și pot captiva atenția elevilor într-un mod diferit, stimulându-le curiozitatea și dorința de a explora mai mult. Prin activitățile practice, elevii pot dezvolta abilități practice și sociale esențiale, cum ar fi rezolvarea problemelor, colaborarea în echipă, comunicarea eficientă și luarea de decizii. Aceste abilități au valoare nu doar în contextul educațional, ci și în viața de zi cu zi și în viitorul profesional al elevilor. Activitățile practice pot fi adaptate pentru a se potrivi diferitelor stiluri de învățare și ritmuri individuale de progres. Această personalizare a învățării poate crea un mediu mai inclusiv, unde fiecare elev se simte susținut și apreciat pentru contribuția sa unică.

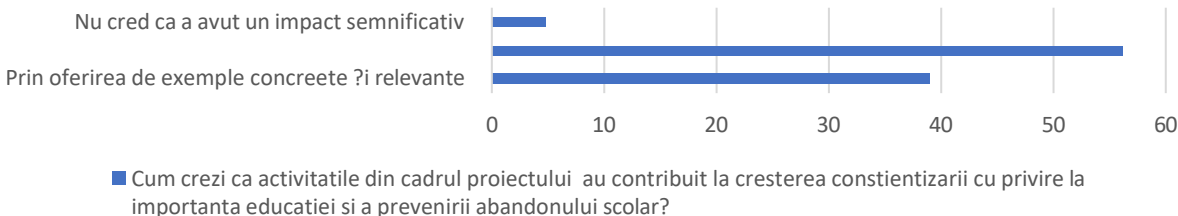
Ai simțit că proiectul a identificat în mod eficient nevoile individuale ale elevilor cu risc de abandon școlar?

- Da, în mod eficient
- Da, într-o oarecare masura
- Nu am observat o abordare personalizată
- Nu știu, nu răspund

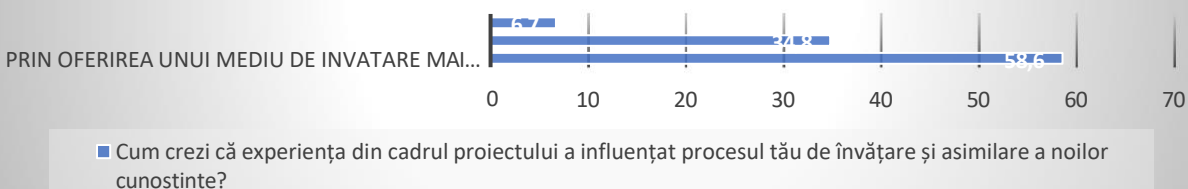
Identificarea nevoilor elevilor la un stadiu precoce permite implementarea unor intervenții timpurii și personalizate. Abordarea problemelor în stadii incipiente crește șansele de succes în prevenirea abandonului școlar. Fiecare elev are nevoi unice, iar identificarea acestor nevoi permite personalizarea sprijinului educațional. Un proiect nonformal care se adaptează la necesitățile individuale poate furniza elevilor resursele și suportul necesare pentru a depăși obstacolele. Prin identificarea nevoilor specifice ale elevilor cu risc ridicat, proiectul poate fi conceput pentru a stimula participarea și angajamentul acestora. Un mediu care răspunde la nevoile individuale poate crea o experiență educațională mai atractivă și relevantă pentru acești elevi. Elevii cu risc ridicat de abandon școlar pot avea adesea nevoie de sprijin suplimentar pentru a-și dezvolta încrederea în sine. Un proiect care se concentrează pe abordarea nevoilor specifice ale acestor elevi poate contribui la consolidarea încrederii în propriile abilități.

Cum crezi ca activitatile din cadrul proiectului au contribuit la cresterea constientizarii cu privire la importanta educatiei si a prevenirii abandonului scolar?

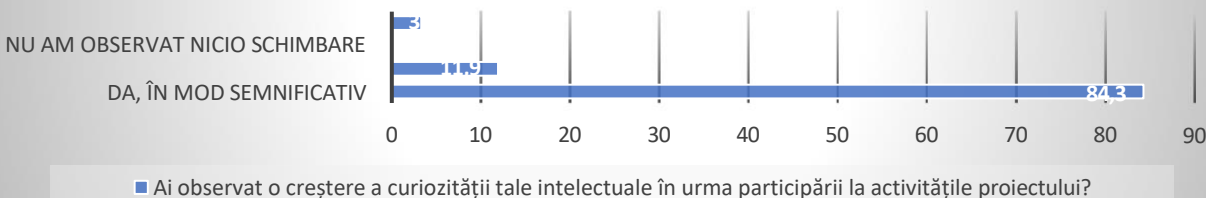
Participarea activa la proiecte nonformale ofera elevilor o experienta directa si practica in ceea ce priveste procesul educational. Acest lucru poate contribui la intelegerea mai profunda a valorii educatiei si la constientizarea impactului pe care il poate avea asupra vietii lor. Proiectele nonformale adesea pun accent pe relevanta si aplicabilitatea practica a cunostintelor. Elevii pot vedea cum informatiile invatate in cadrul proiectelor au legatura cu situatii reale si cu viata de zi cu zi, ceea ce poate consolida perceptia asupra utilitatii educatiei. Proiectele nonformale incurajeaza curiozitatea si creativitatea. Aceasta stimulare poate face ca elevii sa fie mai interesati sa descopere si sa invete, reducand astfel riscul de plictiseala sau dezinteres asociat cu abandonul scolar. Participarea in proiecte nonformale implica, de obicei, lucrul in echipa, comunicarea si rezolvarea problemelor. Dezvoltarea abilitatilor sociale si emotionale poate contribui la constructia unui sprijin social solid, ceea ce poate fi un factor-cheie in prevenirea abandonului scolar.

Cum crezi că experiența din cadrul proiectului a influențat procesul tău de învățare și asimilare a noilor cunoștințe?

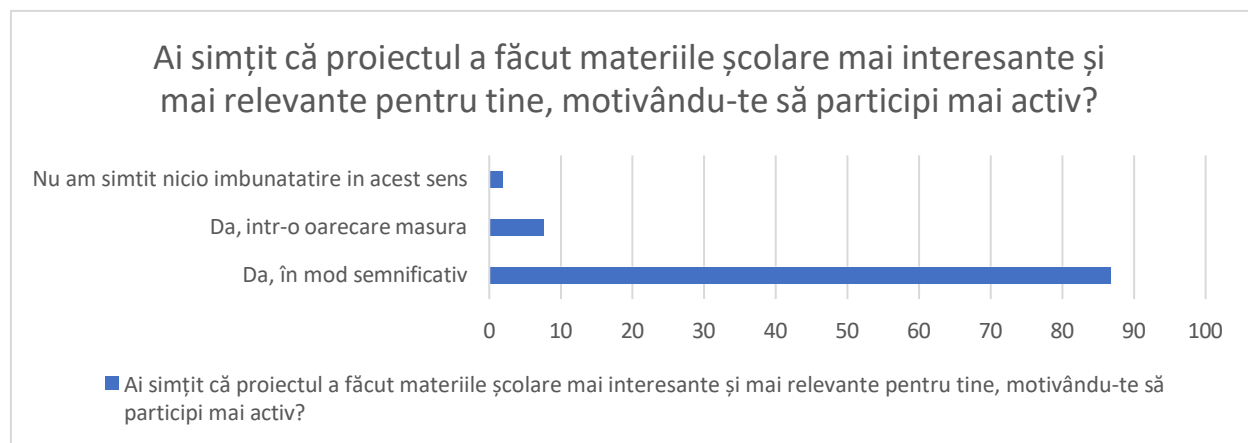
Proiectele nonformale aduc o abordare practică la procesul de învățare, oferind elevilor șanse de a aplica cunoștințele teoretice în contexte practice. Această experiență directă poate consolida înțelegerea și reținerea informațiilor. Proiectele nonformale adesea aduc teme sau scenarii într-un context real, facilitând legătura dintre teorie și aplicare practică. Elevii pot vedea relevanța cunoștințelor în viața lor de zi cu zi, ceea ce motivează învățarea și îi face să se angajeze mai activ. Prin implicarea în proiecte nonformale, elevii sunt încurajați să-și folosească imaginația și creativitatea pentru a rezolva probleme sau pentru a aborda sarcini specifice. Aceasta abordare creativă poate îmbunătăți procesul de învățare și poate face experiența mai captivantă pentru elevi. Proiectele nonformale adesea implică lucrul în echipă și colaborarea. Acest tip de interacțiune încurajează elevii să împărtășească idei, să colaboreze și să învețe unii de la alții. Învățarea cooperativă poate îmbunătăți înțelegerea subiectelor și poate consolida cunoștințele prin discuții și schimburi de idei.

Ai observat o creștere a curiozității tale intelectuale în urma participării la activitățile proiectului?

Prin natura lor, proiectele nonformale adesea încurajează explorarea și descoperirea activă. Elevii sunt încurajați să-și pună întrebări, să caute răspunsuri și să exploreze subiecte din propriul interes, ceea ce stimulează curiozitatea lor intelectuală. Proiectele nonformale aduc o componentă practică la învățare, permițând elevilor să experimenteze și să aplice cunoștințele într-un mod hands-on. Această abordare practică poate deschide noi orizonturi și poate stârni interesul pentru subiecte care, într-un context mai formal, ar putea părea mai abstracte sau mai puțin captivante. Prin implicarea în proiecte nonformale, elevii se pot confrunta cu probleme concrete și provocări practice. Acest proces de rezolvare a problemelor poate antrena curiozitatea elevilor, determinându-i să exploreze și să găsească soluții prin gândire creativă și investigație. Proiectele nonformale pot fi concepute pentru a avea relevanță directă pentru

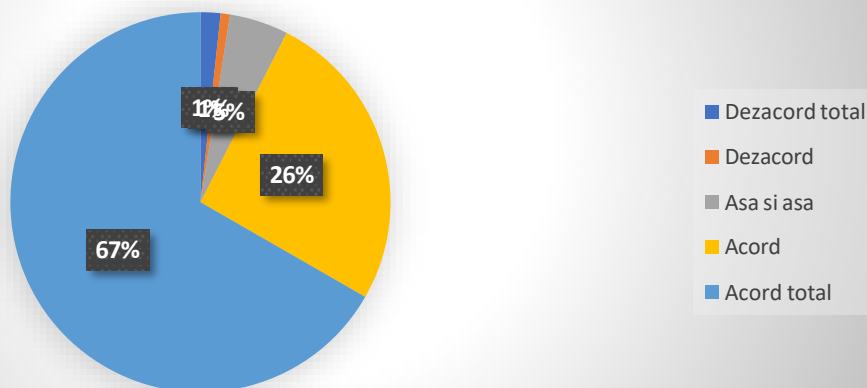
experiența personală a elevilor. Atunci când elevii pot vedea cum subiectele studiate se leagă de viața lor de zi cu zi, devin mai curioși să descopere mai mult și să înțeleagă mai bine legăturile dintre teorie și realitate.

Proiectele nonformale ar trebui să fie concepute astfel încât să fie relevante pentru viața elevilor și să aibă legătură cu experiențele lor personale. Atunci când elevii pot vedea conexiuni clare între proiect și ceea ce îi interesează în mod natural, sunt mai motivați să participe activ. Proiectele nonformale aduc o abordare practică la învățare, permițând elevilor să aplice cunoștințele într-un mod hands-on. Această abordare practică poate face subiectele mai tangibile și mai atrăgătoare pentru elevi, motivându-i să se implice mai activ în procesul de învățare. Proiectele nonformale încurajează adesea creativitatea și exprimarea personală. Elevii au posibilitatea de a-și manifesta ideile și de a aborda problemele într-un mod unic. Această libertate creativă poate stârni interesul și motivația pentru a explora subiectele în profunzime. Acordarea elevilor unei anumite măsuri de autonomie și posibilitatea de a face alegeri în cadrul proiectului le oferă sentimentul de control asupra propriului proces de învățare. Elevii sunt mai motivați să participe activ atunci când au posibilitatea de a-și ghida propria învățare într-un mod care le este personal relevant.

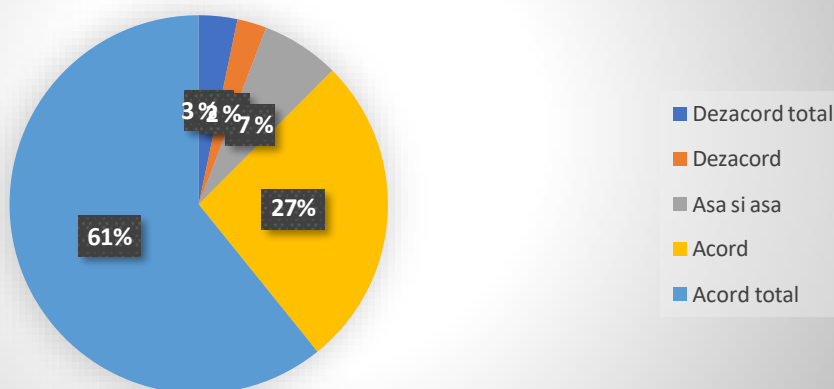
7.2.2. Analiză la nivelul claselor VII-VIII- ANALIZĂ SOCIOLOGICĂ FEEDBACK –EDU ACCES

Activitatea de informare și consiliere au fost în acord cu așteptările mele

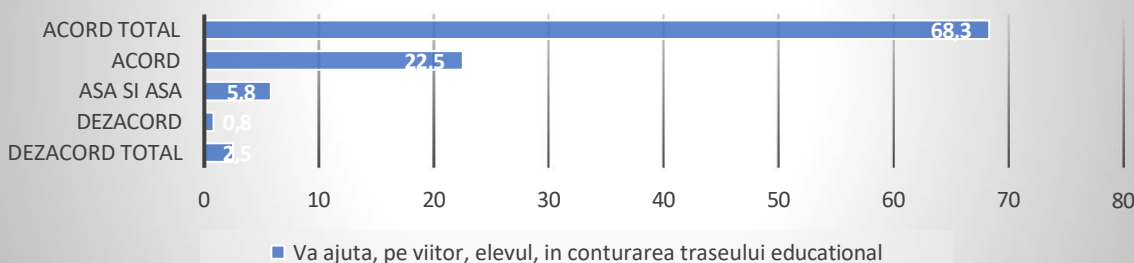
În cadrul proiectului EDU ACCES în cadrul activității A 3.2 au fost desfășurate activități de orientare în carieră. Pentru 67% dintre participanți au relatat faptul că sunt total de acord cu faptul că activitatea de informare și consiliere a fost în acord cu așteptările acestora. Adaptarea activităților la așteptările elevilor sporește nivelul de încredere în profesioniștii care furnizează consiliere și informații. Elevii vor percepe mai ușor experții ca fiind relevanți și utili, ceea ce îi motivează să participe activ și să își asume responsabilitatea în luarea deciziilor legate de educație și carieră. Pe lângă acestea, alinierea la așteptările elevilor contribuie la construirea unui mediu de învățare pozitiv și la dezvoltarea unei relații de încredere între elevi și consilieri. Acest lucru facilitează dialogul deschis și constructiv, esențial pentru un proces de consiliere eficient.

Au fost identificate obiectivele profesionale și interesele vocaționale

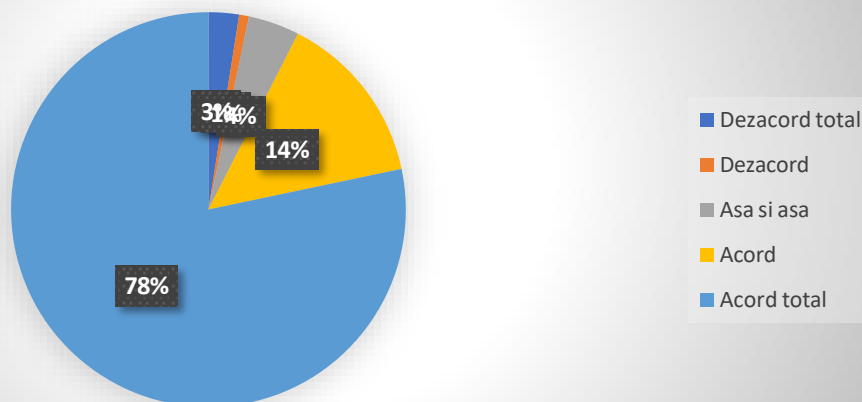
Identificarea obiectivelor profesionale contribuie la elaborarea unui plan educațional adecvat. Aceasta poate include alegerea materiilor, specializărilor sau programelor de învățământ care sunt în concordanță cu direcția în care elevii își doresc să își dezvolte cariera. Cunoașterea obiectivelor profesionale îi ajută pe elevi să ia decizii mai informate cu privire la opțiunile lor de carieră. Consilierii pot oferi informații specifice și sfaturi personalizate pentru a susține aceste decizii. Identificarea obiectivelor profesionale este primul pas în construirea unui plan de carieră. Acest plan poate să evolueze odată cu trecerea timpului, dar stabilirea unui punct de plecare este esențială pentru dezvoltarea profesională pe termen lung. Pentru 61% dintre participanți în cadrul activității A 3.2 au fost identificate obiectivele profesionale.

Va ajuta, pe viitor, elevul, în conturarea traseului educațional

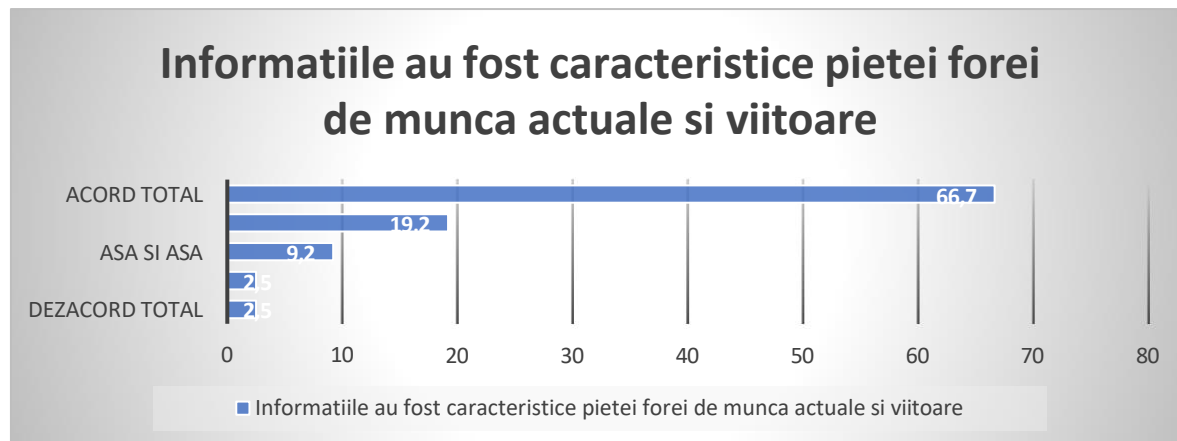
Sesiunile de consiliere educațională ajută la elaborarea unui plan educațional coerent. Prin discuții cu consilierii, elevii pot să-și aleagă cursurile și specializările care să îi apropie de obiectivele lor profesionale. Elevii pot avea acces la informații despre diverse oportunități educaționale și profesionale, ceea ce îi ajută să fie conștienți de variantele disponibile. Aceasta îi pregătește pentru a lua decizii informate în legătură cu viitorul lor. Sesiunile de consiliere educațională ajută la reducerea incertitudinii cu privire la alegerile educaționale și cariere. Elevii se pot simți mai siguri în luarea deciziilor, având în spate o bază solidă de informații și sfaturi. Atunci când elevii își pot contura viitorul și își văd obiectivele clar, aceasta poate crește nivelul de motivație. Ei devin mai angajați în procesul de învățare și dezvoltare, conștienți de scopurile lor. Pentru 68,3% dintre participanți această activitate îi va ajuta pe aceștia pe parcursul lor profesional, în viitor.

Informatiile au fost clare si coerente

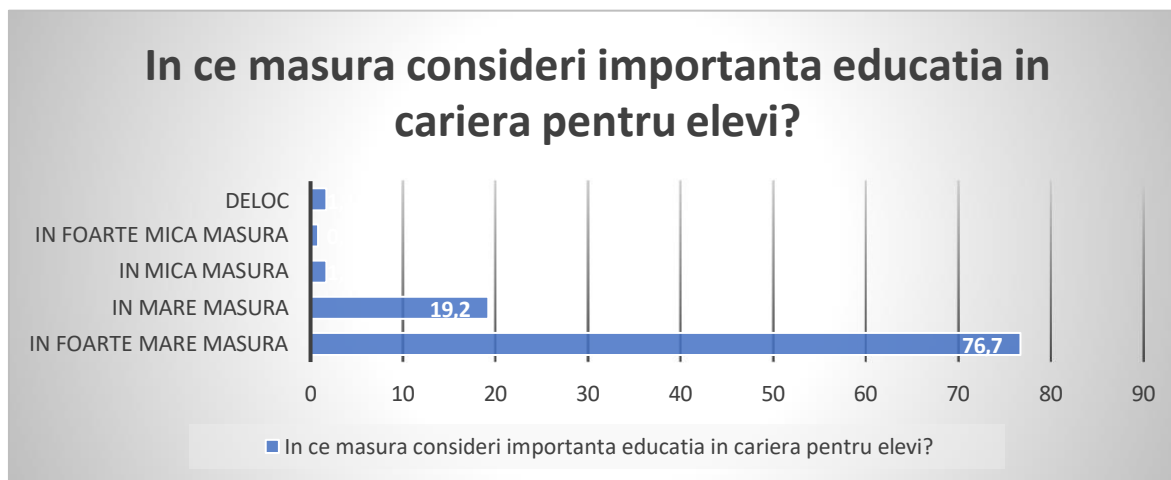

Pentru 78% dintre participanți informațiile din cadrul sesiunilor de informare și consiliere au fost clare și coerente. Informațiile clare și coerente construiesc credibilitatea consilierului și a procesului de consiliere în ochii elevilor. Aceasta contribuie la dezvoltarea încrederii și la stabilirea unei relații mai solide între elevi și consilieri. Coerența în informații face sesiunile de consiliere mai eficiente. Elevii nu pierd timpul încercând să înlăture confuziile sau să coreleze informațiile contradictorii, ci se pot concentra asupra aspectelor esențiale ale planificării educaționale și profesionale. Informațiile clare contribuie la reducerea anxietății și incertitudinii elevilor în legătură cu viitorul lor educațional și profesional. Cu informații bine definite, elevii se simt mai pregătiți și mai încrezători în deciziile lor. Claritatea și coerența în furnizarea informațiilor în

cadrul sesiunilor de informare și consiliere sunt esențiale pentru a maximiza eficacitatea procesului și pentru a susține elevii în luarea deciziilor informate și corecte pentru viitorul lor.

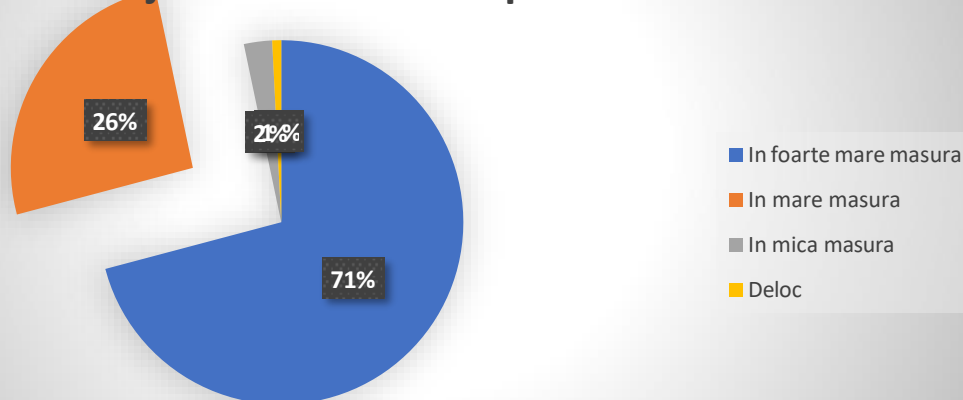

Dintre participanții în cadrul activității de informare și consiliere, 66,7% dintre participanți sunt total de acord cu faptul că informațiile au fost caracteristice forței de muncă actuale și viitoare. Informațiile actualizate sunt mai relevante și mai aplicabile la contextul actual. Astfel, elevii pot beneficia de sfaturi și informații care țin cont de schimbările recente din domeniul educației și al carierei. Consilierii educaționali care furnizează informații actualizate arată profesionalism și credibilitate. Aceasta construiește încrederea elevilor în consilierii lor și în procesul de consiliere în general. Informațiile depășite sau incorecte pot duce la dezinformare și decizii greșite. Actualizarea constantă ajută la evitarea acestui pericol și asigură că elevii dispun de cele mai recente și corecte informații. Actualizarea informațiilor în cadrul sesiunilor de informare și consiliere este crucială pentru a asigura că elevii sunt bine pregătiți și informați în fața provocărilor și oportunităților actuale.

Pentru participanții în cadrul sesiunilor de informare și consiliere, 76,7% dintre participanți au relatat faptul că educația în carieră este importantă pentru elevi. O educație solidă și orientată către carieră crește șansele de a obține și menține un loc de muncă într-o piață tot mai competitivă. Educația oferă elevilor oportunitatea de a dezvolta abilități esențiale, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea problemelor și comunicarea, care sunt căutate în diverse domenii profesionale. Prin educație, elevii învață să fie mai adaptați la schimbare, o calitate crucială într-o lume în continuă evoluție, în care cerințele carierei se pot modifica rapid. Cunoașterea nevoilor și tendințelor pieței muncii ajută elevii să aleagă specializări și domenii care au cerere crescută, crescându-și astfel șansele de succes în carieră. Educația nu doar că pregătește pentru carieră, ci și promovează dezvoltarea personală, ajutând elevii să-și descopere pasiunile, să își stabilească obiective și să se transforme în indivizi conștienți și implicați în societate.

In ce masura consideri ca educatia in cariera va ajuta in activitatea profesionala?

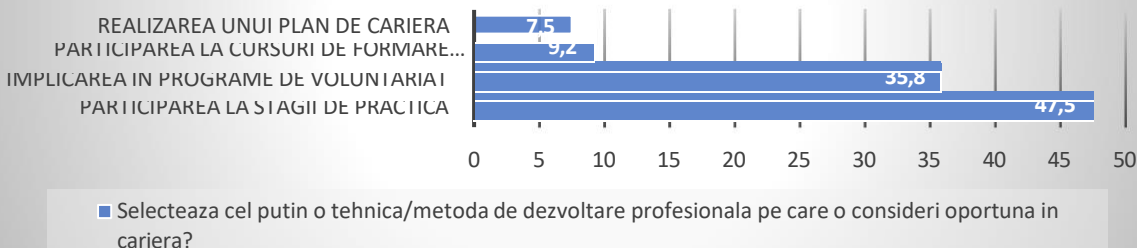

Pentru 71% dintre participanți consider faptul că educația în carieră va ajuta în activitatea profesională. Este crucial ca elevii și părinții să înțeleagă importanța educației în carieră pentru viitorul profesional. Educația în carieră nu numai că oferă cunoștințe tehnice și abilități practice necesare într-un anumit domeniu, dar contribuie și la dezvoltarea gândirii critice, a abilităților de rezolvare a problemelor și a capacităților de comunicare.

Prin înțelegerea necesității educației în carieră, elevii pot face alegeri mai informate în ceea ce privește traseul lor educațional și pot identifica mai bine direcțiile care se potrivesc intereselor și aptitudinilor lor. De asemenea, părinții au un rol important în susținerea și încurajarea copiilor lor să urmărească o educație care să le ofere perspective profesionale durabile.

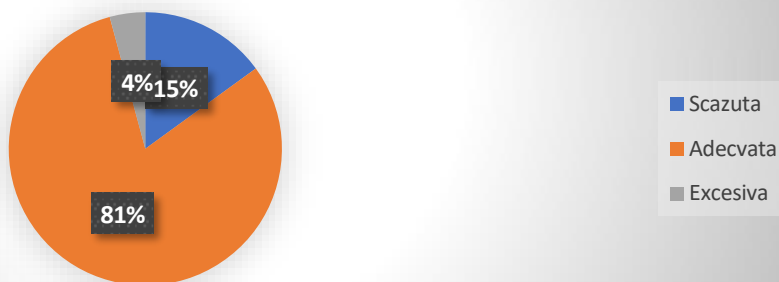
O dezvoltare educațională bine gândită și adaptată la nevoile individuale poate deschide uși către o varietate de oportunități în viitorul profesional al elevilor. Într-o lume în continuă schimbare, în care competențele sunt tot mai importante, educația în carieră devine un pilon esențial pentru succesul pe termen lung al indivizilor.

Selectează cel puțin o tehnica/metoda de dezvoltare profesională pe care o consideri oportună în cariera?

Pentru 47,5% dintre participanți printre cele mai eficiente metode și tehnici de dezvoltare se numără participarea la stagii de practică iar 35,8% dintre participanți consideră faptul că o altă metodă eficientă ar fi: implicarea în programe de voluntariat. Prin intermediul tehnicilor de informare și consiliere, elevii pot explora și identifica mai bine interesele, aptitudinile și valorile lor personale. Aceasta le oferă o bază solidă pentru luarea deciziilor în legătură cu cariera lor viitoare. Elevii beneficiază de acces la informații actualizate și relevante despre diferitele domenii profesionale, tendințele de pe piața muncii și cerințele pentru anumite cariere. Acest lucru îi ajută să ia decizii informate în legătură cu traseul lor educațional și profesional. Elevii se confruntă cu diverse tranziții educaționale, precum trecerea de la școala gimnazială la cea liceală și apoi la învățământul superior. Tehnicile de consiliere îi ajută să facă față acestor tranziții și să-și planifice parcursul educațional în funcție de obiectivele lor de carieră.

Durata sesiunii de informare și consiliere a fost...

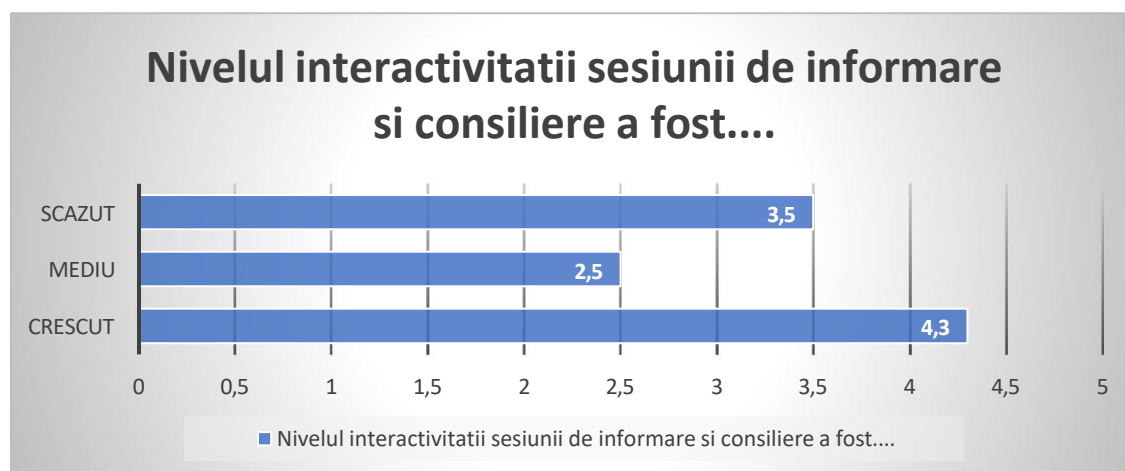

O sesiune prea lungă poate duce la scăderea atenției și concentrării, atât din partea consilierului, cât și a celui consiliat. O durată medie permite menținerea unui nivel adecvat de atenție, ceea ce contribuie la eficacitatea sesiunii. Într-o sesiune de durată medie, persoana consiliată are mai mult timp să asimileze informațiile furnizate și să reflecteze asupra lor. Acest lucru favorizează înțelegerea profundă a subiectelor discutate și facilitarea procesului de luare a deciziilor. În general, durata medie a unei sesiuni oferă un echilibru între acoperirea subiectelor relevante și menținerea unui mediu de consiliere eficient și captivant. Este important ca procesul să fie adaptabil la nevoile specifice ale persoanei consiliate, asigurându-se că se atinge un echilibru între furnizarea informațiilor necesare și menținerea angajamentului în procesul de consiliere.

Gradul de aplicabilitate al instrumentelor a fost...

Instrumentele cu grad ridicat de aplicabilitate oferă sfaturi și sugestii care sunt imediat relevante și aplicabile în viața reală a celui consiliat. Acest lucru contribuie la transformarea informațiilor abstracte în acțiuni concrete. Cu cât instrumentele sunt mai aplicabile, cu atât procesul de consiliere devine mai eficient. Persoana consiliată poate vedea mai ușor conexiunea între informațiile furnizate și nevoile și aspirațiile sale, facilitând astfel înțelegerea și asimilarea acestora. Instrumentele cu aplicabilitate ridicată pot motiva persoana consiliată să se implice mai activ în procesul de consiliere. Atunci când vede cum informațiile și sfaturile oferite pot fi aplicate în viața sa, crește probabilitatea că va fi mai motivată să-și stabilească obiective și să le atingă. Oferind instrumente cu aplicabilitate ridicată, consilierul construiește încrederea în procesul de consiliere. Persoana consiliată poate avea încredere că informațiile și recomandările primite au un impact real și că sunt adaptate la nevoile sale individuale.

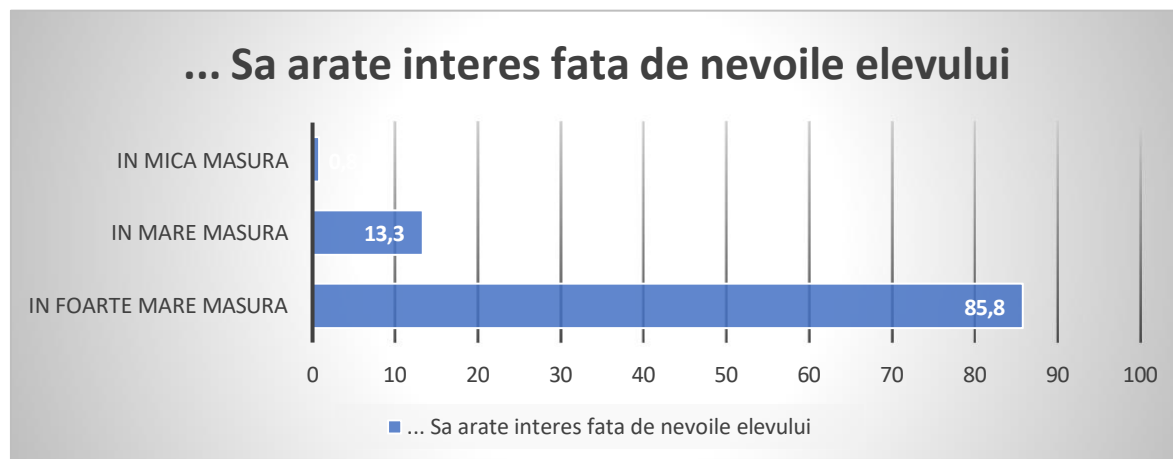
O interacțiune la un nivel ridicat permite consilierului să înțeleagă mai profund nevoile, interesele și aspirațiile elevului. Aceasta creează o bază solidă pentru oferirea de sfaturi și informații personalizate și relevante. Prin interacțiunea directă, consilierul poate adapta mai bine serviciile sale la nevoile individuale ale elevului. Personalizarea consilierii contribuie la crearea unui plan de carieră care se potrivește cu aptitudinile, interesele și obiectivele unice ale fiecărui elev. Un nivel ridicat de interacțiune poate crește nivelul de motivare și implicare a elevului în procesul de orientare în carieră. Elevul se simte mai conectat și mai responsabil atunci când interacționează cu un consilier care îl susține activ în atingerea obiectivelor sale. Prin interacțiune constantă, consilierul poate oferi feedback în timp real, ghidând elevul pe măsură ce explorează opțiunile de carieră. Acest aspect este crucial pentru ajustarea planului de carieră și pentru abordarea oricăror obstacole care pot apărea în timpul procesului de orientare. În concluzie, un nivel ridicat de interacțiune între consilierul vocațional și elev este esențial pentru a asigura o

orientare în carieră eficientă, personalizată și încurajatoare. Această interacțiune contribuie la construirea unui parteneriat solid între cei doi și la sprijinirea elevului în parcursul său de descoperire și planificare a carierei.

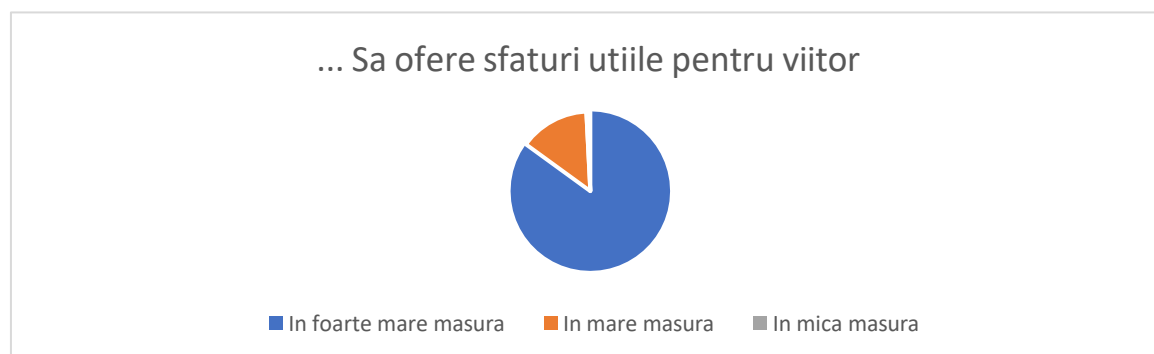
Pe parcursul sesiunii de informare si consiliere , expertul ar trebui sa incurajeze elevul

Încurajarea constantă din partea consilierului vocațional are un impact semnificativ asupra dezvoltării elevului și a procesului său de orientare în carieră. Încurajarea constantă ajută la construirea încrederii în sine a elevului. Atunci când se simte susținut și încurajat, elevul își dezvoltă o convingere mai puternică în propriile sale abilități și potențial. Încurajarea oferă elevului o doză suplimentară de motivație pentru a-și atinge obiectivele de carieră. Când simte sprijin și încurajare, elevul este mai dispus să depună eforturi suplimentare pentru a-și atinge visurile și aspirațiile. În timpul procesului de orientare în carieră, elevii pot întâmpina diverse obstacole și provocări. Încurajarea constantă îi ajută să depășească aceste obstacole, oferindu-le încredere în abilitățile lor de a face față și de a înfrunta dificultățile.

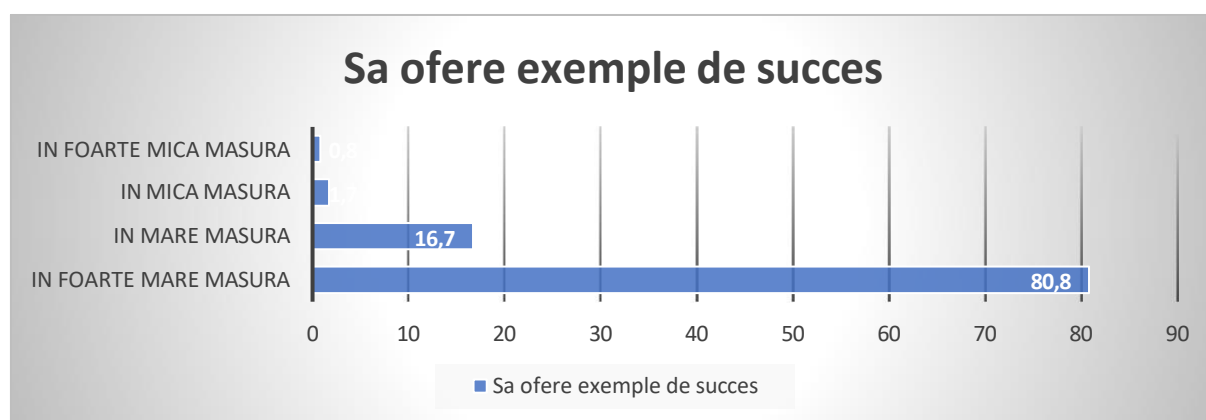

Pentru 85,8% dintre participanți, consilierul vocational, pe parcursul sesiunii de informare și consiliere a aratat interes fata de nevoile elevilor. Atunci când consilierul arată un interes real față de nevoile elevului, se creează o relație de încredere. Elevul se simte ascultat și înțeles, ceea ce facilitează comunicarea deschisă și transparentă. Interesul pentru nevoile individuale ale elevilor permite consilierului să personalizeze serviciile de consiliere. Fiecare elev are nevoi și aspirații unice, iar atunci când consilierul manifestă interes, acesta poate adapta consilierea pentru a se potrivi situației specifice. Manifestarea unui interes autentic față de nevoile elevilor este esențială pentru a construi o relație de încredere, a personaliza serviciile de consiliere și a asigura că procesul de orientare în carieră este adaptat la nevoile și aspirațiile individuale ale fiecărui elev.

Sfaturile practice ajută elevii să navigheze în procesul complex al luării deciziilor de carieră. Consilierul vocational poate oferi îndrumări și informații practice pentru a-i ghida pe elevi în alegerea unui traseu care se potrivește cu interesele, aptitudinile și valorile lor. Consilierul poate furniza informații relevante despre diverse oportunități profesionale, tendințe pe piața muncii și

cerințe pentru diferite domenii. Aceste sfaturi ajută elevii să facă alegeri informate în privința carierei lor. Un consilier vocațional poate oferi sfaturi legate de gestionarea stresului și menținerea unui echilibru sănătos între viața profesională și cea personală. Aceasta este importantă pentru a preveni epuizarea și pentru a menține bunăstarea generală. Sfaturile oferite de consilier pot include și ghidarea pe termen lung în privința dezvoltării carierei. Acest lucru poate implica stabilirea de obiective pe termen lung, identificarea oportunităților de avansare și strategii pentru a atinge succesul în carieră.

Pentru participanții din cadrul activității, în proporție de 80.8% consilierul vocațional a oferit numeroase exemple de succes pe parcursul sesiunilor de informare și consiliere. Exemplele de succes pot servi ca surse de inspirație pentru elevi, motivându-i să își urmărească propriile visuri și obiective. Aceste exemple pot arăta că este posibil să reușești în carieră și pot stimula un nivel mai înalt de aspirații. Prin prezentarea unor exemple de succes în diverse domenii, consilierul poate deschide ochii elevilor asupra unor oportunități pe care nu le-ar fi luat în considerare în mod normal. Aceasta îi poate încuraja să exploreze opțiuni mai variate în privința carierei lor. În general, oferirea de exemple de succes în cadrul consilierii vocaționale nu numai că inspiră, dar și oferă elevilor o perspectivă practică asupra modului în care pot să-și atingă propriile obiective de carieră și să-și construiască viitorul profesional.

8. Modele de bună practică- educația nonformală în sistem outdoor

Atelierele socio educaționale de dezvoltare cognitivă intitulate Cluburi Altfel au fost realizate în cadrul proiectului EDU ACCES de către următorii experți:

Liceul Tehnologic Alexandru Macedonski: MORARU VIOLETA NICOLETA; PADURARU DANIELA; TOMOIU CONSTANTIN SORIN; VASILE LILIANA și ZIDARU VIORICA

Școala Gimnazială Filiași: ENE MELANIA; NEICU ANGELA; POPESCU MARIAN; TÂNEAȚĂ STAICU CRISTINA; TERECHÉ-BĂRBULEANU ANA MARIA

Școala Gimnazială „MIHAI VITEAZUL” Craiova: BĂLOI TATIANA ELENA; BUCUR DANIELA; DIACONU MĂDĂLINA; GHINDĂ MIHAELA; MATEI CLAUDIA; PETRESCU JEANINA; SCARLAT CÎRJAN MIHAELA; STOIAN MARCELA RENATA; TOCEA ROXANA și ȚAPELEA LIGIA ELENA

Ateliere Strong Young Minds		
Denumire atelier	Denumire activitate	Descrierea activității
Educație pentru sănătate	Minte sănătoasă în corp sănătos	În cadrul acestui atelier, elevii vor învăța că sănătatea emoțională a copiilor este la fel de sănătoasă ca și cea fizică. Vom pune în practică jocuri de rol care să ilustreze situații diverse de gestionare a emoțiilor și combaterea bullyingului. Atelierul se va finaliza cu un colaj de frunze de toamna din care copiii vor scrie proverbul latinesc: "Mens sana in corpore sano."
	Piramida nutriției	Trainerul se prezintă spunând care este alimentul preferat și rapid fac o tură pentru a afla care este alimentul lor preferat. Trainerii întreabă elevii dacă știu ce este nutriția? Aceștia notează apoi pe tablă/flipchart răspunsurile lor. Împreună cu echipa dau definiția la final. Următorul pas este de a evidenția diferența între a ne hrăni și a mânca. Se pot oferi exemple haioase precum: putem mânca cretă, hârtie sau chipsuri, dar acestea nu ne hrănesc, așa cum fac fructele și legumele care conțin vitamine și minerale – elemente extrem de importante pentru sănătatea noastră. Dar ce este sănătatea? Trainerul le solicită elevilor să definească ce înseamnă pentru ei să fii sănătos. Activitatea nr. 1 – Piramida nutriției Trainerul prezintă piramida nutriției cu următoarele nivele (de la bază spre vârf) și un videoclip https://youtu.be/kQP8t4FT-Ls?feature=shared – Nivelul 1: apă – Nivelul 2: fructe și legume (5 porții/zi) – Nivelul 3: cereale (2-3 porții/zi)

		– Nivelul 4: lactate (2-3 porții/zi) și carne, pește, ouă (carne 2-3 porții/ săptămână, pește 2 porții/săptămână, ouă 2-3 porții/săptămână) – Nivelul 5: uleiuri vegetale, uleiuri din pește, nuci și semințe (1-2 porții/zi) – Nivelul 6: dulciuri, alimente procesate (max 1 porție/zi). Elevii primesc individual cartonașe cu exemple de legume și fructe (mere, pere, banane, roșie, castravete, varză etc.), cereale (pâine, paste, mămligă etc), lactate, carne (pui, porc, vită), pește, ouă, uleiuri vegetale, nuci, semințe, dulciuri, alimente procesate (de ex. mezeluri). Fiecare elev va citi ce scrie pe cartonaș, iar trainerul îl întreabă în ce mod consumă respectivul aliment (gătit/negătit). De aici va porni o discuție despre cele mai sănătoase moduri de pregătire a alimentelor.
	Cum funcționează digestia?	Trainerul îi întreabă pe copii cum mănâncă o banană sau un măr? Se prezintă un videoclip despre digestie. https://youtu.be/ZLROKSd5iLo?feature=shared Împreună cu ei, stabilește traseul digestiv: 1. Digestia începe în cavitatea bucală prin masticăție și amestecarea cu salivă. De aici rezultă bolul alimentar. 2. Prin faringe și apoi prin esofag (copiii le vom spune gât) bolul alimentar ajunge în stomac. Foarte important de identificat unde este stomacul. Acesta se situează în partea stângă, imediat sub cutia toracică. În stomac procesul de mărunțire este continuat și bolul alimentar ajunge sub forma unei paste. 3. Această pastă trece în intestinal subțire, unde corpul se hrănește. Resturile, de care nu are nevoie sunt transmise în intestinul gros și apoi eliminate.
	Zahărul: prieten sau inamic?"	Trainerul le arată copiilor o imagine cu fructe, legume și dulciuri și îi întreabă: ce le place cel mai mult, ce mănâncă cel mai des, ce au în comun. Ajungem împreună la cuvântul cheie – zahăr și la caracteristica comună – ne dau energie. Îi întrebăm care este diferența dintre ele, pentru a ajunge la răspunsul că nu toate sunt sănătoase. Carbohidrații buni sunt reprezentați de fructe și legume, cereale integrale, iar carbohidrații răi sunt prezentați de alimentele procesate.
	Experimentul – ce se întâmplă cu zahărul în corpul nostru?	Cei mai mulți copii susțin că simt că au mai multă energie atunci când consumă dulciuri. Printr-un experiment simplu și ușor de pus în practică le vom arăta că de fapt zahărul/dulciurile le oferă energie doar

		pentru foarte scurtă durată. Astfel, avem nevoie de 3 pahare de sticlă, apă, câteva cuburi de zahăr, cereale integrale (de preferat ovăz) și iaurt. În fiecare pahar vom pune apă în mod egal. În primul pahar vom pune 1-2 cuburi de zahăr, în paharul al doilea vom pune 1-2 lingurițe de iaurt, în al treilea pahar vom pune 1 linguriță de cereale. Lăsăm paharele aproximativ 15 minute și trainerul le explică copiilor că paharul este precum stomacul lor și vom vedea ce se întâmplă când consumăm zahăr, deci și dulciuri, iaurt și cereale. După 15 minute, prin observație, clasa va deduce faptul că zahărul se dizolvă foarte repede (și odată cu el și energia pe care ne-o dă), iaurtul a început să se dezintegreze (dar încă se poate vedea cu ochiul liber), ceea ce înseamnă că încă ne conferă energie (deci mai mult decât zahărul), iar cerealele încă plutesc sau au coborât pe fundul paharului, dar au aceeași formă. De aici, concluzia că cerealele, eventual în combinație cu lactatele, ne oferă energie de durată mai lungă și sunt perfecte pentru un mic dejun sănătos și gustos.
	PIRAMIDA ALIMENTELOR	Se începe atelierul cu o prezentare a piramidei alimentelor și discuții despre importanța fiecărui aliment în parte. În continuare, se dau exemple de alimente sănătoase, de alimente nesănătoase. Se începe prin discuții libere despre ce înseamnă o alimentație sănătoasă. Se exemplifică de către fiecare copil ce obiceiuri alimentare ar trebui să avem pentru a avea un stil de viață sănătos. . Elevii vor primi un rebus pe care trebuie să-l completeze . • Se prezintă obiectivele și regulile atelierului. La finalul rebusului se discută concluziile activității. Concluziile trebuie să indice faptul că alimentele cele mai sănătoase sunt cele în stare naturală, uneori nepreparate termic. Feedback atelier Ce impresie ți-a lăsat activitatea? Cum te-ai simțit în cursul jocului? La ce concluzii ai ajuns? etc
	RULETA EXERCITIILOR DE MISCARE SI RELAXARE	Se porneste de la proverbul „Mens sana in corpore sano” Dacă suntem relaxați, ne putem concentra mai bine și suntem mai sănătoși. Sportul înseamnă viață. Copiii trebuie să învârtă ruleta aleatoriu și să accepte provocarea. Provocarile constau în acțiuni benefice corpului și psihicului cum ar fi: imbrățișează-te pentru un minut, rasucește talia de 10 ori cu brațele întinse în lateral sau sari de 5 ori și bate din palme de 2 ori.

		Prin aceste provocari distarctive, elevii nici nu-si vor da seama ca in acelasi timp au facut si miscare si s-au relaxat deopotriva. Putem continua cu jocul „Loveste cartita”. Copiii trebuie sa loveasca cartitele care corespund unui stil de viata nesanatos. ☐ Feedback atelier Ce dificultăți ai întâlnit? Ce impresie ți-a lăsat activitatea? Cum te-ai simțit în cursul jocului? La ce concluzii ai ajuns? etc
	IGIENA ACASĂ, LA ȘCOALĂ, ÎN DEPLASARE	Se începe prin discuții libere despre igienă în general. Se exemplifică de către fiecare copil ce rutină are în fiecare din situații. Se formează 3 echipe, fiecare din echipe urmând a întocmi și prezenta lista obiectelor de igienă necesare în fiecare din cele 3 cazuri(acasă, la școală, în deplasare). Jocul”Vânătoarea de comori pentru igiena personală” Se prezintă obiectivele și regulile atelierului. Pentru început voi împărți elevii în 2 echipe de culori diferite. Comorile le vor aduna din parcul școlii și din obiectele aduse de mine. Cu comorile alese vom realiza Jocul:„Turnul instabil” Scopul jocului este construirea unui turn cât mai înalt, folosind bețe și menținerea echilibrului acestuia pentru a evita ca turnul să se prăbușească. Se împart elevii în 2 echipe și se alege o zonă plată și sigură în curtea școlii pentru a construi turnul. Într-o manieră secvențială sau simultană, fiecare echipă va începe să construiască turnul folosind obiectele furnizate. Echipa care reușește să construiască cel mai înalt turn, menținându-l stabil până la sfârșitul timpului alocat, câștigă jocul.
	JOC ȘI MIȘCARE	Se porneste de la proverbul „Mens sana in corpore sano” Daca suntem relaxati, ne putem concentra mai bine si suntem mai sanatosi. Sportul inseamna viata. Copiii trebuie sa invarta ruleta aleatoriu so sa accepte provocarea. Provocarile constau in actiuni benefice corpului si psihicului cum ar fi: imbratiseaza-te pentru un minut, rasuceste talia de 10 ori cu bratele intinse in lateral sau sari de 5 ori si bate din palme de 2 ori. Prin aceste provocari distarctive, elevii nici nu-si vor da seama ca in acelasi timp au facut si miscare si s-au relaxat deopotriva. Putem continua cu jocul „Loveste cartita”. Copiii trebuie sa loveasca cartitele care corespund unui stil de viata nesanatos. ☐ Feedback atelier

		Ce dificultăți ai întâlnit? Ce impresie ți-a lăsat activitatea? Cum te-ai simțit în cursul jocului? La ce concluzii ai ajuns? Etc
Mișcare, joc și sport	Vânătoarea de comori	Se prezintă obiectivele și regulile atelierului. Pentru început voi împărți elevii în 2 echipe de culori diferite. Comorile le vor aduna din parcul școlii și din obiectele aduse de mine. Cu comorile alese vom realiza Jocul: „Turnul instabil” Scopul jocului este construirea unui turn cât mai înalt, folosind bețe și menținerea echilibrului acestuia pentru a evita ca turnul să se prăbușească. Se împart elevii în 2 echipe și se alege o zonă plată și sigură în curtea școlii pentru a construi turnul. Într-o manieră secvențială sau simultană, fiecare echipă va începe să construiască turnul folosind obiectele furnizate. Echipa care reușește să construiască cel mai înalt turn, menținându-l stabil până la sfârșitul timpului alocat, câștigă jocul. 2. Jocul „Pană de trafic” Se desenează cu creta niște pătrate (cu unul mai mult decât numărul participanților) și se aranjează într-o linie, la distanța de un pas între ele. Participanții formează 2 echipe. Echipele se plasează în partea stângă și dreaptă a liniei, lăsând liber pătratul din mijloc. Ambele echipe se întorc cu fața la pătratul liber. Scopul lor este să se schimbe cu locurile, ajungând în partea opusă. Regulile de mișcare: - se poate pași pe pătratul liber din față; - se poate pași „peste” o persoană din cealaltă echipă; - nu se poate pași „peste” o persoană din propria echipă; - nu se permite mișcarea înapoi; - două persoane nu se pot mișca concomitent. Se oferă grupului câteva minute pentru a elabora o strategie. Participanții pot reveni la poziția inițială și discuta alte modalități de soluționare a problemei oricând simt nevoia. După realizarea sarcinii, se inițiază o discuție despre procesul de traversare a pătratelor, despre comunicare și cooperare, cum au fost luate deciziile, a existat sau nu un lider, cum s-a manifestat acesta etc.

	Jocurile copilăriei de altădată: Leapșa, Capra, Rațele și vânătorii, De-a v-ați ascunselea, Țările, Coarda, Baba oarba etc	Țările este un joc ce se joacă în cel puțin 3 jucători. Pentru a juca Țările avem nevoie de o minge și spațiu cât mai mult. Cum se joacă Țările Fiecare jucător își va alege câte un nume de țară cu care vrea să joace și apoi va fi desenat un cerc în care vor fi împărțite zone egale pentru fiecare țară. După ce fiecare jucător se așează la el în țară jucător care începe jocul va lua mingea în mână și va striga Să tragă mâța de coadă și soarele de urechi țara cu numele de ... iar apoi va spune numele unei țări din cele participante la joc și va arunca mingea în sus. Jucătorul care și-a auzit țara strigată trebuie să prindă cât mai repede mingea iar ceilalți jucători să fugă cat mai departe de el. După ce reușește să prindă mingea va trebuie să strige STOP iar toți ceilalți jucători se vor opri pe loc. În continuare jucătoru cu mingea are dreptul să facă încă trei pași (din locul în care se află) către orice jucător dorește și apoi va trebui să încerce să îl nimerească cu mingea. Dacă reușește să îl nimerească cu mingea o jumătate din suprafața de joc ce poartă numele jucătorului nimerit cu mingea va fi tăiată. Dacă nu reușește să îl nimerească o jumătate din suprafața țării sale va fi tăiată. Jocul se reia iar jucătorul care va arunca de data asta mingea în sus este cel care și-a auzit numele țării strigat anterior. Dacă acest jucător a ieșit din joc mingea este aruncată de ultimul jucător care a aruncat mingea și mai este încă în joc. Când suprafața unei țări are ambele jumătăți tăiate jucătorul care joacă cu țara respectivă va ieși din joc. Ultimul jucător rămas în joc câștigă jocul.
	Jocuri din diverse colțuri ale lumii	Atelier 1. „Vânătoarea de comori”● Se prezintă obiectivele și regulile atelierului. Pentru început voi împărți elevii în 2 echipe de culori diferite. Comorile le vor aduna din parcul școlii și din obiectele aduse de mine. Cu comorile alese vom realiza Jocul: „Turnul instabil” Scopul jocului este construirea unui turn cât mai înalt, folosind bețe și menținerea echilibrului acestuia pentru a evita ca turnul să se prăbușească. Se împart elevii în 2 echipe și se alege o zonă plată și sigură în curtea școlii pentru a construi turnul. Într-o manieră secvențială sau simultană, fiecare echipă va începe să construiască turnul folosind obiectele furnizate. Echipa care reușește să construiască cel mai înalt turn, menținându-l stabil până la sfârșitul timpului alocat, câștigă jocul.

		2. Jocul „Pană de trafic” Se desenează cu creta niște pătrate (cu unul mai mult decât numărul participanților) și se aranjează într-o linie, la distanța de un pas între ele. Participanții formează 2 echipe. Echipele se plasează în partea stângă și dreaptă a liniei, lăsând liber pătratul din mijloc. Ambele echipe se întorc cu fața la pătratul liber. Scopul lor este să se schimbe cu locurile, ajungând în partea opusă. Regulile de mișcare: - se poate pași pe pătratul liber din față; - se poate pași „peste” o persoană din cealaltă echipă; - nu se poate pași „peste” o persoană din propria echipă; - nu se permite mișcarea înapoi; - două persoane nu se pot mișca concomitent. Se oferă grupului câteva minute pentru a elabora o strategie. Participanții pot reveni la poziția inițială și discuta alte modalități de soluționare a problemei oricând simt nevoia. După realizarea sarcinii, se inițiază o discuție despre procesul de traversare a pătratelor, despre comunicare și cooperare, cum au fost luate deciziile, a existat sau nu un lider, cum s-a manifestat acesta etc. Atelier 2. Jocurile copilăriei de altădată: Leapșa, Capra, Rațele și vânătorii, De-a v-ați ascunselea, Țările, Coarda, Baba oarba etc Țările este un joc ce se joacă în cel puțin 3 jucători. Pentru a juca Țările avem nevoie de o minge și spațiu cât mai mult. Cum se joacă Țările Fiecare jucător își va alege câte un nume de țară cu care vrea să joace și apoi va fi desenat un cerc în care vor fi împărțite zone egale pentru fiecare țară. După ce fiecare jucător se așează la el în țară jucător care începe jocul va lua mingea în mână și va striga Să tragă mâța de coadă și soarele de urechi țara cu numele de ... iar apoi va spune numele unei țări din cele participante la joc și va arunca mingea în sus. Jucătorul care și-a auzit țara strigată trebuie să prindă cât mai repede mingea iar ceilalți jucători să fugă cat mai departe de el. După ce reușește să prindă mingea va trebui să strige STOP iar toți ceilalți jucători se vor opri pe loc. În continuare jucătoru cu mingea are dreptul să facă încă trei pași (din locul în care se află) către orice
--	--	---

		jucător dorește și apoi va trebui să încerce să îl nimerească cu mingea. Dacă reușește să îl nimerească cu mingea o jumătate din suprafața de joc ce poartă numele jucătorului nimerit cu mingea va fi tăiată. Dacă nu reușește să îl nimerească o jumătate din suprafața țării sale va fi tăiată. Jocul se reia iar jucătorul care va arunca de data asta mingea în sus este cel care și-a auzit numele țării strigat anterior. Dacă acest jucător a ieșit din joc mingea este aruncată de ultimul jucător care a aruncat mingea și mai este încă în joc. Când suprafața unei țări are ambele jumătăți tăiate jucătorul care joacă cu țara respectivă va ieși din joc. Ultimul jucător rămas în joc câștigă jocul. Atelier 3.Cei 3 R: relaxare, relocare, reciclare . Vom începe ziua cu o vizualizare de documentare în aer liber despre cum putem fi ecologiști, apoi dezbateră planului zilei . Vom realiza un plan de reciclare a deșeurilor separate cu ajutorul imaginilor și filmuletelor de pe internet, apoi vom realiza o hartă a "traseului" turistic parcurs. La final vom juca câteva jocuri folosind peturile reciclate și pe care le joacă copiii din diferite colțuri ale țării(anvelopa, canibalii etc). Atelier 4.Jocuri din diverse colțuri ale lumii 1.Jocul „Cucerirea” scaunului Fiecare participant are nevoie de un scaun. Se pun scaunele în careu fără vreo anume ordine. Conducătorul jocului stă în picioare, ceilalți stau pe scaune și lasă un scaun liber. Conducătorul jocului se plimbă într-un anumit ritm printre scaune către scaunul cel liber, iar ceilalți trebuie să-l împiedice să-l ocupe în așa fel încât numai un singur jucător să se ridice și să se așeze pe scaunul liber. Dacă mai mulți participanți se ridică în același timp, jocul trebuie reluat de la început. Dacă conducătorul jocului a reușit să se așeze, jocul se termină sau un alt jucător poate îndeplini rolul conducătorului. - Cum v-ați simțit? - Ați avut vreo strategie? Dacă da, cum v-a ajutat? - Cum ați putut lucra împreună? - Ați avut un îndrumător în timpul jocului pe care l-ați urmat? 2. Jocul „Aruncarea la țintă”
--	--	---

	Cu ajutorul cercului ce are diametrul de 40 cm se realizează primul cerc ce va avea valoarea de 100 de puncte. Se realizează cercurile următoare ce vor avea valoarea de 75 puncte, 50 puncte, 25 puncte. Apoi, se vor realiza liniile de aruncare, lateral stânga-dreapta față de cerc. Elevii vor trebui să arunce mingea, iar dacă aruncă mingea în culoarea corespunzătoare liniei vor trece la următorul nivel. Liniile vor fi desenate astfel: -linia de 25 puncte, linia albastră la 1 metru distanță; -linia de 50 puncte, linia verde la 2 metri distanță; -linia de 75 puncte, linia galbenă la 3 metri distanță; -linia de 100 puncte, linia roșie la 4 metri distanță. Jocul TRENULEȚUL ORB DEFĂȘURARE Jucătorii se așază unul în spatele celuilalt, în grupe de patru sau cinci și se țin de umeri. Ultimul, locomotiva, ține ochii deschiși; ceilalți, vagoanele, au ochii închiși (sau eventual o banderolă/un fular la ochi). Ultimul jucător trebuie să conducă trenul, dând semnale non-verbale, prin atingere: - pentru a avansa drept înainte, el apasă simultan cu amândouă mâinile umerii jucătorului din fața sa, care transmite mesajul primit, până când ajunge la primul și acesta avansează; - pentru a merge la dreapta, apasă umărul drept; - pentru a merge la stânga, apasă umărul stâng; - pentru a se opri, ridică amândouă mâinile de pe umeri (fără contact). Scopul jocului este de a merge într-un spațiu delimitat, fără ca trenurile să intre în coliziune. Se întâmplă frecvent, prima dată, ca trenurile să intre intenționat în coliziune, deși scopul este acela de a se evita unul pe altul. Trebuie amintit că acesta este un joc în care se învață acordarea încrederii (vagoane) și câștigarea încrederii (locomotiva). Este bine să se insiste pe necesitatea de a anticipa schimbările de direcție (locomotiva). Rolurile sunt foarte diferite (mijloc, în față și în spate), de aceea este important să se schimbe rolurile, pentru ca toată lumea să treacă prin fiecare rol. DISCUȚIE - Care a fost rolul vostru favorit? De ce? - Care este poziția cea mai ușoară? De ce? - A fost dificil să aveți încredere cu ochii închiși? - Au existat «locomotive» mai sigure decât altele? De ce? - Care a fost strategia pentru a evita celelalte trenuri? - Etc
--	--

		Jocul COȘUL CU FRUCTE Coșul cu fructe urmează același principiu de joc ca și factorul poștal, dar în versiune mai ușoară pentru copii mai mici. Există același număr de scaune câți jucători sunt și animatorul este cel care stă în picioare, în mijloc. Jucătorii sunt așezați în cerc și primesc un nume de fruct pe care nu îl divulgă. Animatorul cunoaște numele de fructe – patru sau mai multe, în funcție de numărul participanților. El este în centru, care reprezintă piața, și cere: „un kg de...mere / portocale / mango / etc.”, iar „fructele” solicitate trebuie să și schimbe locul cât mai repede posibil. Animatorul poate să ceară, de asemenea, o salată de fructe, iar atunci toți jucătorii își pot schimba locul! În locul fructelor, copiii pot inventa orice: animale, culori, elemente din natură, etc. Materiale necesare: minge, baston/ jucărie, plic Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Ce ți-a plăcut cel mai mult? De ce? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
	Jos, jos, jos!	Se începe cu o minge de tenis care se aruncă continuu, de la un jucător la altul până când cineva scapă mingea, iar atunci tu vei striga: „Jos într-un genunchi!”, dacă aceeași persoană scapă a doua oară mingea, vei striga: „Jos pe ambii genunchi!”, dacă o scapă din nou, vei striga: „Jos într-un cot!, urmat de „Jos pe ambele coate!” a patra oară și „Jos pe bărbie!” a cincea oară, după care jucătorul respectiv va fi eliminat.
	Ițele încălcite	Un jucător este ales să stea înafara grupului. Ceilalți trebuie să se țină de mâini, în cerc și se încălcească, cu mâini și picioare să nu mai știi a cui e mâna și al cui e piciorul. Apoi copilul ales dinainte are rolul de a-i descurca, timp în care jucătorii nu au voie să-și desprindă mâinile. Se pot implica și părinții. Atunci o să fie și mai amuzant.
	Scaunele muzicale	Mai întâi va trebui să aveți la îndemână mai multe scaune, pe care să se așeze copiii când muzica se va opri. Pune muzică și lasă-i pe copii să danseze. La un anumit moment, vei opri muzica fără a-i anunța în prealabil. Ei vor trebui să apuce să se așeze până când tu vei face acest lucru. Cei care rămân fără scaun vor ieși din joc.

	Întrecere în saci	Jucătorii, în saci, ținându-i la înălțimea mijlocului, pleacă la semnal spre o linie de sosire aflată la 10 metri distanță. Sacul nu permite decât efectuarea unor pași mici sau deplasarea prin sărituri scurte. Câștigă jucătorul care ajunge primul la linia de sosire. La sfârșitul atelierului vom reflecta asupra importanței jocului în viața socială și vom evidenția care sunt beneficiile mișcării, jocului și sportului în dezvoltarea armonioasă a unui individ.
Atelier de improvizație „Pe aripile fanteziei”	Arta – fantezie și culoare	Materiale necesare: coală flipchart; markere, carioci, acuarele, folie alimentară. □ Joc de cunoaștere: „Aplauze” Elevii stau în cerc, iar facilitatorul bate ritmul: o lovitură din palme pe picioare, apoi una din palme, apoi duce mâna dreaptă peste umărul drept, degetul mare privind în sus și aceeași mișcare o repetă cu stânga. În timp ce face mișcarea cu mâna dreapta își spune numele său, iar când repetă aceeași mișcare cu mâna stângă, spune numele unei alte persoane. Acea persoană menține ritmul, repetând mișcările și prezentând următoarea persoană. Jocul continuă până ce toate persoanele sunt prezentate. Ritmul și mișcările pot fi schimbate, cu includerea picioarelor etc. □ „Numele – o artă” Pe o coală de flipchart fiecare copil își scrie numele cât mai mare și mai personalizat, cu litere de forme, dimensiuni și culori diferite. Scrisul se va suprapune și se vor crea diverse forme din intersectarea literelor. Elevii au posibilitatea de a-și alege trei culori preferate și, cu ajutorul lor, vor completa formele rezultate în urma intersecțiilor literelor în funcție de creativitatea și imaginația fiecăruia. Fiind un joc de cooperare, una dintre regulile jocului este ca să ceară acordul colegilor atunci când doresc să combine culori sau să personalizeze alte spații care nu le aparțin. Produsul final va fi un tablou colectiv colorat cât mai ingenios, iar numele lor nu vor mai putea fi identificate. □ „Natura - sursă de inspirație” Activitatea va debuta cu discuții despre pictori români și internaționali, apoi vom realiza un tur virtual MAC Muzeul de Artă Craiova Virtual tour generated by Panotour al Muzeului de Artă „Jean Mihail” Craiova: Colecția de artă românească, Constantin Brâncuși și Colecția de artă europeană. Ne vom opri asupra artei românești, la lucrări inspirate din natură. Se poartă discuții pe această temă, apoi elevii vor

		avea de pictat pe o folia alimentară fixată între doi copaci (folia va înlocui șevaletul) un element din natură care îi inspiră, fie din spațiul apropiat, fie un element imaginar. Elevii vor fi încurajați să-și exprime emoțiile, trăirile și fanteziile prin lucrările de artă. ☐ Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
	Muzicoterapie	Materiale necesare: bețe de lemn, boomwhackers, clopoței, maracas. ☐ Joc de atenție – „Nume muzicale” Elevii stau în cerc și își spun numele pe rând, pe note muzicale, iar ceilalți imită prezentarea colegului. ☐ „Povestea muzicii” Elevii urmăresc o prezentare video cu evoluția muzicii, apoi sunt îndrumați să colecționeze din curtea școlii materiale diverse din care trebuie să confecționeze instrumente muzicale. După confecționarea instrumentelor muzicale, vor asculta și acompania câteva piese muzicale de genuri diferite: Pizzicato polka-Strauss, De-ar fi dorul, Cântecele haiducului etc. Pot să propună și elevii o melodie pentru acompaniere. ☐ „Educarea minții cu TOTEM” Cu ajutorul metodei TOTEM sau „Therapy Of Tribes Educating Minds” voi include activități de muzicoterapie, învățare nonformală, dezvoltare personală, training și teambuilding. Cu ajutorul acestei metode promovez concepte precum educația emoțională, leadership, atitudine nediscriminatorie, fairplay, spirit civic și comunitar. Facilitatorul începe o poveste pe o linie melodică, în timp ce acompaniază cu un instrument muzical la alegere. Elevii continuă povestea, acompaniază melodia aleasă sau pot schimba linia melodică. În acest fel, se continuă povestea până când toți participanții elevii devin încrezători, se conectează la echipă și își descătușează trăirile. ☐ Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Ce ți-a plăcut cel mai mult? De ce? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!

„OzoBit – cetățean european”-	Materiale necesare: kit OzoBit, coli flipchart ☐ Joc de atenție – „Țările” Elevii stau în cerc, își aleg câte un nume de țară, iar facilitatorul spune o poveste în care se regăsesc numele de țări alese. De câte ori se aud numele respective pe parcursul poveștii, de atâtea ori elevii trebuie să stea ghemuit. ☐ „Să descoperim Europa” Prezintă elevilor „colțul profesorului”, site-ul cu informații despre Uniunea Europeană, se poartă discuții pe această temă, apoi elevii exersează, cu ajutorul tabletelor sau a telefoanelor, jocul despre Uniunea Europeană. EUcraft – un joc de simulare digitală ☐ „Să facem cunoștință cu Ozo” Prezintă elevilor kit-ul OzoBot, codurile de culori și materialele necesare. Elevii se împart în două grupe. Fiecare grupă are de realizat un proiect, la alegere, cu tema Uniunea Europeană: simbolurile, drepturile și îndatoririle, alte culturi/obiceiuri din Europa, mâncăruri etc. Cu ajutorul liniilor codate cu culori diferite, elevii realizează trasee, intersecții, viraje pe care BIT+ le citește cu senzorii săi. La fiecare „obstacol” OzoBit prezintă câte o informație despre UE. Se poartă discuții pe această temă, apoi se împart materialele necesare pentru lucru. La final, fiecare grupă prezintă proiectul realizat. ☐ Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Ce ți-a plăcut cel mai mult? De ce? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
EcoArt	Materiale necesare:minge, nasturi, mărgelă, ațe colorate, pet-uri, lipici, foarfece, coli colorate ☐ Joc de atenție – „Mingea arde” Elevii stau în cerc și aruncă mingea de la unul la altul. Copilul care are mingea trebuie să spună o provocare pentru un coleg, apoi îi spune numele și îi pasează mingea. Acesta trebuie să răspundă cât mai repede și corect în același timp, deoarece „mingea arde” și, altfel, va ieși din joc. ☐ „Creație și inspirație” Prezintă elevilor un material video privind cei 3R (reducere, reciclare, re folosire), apoi discutăm pe această temă: Voi reciclați? Ce anume reciclați? Cum? Refolosiți materiale? Cum le refolosiți? De ce este

		important să reciclăm? Ce s-ar întâmpla dacă oamenii nu reciclează/refolosesc? etc. Recomand elevilor să viziteze https://www.recycled-crafts.com/ - un site care oferă idei și tutoriale pentru a crea diverse obiecte de la jucării la bijuterii, utilizând materiale reciclabile. Elevii vor avea de confecționat un produs/proiect din materiale reciclabile. De asemenea, site-ul oferă sugestii și sfaturi pentru a găsi materiale reciclabile adecvate pentru fiecare proiect. ☐ Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
	Arta distractivă	Materiale necesare: coală flipchart; markere, carioci, acuarele, folie alimentară. ☐ Joc de cunoaștere: GHICEȘTE CINE SUNT ! S Scop: cunoaștere Reguli și Detalieri: Fiecare participant scrie pe un bilețel: - culoarea părului; - culoarea ochilor; - sexul; - vârsta; - localitatea de proveniență; - un hobby Se amestecă toate biletele într-o șapcă/pungă, etc., apoi animatorul sau unul dintre participanți extrage un bilet și citește conținutul acestuia. Copiii trebuie să ghicească despre cine este vorba. Cel recunoscut (sau nu !) preia sarcina jocului. ☐ „Pasiunile care ne apropie” JOC: CERCUL DE CONVERSAȚIE Scop: de exprimare a identității Reguli și Detalieri: Participanții sunt așezați în cerc răspund coordonatorului de joc, continuând și completând enunțurile date. Exemple: Ceea ce prefer eu este ; mi-ar plăcea să fiu; jocul meu preferat este; cred că numele meu semnifică ; nu mi-ar plăcea să știu.....; sunt fericit (trist) când ; aș vrea să fiu mai ; într-o zi sper Participanților li se acordă același timp pentru a da răspunsul potrivit, precum și libertatea de a nu răspunde, dacă nu doresc acest lucru, „sărind” peste cei care nu vor sau nu știu să-și exprime opțiunea. ☐ „Natura - sursă de inspirație” Ne folosim de mediul înconjurător asemenea poetilor sau pictorilor. JOC: FÂNTÂNA MIRACULOASĂ Scop: de exprimare a creativității

		Durata: Materiale necesare: Reguli si Detaliere: Cercul în care sunt așezați participantii se imaginează ca fiind marginea unei fântâni miraculoase. Fiecare participant isi va spune, pe rând, dorințele. Ex: Dacă aş putea fi o altă viețuitoare din lumea animală, aş fi..... , pentru că..... ; dacă aş putea fi o pasăre (o insectă, o floare, un copac, o mobilă, un instrument muzical, o casă, o mașină, o stradă, un joc, o emisiune Tv, un film, un aliment, o culoare, etc.), aş fi..... , pentru că Aceasta activitate nu va fi exprimata verbal ci prin desene pe spatele fiecarui participant care trebuie sa ghiceasca folosindu-se doar de simturi. La final participantii se vor aseza pe paturi pentru a analiza formele norilor. De ex- eu vad un nor in forma de ponei... ☐ Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
	Democratia in lumea copiilor	Materiale necesare: laptop, foarfece, postere, planșe cu drepturi, foaie de flipchart, markere, patura/parasuta Energizer– Tomato-tomato Copiii se așează în cerc, un singur copil se află în picioare. Acesta trece pe la fiecare copil, atingându-l pe cap și spunând „tomato-tomato”; dacă spune „ketchup” va începe să fugă în jurul cercului pentru a nu fi prins de persoana căreia i s-a spus „ketchup”. Dacă este prins, se inversează rolurile, dacă ajunge la locul lipsă va continua copilul care îl fugărea spunând aceleasi cuvinte. ☐ Discutie ghidata- drepturi-adevarat sau fals? Se face prezența și se introduce tematica atelierului - drepturile copilului. Îi întrebăm dacă au auzit despre ele și dacă știu să dea câteva exemple. Se va prezenta copiilor o foaie de flipchart care conține o parte din drepturile copiilor; printre ele sunt integrate și câteva drepturi false cum ar fi: “copiii au dreptul să muncească de la orice vârstă” sau “copiii pot fi sancționați de profesori indiferent de motiv”. Se citesc drepturile si se discută despre fiecare în parte. Se pune accentual pe cele false si se caută să se găsească argumente

		După ce se dezbat drepturile se va discuta despre responsabilitatea cuvenită, de ex: dreptul la un spațiu curat - responsabilitatea de a curăța după mine ori de câte ori este nevoie. Se discută despre fiecare responsabilitate, cu exemple concrete din viața lor □ „Curcubeul drepturilor si responsabilităților” Se va folosi parașuta pentru acest joc. Copiii vor primi câte un drept pe care trebuie să îl rețină. În mijlocul parașutei, pe patura, sunt lipite responsabilitățile corespunzătoare fiecărui drept. Facilitatorul va striga un drept - copilul care are acel drept aleargă prin interiorul parașutei până în mijloc, unde trebuie să găsească responsabilitatea potrivită - când a găsit-o va introduce capul prin gaura parașutei și va striga cu voce tare dreptul și responsabilitatea sa. În tot acest timp, ceilalți copii trebuie să mențină parașuta la în aer. Vom împărți copiii în grupe de câte 4 copii și vor primi ca sarcină să facă o prezentare prin care să își susțină drepturile și să și le apere cu responsabilitate și curaj. Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Ce drept ți se pare cel mai important? Ce drepturi crezi că se respectă cel mai ușor? Dar cel mai greu? De cine? Și de ce crezi că e așa? Ce drepturi nu cunoșteai și pe care le-ai reținut azi? Ce vei face dacă nu îți sunt respectate aceste drepturi?
Joc de cunoaștere: - Ghici cine sunt eu		Elevii stau în cerc, pe o coală de hârtie vor scrie prenumele lor, iar în dreptul fiecărei litere vor indica o calitate care începe cu acea literă. ➤ „Natura, prietena mea” Activitatea va debuta cu discuții despre anotimpuri și culorile acestora . Cu ajutorul Google Arts & Culture https://artsandculture.google.com/ , elevii vor răsfoi albume cu operele unor mari pictori (Renoir, Monet), lucrări inspirate din natură. Se poartă discuții pe această temă, apoi elevii vor avea de pictat pe o foaie de flipchart un element din natură care îi inspiră, fie din spațiul apropiat, fie un element imaginar. Elevii vor fi încurajați să-și exprime emoțiile, trăirile și fanteziile prin lucrările de artă. Materiale necesare: coală flipchart; markere, carioci, culori, acuarele. ➤ Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!

	Mediul inconjurator-sursa de inspiratie	Materiale necesare:minge, lipici, foarfece, coli colorate ☐ Joc de atenție – „Mingea arde” Elevii stau în cerc și aruncă mingea de la unul la altul. Copilul care are mingea trebuie să spună o problema de mediu pentru un coleg, apoi îi spune numele și îi pasează mingea. Acesta trebuie să răspundă cât mai repede și corect în același timp cu o soluție pentru ameliorarea acelei probleme, deoarece „mingea arde” și, altfel, va ieși din joc. ☐ „Act and React” Prezintă elevilor „colțul profesorului”, site-ul cu informații despre Uniunea Europeană, se poartă discuții pe această temă, apoi elevii exersează, cu ajutorul tabletelor sau a telefoanelor, jocul despre Uniunea Europeană. Be a Climate Hero – un joc de simulare digitală ☐ Captain Planet Prezintă elevilor un material video Captain Planet despre protejarea mediului inconjurator . Vom încerca să memorăm și să facem o coregrafie pentru logo-ul Captain Planet. Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
Ateliere de dezvoltare personală	Eu și ceilalți	Activitatea 1 - Introducere Participanții sunt așezați în cerc. Formatorul le solicită acestora să spună cum se simt și care este emoția predominantă cu care încep activitatea. Emoții de bază, Video 2 Recunoaște emoțiile Formatorul împarte participanților Fișa de lucru nr.1. Sarcina participanților este de a desena emoțiile reprezentate sub formă de emoticon și de a le numi. Puzzle cu emoții Se așează în mijloc cu fața în jos jumătăți de imagini cu persoane care exprimă diferite emoții. Fiecare participant ia o jumătate de puzzle, iar apoi caută printre colegi, persoana care a luat cealaltă jumătate a imaginii sale. Se formează perechi, iar sarcina participanților este de a recunoaște emoția și de a povesti, în perechi, despre situații în care au trăit respectiva emoție. La final, perechile pot spune ce emoție au avut și pot alege să povestească una dintre situații . Activitatea 2: „Culoarea emoțiilor” Introducere

		Participanții sunt invitați să se plimbe prin încăperea, iar când întâlnesc un alt participant să îl salute folosind degetul mic de la mână și fără să folosească limbajul verbal. Apoi, după ce fiecare participant i-a salutat pe toți ceilalți, Participanții sunt invitați să se salute folosind palma dreaptă. Participanții continuă să se plimbe, iar când întâlnesc un alt participant continuă propoziția: „Astăzi mă simt...”. După ce fiecare participant a interacționat cu toți ceilalți participanți, participanții sunt rugați să formeze un cerc și să numere de la 1 la 3 (sau 4, în funcție de numărul participanților). Participanții 1 se așează într-un colț al încăperii, participanții 2 în alt colț, iar participanții 3 în altul. Astfel, se formează trei echipe. Joc: În pădurea cu emoții Fiecare echipă primește jocul În pădurea cu emoții. Formatorul citește instrucțiunile jocului. După 15 minute, formatorul oprește jocul și invită participanții în cerc. Solilocviu: Sunt adresate următoarele întrebări: Cum a fost această activitate pentru mine și cum mă simt acum? Metode de gestionare a emoțiilor, Video Oglinda (10 minute). Participanții stau în cerc, iar fiecare persoană alege un alt participant din grup care să-i fie oglindă. Sarcina participanților aleși oglindă este de a oferi un feedback constructiv/pozitiv persoanei care l-a ales, continuând propozițiile. Este important ca participanții să se refere la persoana căreia i se adresează atunci când continuă cele 3 afirmații. Participantul căruia i se face oglinda, nu poate răspunde. La final, participanții sunt invitați să spună, pe rând, cum s-au simțit în cadrul activității. Decizii și etape în luarea deciziilor, Video 8 Eu cum iau decizii? Formatorul citește, pe rând, câte o situație ipotetică și o discută împreună cu participanții. ➤ Feedback atelier Cum a fost această activitate? Ce emoții ați descoperit? Care sunt cele 4 emoții de bază? Ce alte emoții cunoașteți? Atelier 2: „Decizii”- 180 minute Activitatea 1 - Introducere Participanții sunt împărțiți în 3/4 echipe, pe jos se află foi de hârtie cu numele de la 1 la 30. Fiecare membru din echipă, pe rând, dă cu zarul și se poziționează în dreptul cifrei corespunzătoare. Sub fiecare număr se află un cuvânt pe care
--	--	---

		echipa respectivă trebuie să-l ghicească. Persoana care dă cu zarul decide dacă respectivul cuvântului mimează, îl desenează sau îl descrie echipei sale pentru ca membrii acestuia acesteia să-l ghicească. Câștigă echipa care a ghicit cele mai multe cuvinte. Activitatea 2 – „Știu/ Vreau să știu/Am aflat” Ce înseamnă să iei decizii? Cum ne afectează luarea deciziilor viața de zi cu zi? Dificultățile reale în a lua o decizie. Ce este fobia de decizie (decidofobia)? Cum apare frica de a lua decizii? Ce ne sperie cel mai tare atunci când luăm decizii? Consecințele fricii de a lua decizii? Există decizia potrivită? Cele 5 niveluri ale luării deciziei ➤ Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Ce ți-a plăcut cel mai mult? De ce? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
	„Stimă de sine și încredere în propria persoană”-	Activitatea 1 - Borcanul cu încredere Formatorul solicită participanților să se așeze în cerc. În mijlocul acestora se află un borcan, în care se găsesc bilete cu citate despre încredere. Formatorul invită participanții să extragă un bilet, să citească în gând citatul și să rămână pe margine. Se oferă 5 minute în care participanții să se gândească și să identifice semnificația citatului și prezența acestuia în viața fiecăruia. După ce fiecare participant a finalizat sarcina aceștia revin în cerc și prin regula catenei pot începe a citi citatul și semnificația pe care a oferit-o fiecare. Activitatea 2 - Gândurile iraționale cu privire la propria persoană (20 de minute) Tipuri de gânduri raționale: *Presupunerea - persoana presupune că este mai rău fără a verifica dovezile. Exemplu: Gând irațional: Știu că nu o să mă simt bine. Gând rațional: Sunt dispus să încerc și să văd ce se întâmplă. *Afirmatii de tipul „trebuie”- reprezintă ordine pe care persoana și le dă ei înșiși. „Trebuie” poate fi înlocuit cu „ar fi”, „ar putea” sau „vreau”. Exemplu: Gândi irațional: Ar fi trebuit să știu mai bine. Gând rațional: Ar fi frumos dacă aș ști mai bine. *Fantezia vieții desăvârșite - se referă la a cere idealul de la viață. „Ar trebui” poate fi înlocuit cu „ar fi” sau „ar putea”. Exemplu: Gând irațional: De ce a trebuit să se întâmple asta? Gând rațional: Lucrurile

		nu sunt întotdeauna așa cum aștept. Mă întreb ce aș putea face pentru a mă simți mai bine. *Gândirea absolutistă de tipul „totul sau nimic” apare atunci când persoana își impune standardele imposibile de perfecțiune, iar când nu se află la înălțimea acestor standarde, trage concluzia că este ratată. Exemplu: Gând irațional: Dacă ia o notă mică sunt praf. Gând rațional: Dacă iau o notă mică, nu înseamnă că sunt praf, nici lipsit de valoare. Voi trece peste, iar data viitoare voi învăța mai mult. *Generalizarea -persoana decide că experiențele negative îi descriu viața complet. Exemplu: Gând irațional: Nimeni nu mă place, toți mă urăsc. Gând rațional: Câteodată unii oameni nu mă aprobă, dar alții da. *Etichetarea - persoana își pune singură o etichetă sau un nume, ca și cum un singur cuvânt o descrie în totalitate. Oamenii sunt prea complecși pentru a fi definiți de niște simple etichetări. Ar fi mai bine să ne concentrăm pe a eticheta un comportament și nu întreaga persoană. Exemplu: Gând irațional: Sunt prost! Sunt bătut în cap! Gând rațional: Am făcut un lucru prostesc (dar asta nu înseamnă că mereu mă comport așa). *Filtrarea negativă - persoana se concentrează pe aspectele negative ale unei împrejurări și le ignoră pe cele pozitive. Astfel, întreaga situație pare negativă. Exemplu: Gând irațional: Cum pot avea o părere bună despre mine când fac atâtea greșeli? Gând rațional: Aș avea o părere mai bună despre mine dacă aș privi diferit lucrurile. Sunt și momente în care nu greșesc. *Desconsiderarea aspectelor pozitive -persoana neagă aspectele pozitive. Exemplu: Cineva îți laudă munca. Gând irațional: A fost o nimica toată. Oricine poate face asta. Gând rațional: Mulțumesc! *Comparația -persoana se compară mereu cu ceilalți în defavoarea ei. Exemplu: Gând irațional: Eu sunt mai puțin bun la fizică decât Maria. Gând rațional: De ce trebuie să mă compar cu altcineva? Fiecare are punctele lui forte, iar eu sunt mai bun la desen. *Catastrofarea -persoana crede mereu că totul a eșuat este o catastrofă. Exemplu: Gând irațional: Nu aș suporta dacă cineva m-ar minți. Gând rațional: Nu mi-ar plăcea ca cineva să mă mintă, dar cu siguranță pot să fac față. Următoarele întrebări sunt un utile în astfel de situații: -Care sunt șansele să se întâmple asta? -Dacă se întâmplă cât de mult mă poate afecta pe mine? - Dacă se întâmplă ce voi face? (Anticiparea unei probleme și stabilirea unui plan de acțiune sporesc încrederea)
--	--	--

		➤ Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Ce v- plăcut cel mai mult? De ce? Au fost activități pe care le ați mai făcut? Ce a fost nou ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
	Jobul preferat	Joc de rol „Jobul preferat” „Tocmai ce ai acceptat un job care îți place și vrei să faci impresie bună: să pregătești din timp acele acte necesare angajării. E ca și cum ai pleca într-o nouă călătorie, de această dată în cariera ta. Și dacă atunci când pleci din țară este oarecum simplu, pentru că ai nevoie de carte de identitate/pașaport și eventual viză, în voiajul spre jobul mult dorit, dosarul de la check-in este mult mai stufos, dar adaptat întotdeauna destinației unde călătorești. Este important să-l gândești și în funcție de domeniul în care vei lucra, de specificul jobului și să iei în calcul că unele acte sunt obligatorii, iar altele au caracter opțional. Iată ce documente ar trebui să le duci colegilor de la HR! Înainte de a semna Contractul individual de muncă trebuie să pregătești o serie de acte necesare la angajare pe care să le pui la dispoziția celor din compania pentru care urmează să lucrezi Conform Art 8 din HG 500/2011, publicat în MO nr 372 din 27 mai 2011, angajatorul va pune aceste documente la dosarul tău și are obligația de a le păstra în condiții bune la sediu și de a le prezenta inspectorilor de muncă la solicitarea acestora.” ➤ Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Ce v- plăcut cel mai mult? De ce? Au fost activități pe care le ați mai făcut? Ce a fost nou ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!

Atelierele socio educaționale de dezvoltare cognitivă intitulate Strong Young Minds au fost realizate în cadrul proiectului EDU ACCES de către următorii experți:

Școala Gimnazială „MIHAI VITEAZUL” Craiova: AVRAM MIHAELA; BARBU NICOLITA; CALIN IULIA; DAN IOANA MARIA; GAVRILA CRISTINA; LUPU IULIA; STĂNILĂ ILEANA MIHAELA; STOLOJANU PETRUTA GABRIELA și SERBAN ELENA

Liceul Tehnologic Alexandru Macedonski: GOLFITA ALINA; MONDESCU NICOLAE DAN; PATROESCU CLAUDIA; TIOACA LILIANA și TOMOIU LIVIU

VOICU FLORIANA SERENELLA

Școala Gimnazială Filiași: GINGU LUCICA; PESCARU STEFANITA IULIAN; SPRINCU ELENA; STEFANESCU ALINA MIHAELA și VODIȚĂ IONELA CRISTINA

Ateliere Strong Young Minds		
Denumire atelier	Denumire activitate	Descrierea activității
Educație pentru sănătate	Minte sănătoasă în corp sănătos	În cadrul acestui atelier, elevii vor învăța că sănătatea emoțională a copiilor este la fel de sănătoasă ca și cea fizică. Vom pune în practică jocuri de rol care să ilustreze situații diverse de gestionare a emoțiilor și combaterea bullyingului. Atelierul se va finaliza cu un colaj de frunze de toamna din care copiii vor scrie proverbul latinesc: "Mens sana in corpore sano."
	Piramida nutriției	Trainerul se prezintă spunând care este alimentul preferat și rapid fac o tură pentru a afla care este alimentul lor preferat. Trainerii întreabă elevii dacă știu ce este nutriția? Aceștia notează apoi pe tablă/flipchart răspunsurile lor. Împreună cu echipa dau definiția la final. Următorul pas este de a evidenția diferența între a ne hrăni și a mânca. Se pot oferi exemple haioase precum: putem mânca cretă, hârtie sau chipsuri, dar acestea nu ne hrănesc, așa cum fac fructele și legumele care conțin vitamine și minerale – elemente extrem de importante pentru sănătatea noastră. Dar ce este sănătatea? Trainerul le solicită elevilor să definească ce înseamnă pentru ei să fii sănătos. Activitatea nr. 1 – Piramida nutriției Trainerul prezintă piramida nutriției cu următoarele nivele (de la bază spre vârf) și un videoclip https://youtu.be/kQP8t4FT-Ls?feature=shared – Nivelul 1: apă – Nivelul 2: fructe și legume (5 porții/zi) – Nivelul 3: cereale (2-3 porții/zi) – Nivelul 4: lactate (2-3 porții/zi) și carne, pește, ouă (carne 2-3 porții/săptămână, pește 2 porții/săptămână, ouă 2-3 porții/săptămână) – Nivelul 5: uleiuri vegetale, uleiuri din pește, nuci și semințe (1-2 porții/zi) – Nivelul 6: dulciuri, alimente procesate (max 1 porție/zi). Elevii primesc individual cartonașe cu exemple de legume și fructe (mere, pere, banane, roșie, castravete, varză etc.), cereale (pâine, paste, mămligă etc), lactate, carne (pui, porc, vită), pește, ouă, uleiuri vegetale, nuci, semințe, dulciuri, alimente procesate (de ex. mezeluri). Fiecare elev va citi ce scrie pe cartonaș, iar trainerul îl întreabă în ce mod consumă

		respectivul aliment (gătit/negătit). De aici va porni o discuție despre cele mai sănătoase moduri de pregătire a alimentelor.
	Cum funcționează digestia?	Trainerul îi întreabă pe copii cum mănâncă o banană sau un măr? Se prezintă un videoclip despre digestie. https://youtu.be/ZLROKSd5iLo?feature=shared Împreună cu ei, stabilește traseul digestiv: 1. Digestia începe în cavitatea bucală prin masticăție și amestecarea cu salivă. De aici rezultă bolul alimentar. 2. Prin faringe și apoi prin esofag (copiiiilor le vom spune gât) bolul alimentar ajunge în stomac. Foarte important de identificat unde este stomacul. Acesta se situează în partea stângă, imediat sub cutia toracică. În stomac procesul de mărunțire este continuat și bolul alimentar ajunge sub forma unei paste. 3. Această pastă trece în intestinal subțire, unde corpul se hrănește. Resturile, de care nu are nevoie sunt transmise în intestinul gros și apoi eliminate.
	Zahărul: prieten sau inamic?”	Trainerul le arată copiilor o imagine cu fructe, legume și dulciuri și îi întreabă: ce le place cel mai mult, ce mănâncă cel mai des, ce au în comun. Ajungem împreună la cuvântul cheie – zahăr și la caracteristica comună – ne dau energie. Îi întrebăm care este diferența dintre ele, pentru a ajunge la răspunsul că nu toate sunt sănătoase. Carbohidrații buni sunt reprezentați de fructe și legume, cereale integrale, iar carbohidrații răi sunt prezentați de alimentele procesate.
	Experimentul – ce se întâmplă cu zahărul în corpul nostru?	Cei mai mulți copii susțin că simt că au mai multă energie atunci când consumă dulciuri. Printr-un experiment simplu și ușor de pus în practică le vom arăta că de fapt zahărul/dulciurile le oferă energie doar pentru foarte scurtă durată. Astfel, avem nevoie de 3 pahare de sticlă, apă, câteva cuburi de zahăr, cereale integrale (de preferat ovăz) și iaurt. În fiecare pahar vom pune apă în mod egal. În primul pahar vom pune 1-2 cuburi de zahăr, în paharul al doilea vom pune 1-2 lingurițe de iaurt, în al treilea pahar vom pune 1 linguriță de cereale. Lăsăm paharele aproximativ 15 minute și trainerul le explică copiilor că paharul este precum stomacul lor și vom vedea ce se întâmplă când consumăm zahăr, deci și dulciuri, iaurt și cereale. După 15 minute, prin observație, clasa va deduce faptul că zahărul se dizolvă foarte repede (și odată cu el și energia pe care ne-o dă), iaurtul a început să se dezintegreze (dar încă se poate vedea cu ochiul liber), ceea ce înseamnă că încă ne conferă energie (deci mai mult decât zahărul), iar cerealele încă plutesc sau au coborât pe fundul paharului, dar au aceeași formă. De aici, concluzia că cerealele, eventual în combinație cu lactatele, ne oferă energie de durată mai lungă și sunt perfecte pentru un mic dejun sănătos și gustos.

	PIRAMIDA ALIMENTELOR	Se începe atelierul cu o prezentare a piramidei alimentelor și discuții despre importanța fiecărui aliment în parte. În continuare, se dau exemple de alimente sănătoase, de alimente nesănătoase. Se începe prin discuții libere despre ce înseamnă o alimentație sănătoasă. Se exemplifică de către fiecare copil ce obiceiuri alimentare ar trebui să avem pentru a avea un stil de viață sănătos. . Elevii vor primi un rebus pe care trebuie să-l completeze . ● Se prezintă obiectivele și regulile atelierului. La finalul rebusului se discută concluziile activității. Concluziile trebuie să indice faptul că alimentele cele mai sănătoase sunt cele în stare naturală, uneori nepreparate termic. Feedback atelier Ce impresie ți-a lăsat activitatea? Cum te-ai simțit în cursul jocului? La ce concluzii ai ajuns? etc
	RULETA EXERCITIILOR DE MISCARE SI RELAXARE	Se porneste de la proverbul „Mens sana în corpore sano” Dacă suntem relaxați, ne putem concentra mai bine și suntem mai sănătoși. Sportul înseamnă viață. Copiii trebuie să învârtă ruleta aleatoriu și să accepte provocarea. Provocarile constau în acțiuni benefice corpului și psihicului cum ar fi: îmbrățișează-te pentru un minut, răsucește talia de 10 ori cu brațele întinse în lateral sau sări de 5 ori și bate din palme de 2 ori. Prin aceste provocări distractive, elevii nici nu-și vor da seama că în același timp au făcut și mișcare și s-au relaxat deopotrivă. Putem continua cu jocul „Lovește cartita”. Copiii trebuie să lovească cartitele care corespund unui stil de viață sănătos. — Feedback atelier Ce dificultăți ai întâlnit? Ce impresie ți-a lăsat activitatea? Cum te-ai simțit în cursul jocului? La ce concluzii ai ajuns? etc
	IGIENA ACASĂ, LA ȘCOALĂ, ÎN DEPLASARE	Se începe prin discuții libere despre igienă în general. Se exemplifică de către fiecare copil ce rutină are în fiecare din situații. Se formează 3 echipe, fiecare din echipe urmând a întocmi și prezenta lista obiectelor de igienă necesare în fiecare din cele 3 cazuri (acasă, la școală, în deplasare). Jocul „Vânătoarea de comori pentru igiena personală” Se prezintă obiectivele și regulile atelierului. Pentru început voi împărți elevii în 2 echipe de culori diferite. Comorile le vor aduna din parcul școlii și din obiectele aduse de mine. Cu comorile alese vom realiza Jocul: „Turnul instabil” Scopul jocului este construirea unui turn cât mai înalt, folosind bețe și menținerea echilibrului acestuia pentru a evita ca turnul să se prăbușească. Se împart elevii în 2 echipe și se alege o zonă plată și sigură în curtea școlii pentru a construi turnul.

		Într-o manieră secvențială sau simultană, fiecare echipă va începe să construiască turnul folosind obiectele furnizate. Echipa care reușește să construiască cel mai înalt turn, menținându-l stabil până la sfârșitul timpului alocat, câștigă jocul.
	JOC ȘI MIȘCARE	Se porneste de la proverbul „Mens sana în corpore sano” Daca suntem relaxati, ne putem concentra mai bine si suntem mai sanatosi. Sportul inseamna viata. Copiii trebuie sa invarta ruleta aleatoriu so sa accepte provocarea. Provocarile constau in actiuni benefice corpului si psihicului cum ar fi: imbratiseaza-te pentru un minut, rasuceste talia de 10 ori cu bratele intinse in lateral sau sari de 5 ori si bate din palme de 2 ori. Prin aceste provocari distarctive, elevii nici nu-si vor da seama ca in acelasi timp au facut si miscare si s-au relaxat deopotriva. Putem continua cu jocul „Loveste cartita”. Copiii trebuie sa loveasca cartitele care corespund unui stil de viata nesanatos. — Feedback atelier Ce dificultăți ai întâlnit? Ce impresie ți-a lăsat activitatea? Cum te-ai simțit în cursul jocului? La ce concluzii ai ajuns? Etc
Mișcare, joc și sport	Vânătoarea de comori	Se prezintă obiectivele și regulile atelierului. Pentru început voi împărți elevii în 2 echipe de culori diferite. Comorile le vor aduna din parcul școlii și din obiectele aduse de mine. Cu comorile alese vom realiza Jocul: „Turnul instabil” Scopul jocului este construirea unui turn cât mai înalt, folosind bețe și menținerea echilibrului acestuia pentru a evita ca turnul să se prăbușească. Se împart elevii în 2 echipe și se alege o zonă plată și sigură în curtea școlii pentru a construi turnul. Într-o manieră secvențială sau simultană, fiecare echipă va începe să construiască turnul folosind obiectele furnizate. Echipa care reușește să construiască cel mai înalt turn, menținându-l stabil până la sfârșitul timpului alocat, câștigă jocul. 2. Jocul „Pană de trafic” Se desenează cu creta niște pătrate (cu unul mai mult decât numărul participanților) și se aranjează într-o linie, la distanța de un pas între ele. Participanții formează 2 echipe. Echipele se plasează în partea stângă și dreaptă a liniei, lăsând liber pătratul din mijloc. Ambele echipe se întorc cu fața la pătratul liber. Scopul lor este să se schimbe cu locurile, ajungând în partea opusă. Regulile de mișcare: - se poate păși pe pătratul liber din față; - se poate păși „peste” o persoană din cealaltă echipă;

		- nu se poate păși „peste” o persoană din propria echipă; - nu se permite mișcarea înapoi; - două persoane nu se pot mișca concomitent. Se oferă grupului câteva minute pentru a elabora o strategie. Participanții pot reveni la poziția inițială și discuta alte modalități de soluționare a problemei oricând simt nevoia. După realizarea sarcinii, se inițiază o discuție despre procesul de traversare a pătratelor, despre comunicare și cooperare, cum au fost luate deciziile, a existat sau nu un lider, cum s-a manifestat acesta etc.
	Jocurile copilăriei de altădată: Leapșa, Capra, Rațele și vânătorii, De-a v-ați ascunselea, Țările, Coarda, Baba oarba etc	Țările este un joc ce se joacă în cel puțin 3 jucători. Pentru a juca Țările avem nevoie de o minge și spațiu cât mai mult. Cum se joacă Țările Fiecare jucător își va alege câte un nume de țară cu care vrea să joace și apoi va fi desenat un cerc în care vor fi împărțite zone egale pentru fiecare țară. După ce fiecare jucător se așează la el în țară jucător care începe jocul va lua mingea în mână și va striga Să tragă mâța de coadă și soarele de urechi țara cu numele de ... iar apoi va spune numele unei țări din cele participante la joc și va arunca mingea în sus. Jucătorul care și-a auzit țara strigată trebuie să prindă cât mai repede mingea iar ceilalți jucători să fugă cat mai departe de el. După ce reușeste să prindă mingea va trebuie să strige STOP iar toți ceilalți jucători se vor opri pe loc. În continuare jucătoru cu mingea are dreptul să facă încă trei pași (din locul în care se află) către orice jucător dorește și apoi va trebui să încerce să îl nimerească cu mingea. Dacă reușește să îl nimerească cu mingea o jumătate din suprafața de joc ce poartă numele jucătorului nimerit cu mingea va fi tăiată. Dacă nu reușește să îl nimerească o jumătate din suprafața țării sale va fi tăiată. Jocul se reia iar jucătorul care va arunca de data asta mingea în sus este cel care și-a auzit numele țării strigat anterior. Dacă acest jucător a ieșit din joc mingea este aruncată de ultimul jucător care a aruncat mingea și mai este încă în joc. Când suprafața unei țări are ambele jumătăți tăiate jucătorul care joacă cu țara respectivă va ieși din joc. Ultimul jucător rămas în joc câștigă jocul.
	Jocuri din diverse colțuri ale lumii	Atelier 1. „Vânătoarea de comori”● Se prezintă obiectivele și regulile atelierului. Pentru început voi împărți elevii în 2 echipe de culori diferite. Comorile le vor aduna din parcul școlii și din obiectele aduse de mine. Cu comorile alese vom realiza Jocul: „Turnul instabil” Scopul jocului este construirea unui turn cât mai înalt, folosind bețe și menținerea echilibrului acestuia pentru a evita ca turnul să se prăbușească.

		Se împart elevii în 2 echipe și se alege o zonă plată și sigură în curtea școlii pentru a construi turnul. Într-o manieră secvențială sau simultană, fiecare echipă va începe să construiască turnul folosind obiectele furnizate. Echipa care reușește să construiască cel mai înalt turn, menținându-l stabil până la sfârșitul timpului alocat, câștigă jocul. 2. Jocul „Până de trafic” Se desenează cu creta niște pătrate (cu unul mai mult decât numărul participanților) și se aranjează într-o linie, la distanța de un pas între ele. Participanții formează 2 echipe. Echipele se plasează în partea stângă și dreaptă a liniei, lăsând liber pătratul din mijloc. Ambele echipe se întorc cu fața la pătratul liber. Scopul lor este să se schimbe cu locurile, ajungând în partea opusă. Regulile de mișcare: - se poate păși pe pătratul liber din față; - se poate păși „peste” o persoană din cealaltă echipă; - nu se poate păși „peste” o persoană din propria echipă; - nu se permite mișcarea înapoi; - două persoane nu se pot mișca concomitent. Se oferă grupului câteva minute pentru a elabora o strategie. Participanții pot reveni la poziția inițială și discuta alte modalități de soluționare a problemei oricând simt nevoia. După realizarea sarcinii, se inițiază o discuție despre procesul de traversare a pătratelor, despre comunicare și cooperare, cum au fost luate deciziile, a existat sau nu un lider, cum s-a manifestat acesta etc. Atelier 2. Jocurile copilăriei de altădată: Leapșa, Capra, Rațele și vânătorii, De-a v-ați ascunselea, Țările, Coarda, Baba oarba etc Țările este un joc ce se joacă în cel puțin 3 jucători. Pentru a juca Țările avem nevoie de o minge și spațiu cât mai mult. Cum se joacă Țările Fiecare jucător își va alege câte un nume de țară cu care vrea să joace și apoi va fi desenat un cerc în care vor fi împărțite zone egale pentru fiecare țară. După ce fiecare jucător se așează la el în țară jucător care începe jocul va lua mingea în mână și va striga Să tragă mâța de coadă și soarele de urechi țara cu numele de ... iar apoi va spune numele unei țări din cele participante la joc și va arunca mingea în sus. Jucătorul care și-a auzit țara strigată trebuie să prindă cât mai repede mingea iar ceilalți jucători să fugă cat mai departe de el.
--	--	---

		După ce reușește să prindă mingea va trebuie să strige STOP iar toți ceilalți jucători se vor opri pe loc. În continuare jucătoru cu mingea are dreptul să facă încă trei pași (din locul în care se află) către orice jucător dorește și apoi va trebui să încerce să îl nimerească cu mingea. Dacă reușește să îl nimerească cu mingea o jumătate din suprafața de joc ce poartă numele jucătorului nimerit cu mingea va fi tăiată. Dacă nu reușește să îl nimerească o jumătate din suprafața țării sale va fi tăiată. Jocul se reia iar jucătorul care va arunca de data asta mingea în sus este cel care și-a auzit numele țării strigat anterior. Dacă acest jucător a ieșit din joc mingea este aruncată de ultimul jucător care a aruncat mingea și mai este încă în joc. Când suprafața unei țări are ambele jumătăți tăiate jucătorul care joacă cu țara respectivă va ieși din joc. Ultimul jucător rămas în joc câștigă jocul. Atelier 3.Cei 3 R: relaxare, relocare, reciclare . Vom începe ziua cu o vizualizare de documentare în aer liber despre cum putem fi ecologiști, apoi dezbateră planului zilei . Vom realiza un plan de reciclare a deșeurilor separate cu ajutorul imaginilor și filmuletelor de pe internet, apoi vom realiza o hartă a "traseului" turistic parcurs. La final vom juca câteva jocuri folosind peturile reciclate și pe care le joacă copiii din diferite colțuri ale țării(anvelopa, canibalii etc). Atelier 4.Jocuri din diverse colțuri ale lumii 1.Jocul „Cucerirea” scaunului Fiecare participant are nevoie de un scaun. Se pun scaunele în careu fără vreo anume ordine. Conducătorul jocului stă în picioare, ceilalți stau pe scaune și lasă un scaun liber. Conducătorul jocului se plimbă într-un anumit ritm printre scaune către scaunul cel liber, iar ceilalți trebuie să-l împiedice să-l ocupe în așa fel încât numai un singur jucător să se ridice și să se așeze pe scaunul liber. Dacă mai mulți participanți se ridică în același timp, jocul trebuie reluat de la început. Dacă conducătorul jocului a reușit să se așeze, jocul se termină sau un alt jucător poate îndeplini rolul conducătorului. - Cum v-ați simțit? - Ați avut vreo strategie? Dacă da, cum v-a ajutat? - Cum ați putut lucra împreună? - Ați avut un îndrumător în timpul jocului pe care l-ați urmat? 2. Jocul „Aruncarea la țintă” Cu ajutorul cercului ce are diametrul de 40 cm se realizează primul cerc ce va avea valoarea de 100 de puncte.Se realizează cercurile următoare ce vor avea valoarea de 75 puncte, 50 puncte, 25 puncte.
--	--	---

		Apoi, se vor realiza liniile de aruncare, lateral stânga-dreapta față de cerc. Elevii vor trebui să arunce mingea ,iar dacă aruncă mingea în culoarea corespunzătoare liniei vor trece la următorul nivel.Liniile vor fi desenate astfel: -linia de 25 puncte, linia albastră la 1 metru distanță; -linia de 50 puncte, linia verde la 2 metri distanță; -linia de 75 puncte, linia galbenă la 3 metri distanță; -linia de 100 puncte, linia roșie la 4 metri distanță. Jocul TRENULEȚUL ORB DESFĂȘURARE Jucătorii se așază unul în spatele celuilalt, în grupe de patru sau cinci și se țin de umeri. Ultimul, locomotiva, ține ochii deschiși; ceilalți, vagoanele, au ochii închiși (sau eventual o banderolă/un fular la ochi). Ultimul jucător trebuie să conducă trenul, dând semnale non-verbale, prin atingere: - pentru a avansa drept înainte, el apasă simultan cu amândouă mâinile umerii jucătorului din fața sa, care transmite mesajul primit, până când ajunge la primul și acesta avansează; - pentru a merge la dreapta, apasă umărul drept; - pentru a merge la stânga, apasă umărul stâng; - pentru a se opri, ridică amândouă mâinile de pe umeri (fără contact). Scopul jocului este de a merge într-un spațiu delimitat, fără ca trenurile să intre în coliziune. Se întâmplă frecvent, prima dată, ca trenurile să intre intenționat în coliziune, deși scopul este acela de a se evita unul pe altul. Trebuie amintit că acesta este un joc în care se învață acordarea încrederii (vagoane) și câștigarea încrederii (locomotiva). Este bine să se insiste pe necesitatea de a anticipa schimbările de direcție (locomotiva). Rolurile sunt foarte diferite (mijloc, în față și în spate), de aceea este important să se schimbe rolurile, pentru ca toată lumea să treacă prin fiecare rol. DISCUȚIE - Care a fost rolul vostru favorit? De ce? - Care este poziția cea mai ușoară? De ce? - A fost dificil să aveți încredere cu ochii închiși? - Au existat «locomotive» mai sigure decât altele? De ce? - Care a fost strategia pentru a evita celelalte trenuri? - Etc Jocul COȘUL CU FRUCTE Coșul cu fructe urmează același principiu de joc ca și factorul poștal, dar în versiune mai ușoară pentru copii mai mici. Există același număr de scaune câți jucători sunt și animatorul este cel care stă în picioare, în mijloc. Jucătorii sunt așezați în cerc și primesc un nume de fruct pe care nu îl divulgă. Animatorul cunoaște numele de fructe – patru sau mai multe, în
--	--	--

		funcție de numărul participanților. El este în centru, care reprezintă piața, și cere: „un kg de...mere / portocale / mango / etc.”, iar „fructele” solicitate trebuie să și schimbe locul cât mai repede posibil. Animatorul poate să ceară, de asemenea, o salată de fructe, iar atunci toți jucătorii își pot schimba locul! În locul fructelor, copiii pot inventa orice: animale, culori, elemente din natură, etc. Materiale necesare: minge, baston/ jucărie, plic Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Ce ți-a plăcut cel mai mult? De ce? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
	Jos, jos, jos!	Se începe cu o minge de tenis care se aruncă continuu, de la un jucător la altul până când cineva scapă mingea, iar atunci tu vei striga: „Jos într-un genunchi!”, dacă aceeași persoană scapă a doua oară mingea, vei striga: „Jos pe ambii genunchi!”, dacă o scapă din nou, vei striga: „Jos într-un cot!, urmat de „Jos pe ambele coate!” a patra oară și „Jos pe bărbie!” a cincea oară, după care jucătorul respectiv va fi eliminat.
	Ițele încălcite	Un jucător este ales să stea înafara grupului. Ceilalți trebuie să se țină de mâini, în cerc și se încâlcesc, cu mâini și picioare să nu mai știi a cui e mâna și al cui e piciorul. Apoi copilul ales dinainte are rolul de a-i descurca, timp în care jucătorii nu au voie să-și desprindă mâinile. Se pot implica și părinții. Atunci o să fie și mai amuzant.
	Scaunele muzicale	Mai întâi va trebui să aveți la îndemână mai multe scaune, pe care să se așeze copiii când muzica se va opri. Pune muzică și lasă-i pe copii să danseze. La un anumit moment, vei opri muzica fără a-i anunța în prealabil. Ei vor trebui să apuce să se așeze până când tu vei face acest lucru. Cei care rămân fără scaun vor ieși din joc.
	Întrecere în saci	Jucătorii, în saci, ținându-i la înălțimea mijlocului, pleacă la semnal spre o linie de sosire aflată la 10 metri distanță. Sacul nu permite decât efectuarea unor pași mici sau deplasarea prin sărituri scurte. Câștigă jucătorul care ajunge primul la linia de sosire. La sfârșitul atelierului vom reflecta asupra importanței jocului în viața socială și vom evidenția care sunt beneficiile mișcării, jocului și sportului în dezvoltarea armonioasă a unui individ.
Atelier de improvizație „Pe aripile fanteziei”	Arta – fantezie și culoare	Materiale necesare: coală flipchart; markere, carioci, acuarele, folie alimentară. — Joc de cunoaștere: „Aplauze” Elevii stau în cerc, iar facilitatorul bate ritmul: o lovitură din palme pe picioare, apoi una din palme, apoi duce mâna dreaptă peste umărul drept,

		degetul mare privind în sus și aceeași mișcare o repetă cu stânga. În timp ce face mișcarea cu mâna dreapta își spune numele său, iar când repetă aceeași mișcare cu mâna stângă, spune numele unei alte persoane. Acea persoană menține ritmul, repetând mișcările și prezentând următoarea persoană. Jocul continuă până ce toate persoanele sunt prezentate. Ritmul și mișcările pot fi schimbate, cu includerea picioarelor etc. — „Numele – o artă” Pe o coala de flipchart fiecare copil își scrie numele cât mai mare și mai personalizat, cu litere de forme, dimensiuni și culori diferite. Scrisul se va suprapune și se vor crea diverse forme din intersectarea literelor. Elevii au posibilitatea de a-și alege trei culori preferate și, cu ajutorul lor, vor completa formele rezultate în urma intersecțiilor literelor în funcție de creativitatea și imaginația fiecăruia. Fiind un joc de cooperare, una dintre regulile jocului este ca să ceară acordul colegilor atunci când doresc să combine culori sau să personalizeze alte spații care nu le aparțin. Produsul final va fi un tablou colectiv colorat cât mai ingenios, iar numele lor nu vor mai putea fi identificate. — „Natura - sursă de inspirație” Activitatea va debuta cu discuții despre pictori români și internaționali, apoi vom realiza un tur virtual MAC Muzeul de Artă Craiova Virtual tour generated by Panotour al Muzeului de Artă „Jean Mihail” Craiova: Colecția de artă românească, Constantin Brâncuși și Colecția de artă europeană. Ne vom opri asupra artei românești, la lucrări inspirate din natură. Se poartă discuții pe această temă, apoi elevii vor avea de pictat pe o folia alimentară fixată între doi copaci (folia va înlocui șevaletul) un element din natură care îi inspiră, fie din spațiul apropiat, fie un element imaginar. Elevii vor fi încurajați să-și exprime emoțiile, trăirile și fanteziile prin lucrările de artă. — Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
	Muzicoterapie	Materiale necesare: bețe de lemn, boomwhackers, clopoței, maracas. — Joc de atenție – „Nume muzicale” Elevii stau în cerc și își spun numele pe rând, pe note muzicale, iar ceilalți imită prezentarea colegului. — „Povestea muzicii” Elevii urmăresc o prezentare video cu evoluția muzicii, apoi sunt îndrumați să colecționeze din curtea școlii materiale diverse din care trebuie să confecționeze instrumente muzicale. După confecționarea instrumentelor muzicale, vor asculta și acompania câteva piese muzicale

		de genuri diferite: Pizzicato polka-Strauss, De-ar fi dorul, Cântecele haiducului etc. Pot să propună și elevii o melodie pentru acompaniere. — „Educarea minții cu TOTEM” Cu ajutorul metodei TOTEM sau „Therapy Of Tribes Educating Minds” voi include activități de muzicoterapie, învățare nonformală, dezvoltare personală, training și teambuilding. Cu ajutorul acestei metode promovez concepte precum educația emoțională, leadership, atitudine nediscriminatorie, fairplay, spirit civic și comunitar. Facilitatorul începe o poveste pe o linie melodică, în timp ce acompaniază cu un instrument muzical la alegere. Elevii continuă povestea, acompaniază melodia aleasă sau pot schimba linia melodică. În acest fel, se continuă povestea până când toți participanții elevii devin încrezători, se conectează la echipă și își descătușează trăirile. — Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Ce ți-a plăcut cel mai mult? De ce? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
	„OzoBit – cetățean european”-	Materiale necesare: kit OzoBit, coli flipchart — Joc de atenție – „Țările” Elevii stau în cerc, își aleg câte un nume de țară, iar facilitatorul spune o poveste în care se regăsesse numele de țări alese. De câte ori se aud numele respective pe parcursul poveștii, de atâtea ori elevii trebuie să stea ghemuit. — „Să descoperim Europa” Prezintă elevilor „colțul profesorului”, site-ul cu informații despre Uniunea Europeană, se poartă discuții pe această temă, apoi elevii exersează, cu ajutorul tabletelor sau a telefoanelor, jocul despre Uniunea Europeană. EUcraft – un joc de simulare digitală — „Să facem cunoștință cu Ozo” Prezintă elevilor kit-ul OzoBot, codurile de culori și materialele necesare. Elevii se împart în două grupe. Fiecare grupă are de realizat un proiect, la alegere, cu tema Uniunea Europeană: simbolurile, drepturile și îndatoririle, alte culturi/obiceiuri din Europa, mâncăruri etc. Cu ajutorul liniilor codate cu culori diferite, elevii realizează trasee, intersecții, viraje pe care BIT+ le citește cu senzorii săi. La fiecare „obstacol” OzoBit prezintă câte o informație despre UE. Se poartă discuții pe această temă, apoi se împart materialele necesare pentru lucru. La final, fiecare grupă prezintă proiectul realizat. — Feedback atelier

		Cum v-ați simțit la atelier? Ce ți-a plăcut cel mai mult? De ce? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
	EcoArt	Materiale necesare:minge, nasturi, mărgel, ațe colorate, pet-uri, lipici, foarfece, coli colorate — Joc de atenție – „Mingea arde” Elevii stau în cerc și aruncă mingea de la unul la altul. Copilul care are mingea trebuie să spună o provocare pentru un coleg, apoi îi spune numele și îi pasează mingea. Acesta trebuie să răspundă cât mai repede și corect în același timp, deoarece „mingea arde” și, altfel, va ieși din joc. — „Creație și inspirație” Prezintă elevilor un material video privind cei 3R (reducere, reciclare, refolosire), apoi discutăm pe această temă: Voi reciclați? Ce anume reciclați? Cum? Refolosiți materiale? Cum le refolosiți? De ce este important să reciclăm? Ce s-ar întâmpla dacă oamenii nu recyclează/refolosc? etc. Recomand elevilor să viziteze https://www.recycled-crafts.com/ - un site care oferă idei și tutoriale pentru a crea diverse obiecte de la jucării la bijuterii, utilizând materiale reciclabile. Elevii vor avea de confecționat un produs/proiect din materiale reciclabile. De asemenea, site-ul oferă sugestii și sfaturi pentru a găsi materiale reciclabile adecvate pentru fiecare proiect. — Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
	Arta distractivă	Materiale necesare: coală flipchart; markere, carioci, acuarele, folie alimentară. — Joc de cunoaștere: GHICEȘTE CINE SUNT ! S Scop: cunoaștere Reguli și Detalieri: Fiecare participant scrie pe un bilețel: - culoarea părului; - culoarea ochilor; - sexul; - vârsta; - localitatea de proveniență; - un hobby Se amestecă toate biletele într-o șapcă/pungă, etc., apoi animatorul sau unul dintre participanți extrage un bilețel și citește conținutul acestuia. Copiii trebuie să ghicească despre cine este vorba. Cel recunoscut (sau nu !) preia sarcina jocului. — „Pasiunile care ne apropie” JOC: CERCUL DE CONVERSAȚIE Scop: de exprimare a identității

		Reguli si Detaliere: Participantii sunt asezati în cerc răspund coordonatorului de joc, continuând și completând enunțurile date. Exemple: Ceea ce prefer eu este ; mi-ar plăcea să fiu..... ; jocul meu preferat este ; cred că numele meu semnifică ; nu mi-ar plăcea să știu ; sunt fericit (trist) când..... ; aş vrea să fiu mai ; într-o zi sper..... Participantilor li se acordă același timp pentru a da răspunsul potrivit, precum și libertatea de a nu răspunde, dacă nu doresc acest lucru, „sărind” peste cei care nu vor sau nu știu să-și exprime opțiunea. — „Natura - sursă de inspirație” Ne folosim de mediul inconjurator asemenea poetilor sau pictorilor. JOC: FÂNTÂNA MIRACULOASĂ Scop: de exprimare a creativitatii Durata: Materiale necesare: Reguli si Detaliere: Cercul în care sunt așezați participantii se imaginează ca fiind marginea unei fântâni miraculoase. Fiecare participant isi va spune, pe rând, dorințele. Ex: Dacă aş putea fi o altă viețuitoare din lumea animală, aş fi, pentru că; dacă aş putea fi o pasăre (o insectă, o floare, un copac, o mobilă, un instrument muzical, o casă, o mașină, o stradă, un joc, o emisiune Tv, un film, un aliment, o culoare, etc.), aş fi , pentru că Aceasta activitate nu va fi exprimata verbal ci prin desene pe spatele fiecarui participant care trebuie sa ghiceasca folosindu-se doar de simturi. La final participantii se vor aseza pe paturi pentru a analiza formele norilor. De ex- eu vad un nor in forma de ponei... — Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
	Democratia in lumea copiilor	Materiale necesare: laptop,foarfece, postere, planșe cu drepturi, foaie de flipchart, markere, patura/parasuta Energizer– Tomato-tomato Copiii se așează în cerc, un singur copil se află în picioare. Acesta trece pe la fiecare copil, atingându-l pe cap și spunând „tomato-tomato”; dacă spune „ketchup” va începe să fugă în jurul cercului pentru a nu fi prins de persoana căreia i s-a spus „ketchup”. Dacă este prins, se inversează rolurile, dacă ajunge la locul lipsă va continua copilul care îl fugărea spunând aceleasi cuvinte. — Discutie ghidata- drepturi-adevarat sau fals?

		Se face prezența și se introduce tematica atelierului - drepturile copilului. Îi întrebăm dacă au auzit despre ele și dacă știu să dea câteva exemple. Se va prezenta copiilor o foaie de flipchart care conține o parte din drepturile copiilor; printre ele sunt integrate și câteva drepturi false cum ar fi: “copiii au dreptul să muncească de la orice vârstă” sau “copiii pot fi sancționați de profesori indiferent de motiv”. Se citesc drepturile și se discută despre fiecare în parte. Se pune accentual pe cele false și se caută să se găsească argumente După ce se dezbate drepturile se va discuta despre responsabilitatea cuvenită, de ex: dreptul la un spațiu curat - responsabilitatea de a curăța după mine ori de câte ori este nevoie. Se discută despre fiecare responsabilitate, cu exemple concrete din viața lor — „Curcubeul drepturilor și responsabilităților” Se va folosi parașuta pentru acest joc. Copiii vor primi câte un drept pe care trebuie să îl rețină. În mijlocul parașutei, pe patura, sunt lipite responsabilitățile corespunzătoare fiecărui drept. Facilitatorul va striga un drept - copilul care are acel drept aleargă prin interiorul parașutei până în mijloc, unde trebuie să găsească responsabilitatea potrivită - când a găsit-o va introduce capul prin gaura parașutei și va striga cu voce tare dreptul și responsabilitatea sa. În tot acest timp, ceilalți copii trebuie să mențină parașuta la în aer. Vom împărți copiii în grupe de câte 4 copii și vor primi ca sarcină să facă o prezentare prin care să își susțină drepturile și să și le apere cu responsabilitate și curaj. Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Ce drept ți se pare cel mai important? Ce drepturi crezi că se respectă cel mai ușor? Dar cel mai greu? De cine? Și de ce crezi că e așa? Ce drepturi nu cunoșteai și pe care le-ai reținut azi? Ce vei face dacă nu îți sunt respectate aceste drepturi?
	Joc de cunoaștere: - Ghici cine sunt eu	Elevii stau în cerc, pe o coală de hârtie vor scrie prenumele lor, iar în dreptul fiecărei litere vor indica o calitate care începe cu acea literă. ➤ „Natura, prietena mea ” Activitatea va debuta cu discuții despre anotimpuri și culorile acestora . Cu ajutorul Google Arts & Culture https://artsandculture.google.com/ , elevii vor răsfoi albume cu operele unor mari pictori (Renoir, Monet), lucrări inspirate din natură. Se poartă discuții pe această temă, apoi elevii vor avea de pictat pe o foaie de flipchart un element din natură care îi inspiră, fie din spațiul apropiat, fie un element imaginar. Elevii vor fi încurajați să-și exprime emoțiile, trăirile și fanteziile prin lucrările de artă. <i>Materiale necesare:</i> coală flipchart; markere, carioci, culori, acuarele. ➤ Feedback atelier

		Cum v-ați simțit la atelier? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
	Mediul inconjurator-sursa de inspirație	Materiale necesare:minge, lipici, foarfece, coli colorate – Joc de atenție – „Mingea arde” Elevii stau în cerc și aruncă mingea de la unul la altul. Copilul care are mingea trebuie să spună o problema de mediu pentru un coleg, apoi îi spune numele și îi pasează mingea. Acesta trebuie să răspundă cât mai repede și corect în același timp cu o soluție pentru ameliorarea acelei probleme, deoarece „mingea arde” și, altfel, va ieși din joc. – „Act and React” Prezintă elevilor „colțul profesorului”, site-ul cu informații despre Uniunea Europeană, se poartă discuții pe această temă, apoi elevii exersează, cu ajutorul tabletelor sau a telefoanelor, jocul despre Uniunea Europeană. Be a Climate Hero – un joc de simulare digitală – Captain Planet Prezintă elevilor un material video Captain Planet despre protejarea mediului inconjurator . Vom încerca să memorăm și să facem o coregrafie pentru logo-ul Captain Planet. Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
Ateliere de dezvoltare personală	Eu și ceilalți	Activitatea 1 - Introducere Participanții sunt așezați în cerc. Formatorul le solicită acestora să spună cum se simt și care este emoția predominantă cu care încep activitatea. Emoții de bază, Video 2 Recunoaște emoțiile Formatorul împarte participanților Fișa de lucru nr.1. Sarcina participanților este de a desena emoțiile reprezentate sub formă de emoticon și de a le numi. Puzzle cu emoții Se așează în mijloc cu fața în jos jumătăți de imagini cu persoane care exprimă diferite emoții. Fiecare participant ia o jumătate de puzzle, iar apoi caută printre colegi, persoana care a luat cealaltă jumătate a imaginii sale. Se formează perechi, iar sarcina participanților este de a recunoaște emoția și de a povesti, în perechi, despre situații în care au trăit respectiva emoție. La final, perechile pot spune ce emoție au avut și pot alege să povestească una dintre situații . Activitatea 2: „Culoarea emoțiilor” Introducere

		Participanții sunt invitați să se plimbe prin încăpere, iar când întâlnesc un alt participant să îl salute folosind degetul mic de la mână și fără să folosească limbajul verbal. Apoi, după ce fiecare participant i-a salutat pe toți ceilalți, Participanții sunt invitați să se salute folosind palma dreaptă. Participanții continuă să se plimbe, iar când întâlnesc un alt participant continuă propoziția: „Astăzi mă simt...”. După ce fiecare participant a interacționat cu toți ceilalți participanți, participanții sunt rugați să formeze un cerc și să numere de la 1 la 3 (sau 4, în funcție de numărul participanților). Participanții 1 se așează într-un colț al încăperii, participanții 2 în alt colț, iar participanții 3 în altul. Astfel, se formează trei echipe. Joc: În pădurea cu emoții Fiecare echipă primește jocul În pădurea cu emoții. Formatorul citește instrucțiunile jocului. După 15 minute, formatorul oprește jocul și invită participanții în cerc. Solilocviu: Sunt adresate următoarele întrebări: Cum a fost această activitate pentru mine și cum mă simt acum? Metode de gestionare a emoțiilor, Video Oglină (10 minute). Participanții stau în cerc, iar fiecare persoană alege un alt participant din grup care să-i fie oglindă. Sarcina participanților aleși oglindă este de a oferi un feedback constructiv/pozitiv persoanei care l-a ales, continuând propozițiile. Este important ca participanții să se refere la persoana căreia i se adresează atunci când continuă cele 3 afirmații. Participantul căruia i se face oglinda, nu poate răspunde. La final, participanții sunt invitați să spună, pe rând, cum s-au simțit în cadrul activității. Decizii și etape în luarea deciziilor, Video 8 Eu cum iau decizii? Formatorul citește, pe rând, câte o situație ipotetică și o discută împreună cu participanții. ➤ Feedback atelier Cum a fost această activitate? Ce emoții ați descoperit? Care sunt cele 4 emoții de bază? Ce alte emoții cunoașteți? Atelier 2: „Decizii”- 180 minute Activitatea 1 - Introducere Participanții sunt împărțiți în 3/4 echipe, pe jos se află foi de hârtie cu numele de la 1 la 30. Fiecare membru din echipă, pe rând, dă cu zarul și se poziționează în dreptul cifrei corespunzătoare. Sub fiecare număr se află un cuvânt pe care echipa respectivă trebuie să-l ghicească. Persoana care dă cu zarul decide dacă respectivul cuvântului mimează, îl desenează sau îl descrie echipei sale pentru ca membrii acestuia acesteia să-l ghicească. Câștigă echipa care a ghicit cele mai multe cuvinte. Activitatea 2 – „Știu/ Vreau să știu/Am aflat”
--	--	--

		Ce înseamnă să iei decizii? Cum ne afectează luarea deciziilor viața de zi cu zi? Dificultățile reale în a lua o decizie. Ce este fobia de decizie (decidofobia)? Cum apare frica de a lua decizii? Ce ne sperie cel mai tare atunci când luăm decizii? Consecințele fricii de a lua decizii? Există decizia potrivită? Cele 5 niveluri ale luării deciziei ➤ Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Ce ți-a plăcut cel mai mult? De ce? Au fost activități pe care le-ați mai făcut? Ce a fost nou? Ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
	„Stimă de sine și încredere în propria persoană”-	Activitatea 1 - Borcanul cu încredere Formatorul solicită participanților să se așeze în cerc. În mijlocul acestora se află un borcan, în care se găsesc bilete cu citate despre încredere. Formatorul invită participanții să extragă un bilet, să citească în gând citatul și să rămână pe margine. Se oferă 5 minute în care participanții să se gândească și să identifice semnificația citatului și prezența acestuia în viața fiecăruia. După ce fiecare participant a finalizat sarcina aceștia revin în cerc și prin regula catenei pot începe a citi citatul și semnificația pe care a oferit-o fiecare. Activitatea 2 - Gândurile iraționale cu privire la propria persoană (20 de minute) Tipuri de gânduri raționale: *Presupunerea - persoana presupune că este mai rău fără a verifica dovezile. Exemplu: Gând irațional: Știu că nu o să mă simt bine. Gând rațional: Sunt dispus să încerc și să văd ce se întâmplă. *Afirmatii de tipul „trebuie”- reprezintă ordine pe care persoana și le dă ei înșiși. „Trebuie” poate fi înlocuit cu „ar fi”, „ar putea” sau „vreau”. Exemplu: Gând irațional: Ar fi trebuit să știu mai bine. Gând rațional: Ar fi frumos dacă aș ști mai bine. *Fantezia vieții desăvârșite - se referă la a cere idealul de la viață. „Ar trebui” poate fi înlocuit cu „ar fi” sau „ar putea”. Exemplu: Gând irațional: De ce a trebuit să se întâmple asta? Gând rațional: Lucrurile nu sunt întotdeauna așa cum aștept. Mă întreb ce aș putea face pentru a mă simți mai bine. *Gândirea absolutistă de tipul „totul sau nimic” apare atunci când persoana își impune standardele imposibile de perfecțiune, iar când nu se află la înălțimea acestor standarde, trage concluzia că este ratată. Exemplu: Gând irațional: Dacă ia o notă mică sunt praf. Gând rațional: Dacă iau o notă mică, nu înseamnă că sunt praf, nici lipsit de valoare. Voi trece peste, iar data viitoare voi învăța mai mult.

		*Generalizarea -persoana decide că experiențele negative îi descriu viața complet. Exemplu: Gând irațional: Nimeni nu mă place, toți mă urăsc. Gând rațional: Câteodată unii oameni nu mă aprobă, dar alții da. *Etichetarea - persoana își pune singură o etichetă sau un nume, ca și cum un singur cuvânt o descrie în totalitate. Oamenii sunt prea complecși pentru a fi definiți de niște simple etichetări. Ar fi mai bine să ne concentrăm pe a eticheta un comportament și nu întreaga persoană. Exemplu: Gând irațional: Sunt prost! Sunt bătut în cap! Gând rațional: Am făcut un lucru prostesc (dar asta nu înseamnă că mereu mă comport așa). *Filtrarea negativă - persoana se concentrează pe aspectele negative ale unei împrejurări și le ignoră pe cele pozitive. Astfel, întreaga situație pare negativă. Exemplu: Gând irațional: Cum pot avea o părere bună despre mine când fac atâtea greșeli? Gând rațional: Aș avea o părere mai bună despre mine dacă aș privi diferit lucrurile. Sunt și momente în care nu greșesc. *Desconsiderarea aspectelor pozitive -persoana neagă aspectele pozitive. Exemplu: Cineva îți laudă munca. Gând irațional: A fost o nimica toată. Oricine poate face asta. Gând rațional: Mulțumesc! *Comparația -persoana se compară mereu cu ceilalți în defavoarea ei. Exemplu: Gând irațional: Eu sunt mai puțin bun la fizică decât Maria. Gând rațional: De ce trebuie să mă compar cu altcineva? Fiecare are punctele lui forte, iar eu sunt mai bun la desen. *Catastrofarea -persoana crede mereu că totul a eșuat este o catastrofă. Exemplu: Gând irațional: Nu aș suporta dacă cineva m-ar minți. Gând rațional: Nu mi-ar plăcea ca cineva să mă mintă, dar cu siguranță pot să fac față. Următoarele întrebări sunt un utile în astfel de situații: -Care sunt șansele să se întâmple asta? -Dacă se întâmplă cât de mult mă poate afecta pe mine? - Dacă se întâmplă ce voi face? (Anticiparea unei probleme și stabilirea unui plan de acțiune sporesc încrederea) ➤ Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Ce v- plăcut cel mai mult? De ce? Au fost activități pe care le ați mai făcut? Ce a fost nou ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
	Jobul preferat	Joc de rol „Jobul preferat” „Tocmai ce ai acceptat un job care îți place și vrei să faci impresie bună: să pregătești din timp acele acte necesare angajării. E ca și cum ai pleca într-o nouă călătorie, de această dată în cariera ta. Și dacă atunci când pleci din țară este oarecum simplu, pentru că ai nevoie de carte de identitate/pașaport și eventual viză, în voiajul spre jobul mult dorit,

		dosarul de la check-in este mult mai stufos, dar adaptat întotdeauna destinației unde călătorești. Este important să-l gândești și în funcție de domeniul în care vei lucra, de specificul jobului și să iei în calcul că unele acte sunt obligatorii, iar altele au caracter opțional. Iată ce documente ar trebui să le duci colegilor de la HR! Înainte de a semna Contractul individual de muncă trebuie să pregătești o serie de acte necesare la angajare pe care să le pui la dispoziția celor din compania pentru care urmează să lucrezi Conform Art 8 din HG 500/2011, publicat în MO nr 372 din 27 mai 2011, angajatorul va pune aceste documente la dosarul tău și are obligația de a le păstra în condiții bune la sediu și de a le prezenta inspectorilor de muncă la solicitarea acestora.” ➤ Feedback atelier Cum v-ați simțit la atelier? Ce v- plăcut cel mai mult? De ce? Au fost activități pe care le ați mai făcut? Ce a fost nou ce ați face diferit dacă activitățile s-ar repeta? Cum veți folosi informațiile pe viitor? Dați exemple!
--	--	--

Beneficiile sociale și cognitive ale implicării elevilor în cadrul atelierelor Strong Young Minds și Clubul Altfel

Implicarea în ateliere educationale de dezvoltare socială și cognitivă în sistem outdoor poate aduce numeroase beneficii elevilor. Printre acestea se numără:

- **Învățare experiențială:** Activitățile outdoor oferă oportunități unice pentru învățarea practică și experiențială. Elevii pot aplica cunoștințele într-un mediu real, ceea ce consolidează învățarea.
- **Dezvoltarea abilităților sociale:** Participarea la activități în aer liber promovează interacțiunea socială. Colaborarea în cadrul echipelor și rezolvarea problemelor într-un mediu non-formal îi ajută pe elevi să-și dezvolte abilitățile sociale.
- **Îmbunătățirea abilităților de comunicare:** Comunicarea în aer liber necesită adaptabilitate și claritate. Elevii vor învăța să-și exprime ideile și să asculte cu atenție, îmbunătățindu-și astfel abilitățile de comunicare.
- **Dezvoltarea încrederii în sine:** Reușitele în cadrul activităților outdoor contribuie la creșterea încrederii în sine a elevilor. Depășirea obstacolelor într-un mediu natural le oferă sentimentul că pot face față provocărilor.
- **Stimularea creativității:** Activitățile outdoor oferă un cadru mai deschis pentru gândirea creativă. Elevii pot descoperi soluții neconvenționale și pot încuraja gândirea „în afara cutiei”.
- **Legătura cu natura:** Participarea la activități în aer liber îi ajută pe elevi să-și dezvolte o legătură mai puternică cu natura. Acest lucru poate stimula interesul pentru mediu și respectul față de mediul înconjurător.

- *Gestionarea stresului:* Activitățile outdoor pot oferi elevilor o pauză de la mediul școlar tradițional și pot contribui la reducerea nivelului de stres. Contactul cu natura și mișcarea în aer liber au beneficii asupra stării de bine mentală.
- *Învățarea prin joc:* Atelierele outdoor pot fi structurate sub formă de jocuri și provocări, ceea ce face procesul de învățare mai captivant și distractiv pentru elevi.
- *Dezvoltarea spiritului de echipă:* Activitățile în aer liber implică adesea munca în echipă. Elevii învață să lucreze împreună, să își susțină colegii și să împărtășească resursele pentru a atinge un obiectiv comun.
- *Promovarea unui stil de viață activ:* Participarea la activități în aer liber încurajează un stil de viață activ și sănătos. Aceste experiențe pot contribui la formarea unor obiceiuri sănătoase în rândul elevilor.

Prin urmare, implicarea în ateliere educationale outdoor oferă o platformă diversificată pentru dezvoltarea elevilor, acoperind aspecte sociale, cognitive și emoționale.

Beneficiile educaționale ale implicării elevilor în cadrul atelierelor Strong Young Minds și Clubul Altfel

Din perspectiva educațională, atelierele educaționale outdoor aduc o varietate de beneficii pentru dezvoltarea elevilor. Iată cum aceste activități se integrează în contextul educațional:

- *Învățare contextuală:* Atelierele outdoor oferă oportunitatea de a lega conținutul academic de experiențe reale. Elevii pot aplica cunoștințele dobândite în clasă într-un mediu practic, ceea ce consolidează înțelegerea și relevanța informațiilor.
- *Stimularea interesului și implicarea:* Activitățile desfășurate în aer liber aduc un element de noutate și entuziasm în procesul de învățare. Elevii sunt mai predispuși să se angajeze în activități care le trezesc curiozitatea și îi motivează să participe activ la procesul educațional.
- *Dezvoltarea abilităților transversale:* Implicarea în ateliere outdoor contribuie la dezvoltarea abilităților transversale esențiale, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea problemelor, comunicarea eficientă și colaborarea în echipă. Aceste abilități au o aplicabilitate extinsă în viața reală și în carierele viitoare ale elevilor.
- *Adaptabilitate și reziliență:* Activitățile în aer liber pot implica provocări și situații neașteptate, permițând elevilor să-și dezvolte abilități de adaptare și reziliență. Aceste experiențe contribuie la formarea unei mentalități pozitive față de schimbare și la abilitatea de a gestiona provocările.
- *Conexiunea cu mediul înconjurător:* Prin atelierele outdoor, elevii dezvoltă o conexiune mai profundă cu natura și învață să aprecieze diversitatea mediului înconjurător. Această conștientizare poate duce la o atitudine mai responsabilă și la dezvoltarea unui simț al responsabilității față de conservarea mediului.
- *Educație holistică:* Atelierele outdoor completează educația tradițională, oferind o abordare holistică a dezvoltării elevilor. Acestea integrează aspecte cognitive, emoționale și fizice, contribuind la formarea unei personalități echilibrate și bine pregătite pentru provocările vieții.

- *Promovarea învățării pe tot parcursul vieții:* Atelierele outdoor încurajează mentalitatea de învățare continuă prin explorarea constantă a mediului înconjurător. Elevii învață să fie deschiși la noi experiențe și să își continue dezvoltarea pe tot parcursul vieții lor.
- În concluzie, atelierele educaționale outdoor adaugă o dimensiune valoroasă la procesul educațional, oferind elevilor oportunități unice de învățare și dezvoltare. Aceste activități completează perfect contextul academic, pregătind elevii pentru o lume în continuă schimbare.

Beneficiile implicării elevilor în cadrul atelierelor Strong Young Minds și Clubul Altfel din punct de vedere al parcursului profesional

Implicarea elevilor în ateliere educaționale de dezvoltare cognitivă și socio-emoțională aduce beneficii semnificative pentru viitorul lor profesional. Aceste ateliere nu doar consolidează abilități academice, ci și dezvoltă aspecte esențiale pentru succesul în carieră și viața de adult. Iată câteva dintre aceste beneficii:

- *Dezvoltarea abilităților de gândire critică:* Atelierele care pun accent pe dezvoltarea cognitivă încurajează elevii să gândească critic și să analizeze informațiile într-un mod profund. Această abilitate este esențială în aproape orice carieră, ajutând la luarea deciziilor în mod informat și la rezolvarea problemelor complexe.
- *Îmbunătățirea abilităților de comunicare:* Atelierele socio-emoționale oferă o platformă pentru dezvoltarea abilităților de comunicare eficientă, atât în cadrul echipei, cât și în interacțiunile cu clienții sau colegii de muncă. Abilitatea de a comunica clar și empatic este crucială în mediul profesional.
- *Creșterea rezilienței și gestionării stresului:* Atelierele care se concentrează pe dezvoltarea socio-emoțională ajută elevii să înțeleagă și să gestioneze emoțiile, contribuind astfel la construirea unei reziliențe puternice. Această calitate este esențială în fața provocărilor profesionale și personale.
- *Colaborarea și lucrul în echipă:* Atelierele educaționale care implică activități de grup și proiecte comune contribuie la dezvoltarea abilităților de colaborare și lucru în echipă. Aceste competențe sunt esențiale în majoritatea mediilor profesionale, unde interacțiunea eficientă cu colegii este crucială pentru atingerea obiectivelor comune.
- *Autocunoaștere și încredere în sine:* Atelierele socio-emoționale încurajează elevii să-și descopere propriile emoții, abilități și interese. Cunoașterea de sine și încrederea în propriile capacități sunt aspecte esențiale pentru luarea deciziilor de carieră și pentru construirea unei cariere satisfăcătoare.
- *Dezvoltarea creativității:* Atelierele care stimulează gândirea creativă și rezolvarea creativă a problemelor contribuie la dezvoltarea unei abilități căutate în orice domeniu profesional. Elevii învață să abordeze provocările cu o perspectivă inovatoare.
- *Într-o lume în continuă schimbare, abilitatea de a te adapta la noile circumstanțe este crucială.* Atelierele care pun accent pe dezvoltarea socio-emoțională îi ajută pe elevi să-și dezvolte această aptitudine, facilitându-le tranziția către mediul profesional în evoluție.

Prin urmare, atelierele educaționale de dezvoltare cognitivă și socio-emoțională nu doar pregătesc elevii pentru succesul academic, ci contribuie semnificativ la fundamentul lor pentru o carieră profesională și rezistentă în fața provocărilor viitoare.

9. Activități realizate în perioada de sustenabilitate a proiectului EDU ACCES

În perioada de sustenabilitate a proiectului EDU ACCES, partenerii implicați au continuat implementarea activităților educaționale nonformale în spațiile outdoor create în cadrul celor trei unități de învățământ partenere: Școala Gimnazială "Mihai Viteazul" din Craiova, Școala Gimnazială Filiași și Liceul Tehnologic "Alexandru Macedonski" din Melinești. Activitățile derulate au urmărit menținerea implicării elevilor și cadrelor didactice în demersuri educaționale inovative și relevante, cu impact direct asupra reducerii riscului de abandon școlar.

1. Continuarea activităților Club ALTFEL

În cadrul Clubului ALTFEL, cadrele didactice au reluat organizarea de ateliere tematice săptămânale, centrate pe dezvoltarea emoțională, abilitățile de viață și exprimarea creativă. Elevii din clasele VII-VIII au fost implicați în activități de tip storytelling, jocuri de rol, dezbateri și activități artistice, menite să crească sentimentul de apartenență la grup și încrederea în sine.

2. Ateliere Strong Young Minds

Programul a continuat sub forma unor sesiuni lunare de dezvoltare personală și învățare experiențială pentru elevii din ciclul primar (clasele 0-VI), adaptate în funcție de vârstă și nevoile grupelor. Acestea au inclus jocuri colaborative, exerciții pentru gestionarea emoțiilor, activități de comunicare și autoexplorare.

3. Implicarea cadrelor didactice formate în proiect

Cadrele didactice care au absolvit cursul de "Educație nonformală pentru o școală altfel" au aplicat metodele învățate în proiect, organizând activități outdoor în mod autonom. Aceste activități au fost integrate în orarul săptămânal al claselor și au fost documentate prin fotografii, planuri de lecție și feedback-ul elevilor.

4. Activități de diseminare și schimb de bune practici

Pe parcursul sustenabilității, partenerii au organizat întâlniri de lucru și sesiuni online cu alte școli din județul Dolj și din regiunea Sud-Vest Oltenia, unde au prezentat rezultatele proiectului și metodologia utilizată. Ghidul de bune practici "Fa tot ce poți, cu ceea ce ai, acolo unde ești" a fost diseminat în rândul cadrelor didactice interesate.

5. Sprijinirea continuă a elevilor din grupul tinta

Elevii care au participat inițial la activitățile proiectului au fost monitorizați în continuare, beneficiind de sprijin educațional și emoțional din partea echipei școlii și a cadrelor formate. Activitățile au fost adaptate în funcție de evoluția școlară și nevoile identificate.

6. Extinderea intervențiilor către noi elevi

Având în vedere dinamica sistemului educațional, alți copii au fost integrați treptat în activitățile desfășurate în spațiile outdoor. Cadrele didactice au aplicat modelul educativ al proiectului pentru a oferi un cadru incluziv și atractiv pentru noii elevi.

7. Importanța activităților din perioada de sustenabilitate pentru elevi și cadre didactice

Activitățile desfășurate în perioada de sustenabilitate au consolidat rezultatele obținute în faza inițială a proiectului, oferind elevilor continuitate în învățare și suport emoțional constant. Participarea regulată la activități nonformale a contribuit la dezvoltarea încrederii în sine, a abilităților de relaționare și a motivației școlare.

Pentru cadrele didactice, continuarea activităților a reprezentat o oportunitate de a aplica metode moderne de predare, de a experimenta învățarea în spații alternative și de a colabora mai eficient cu colegii și comunitatea. Sustenabilitatea proiectului a oferit cadrul necesar pentru ca inovațiile educaționale să nu rămână izolate, ci să devină parte din cultura organizațională a școlilor partenere.

Pentru elevi (ciclul primar și gimnazial):

1. Atelier „Emoțiile mele au culoare”

Activitate creativă în care elevii desenează sau pictează emoțiile pe care le simt, folosind culori simbolice.

Scop: dezvoltarea vocabularului emoțional și exprimarea nonverbală a stărilor interioare.

2. „Jurnalul recunoștinței” în aer liber

Fiecare elev scrie într-un mic jurnal 3 lucruri pentru care este recunoscător în acea zi.

Activitate desfășurată pe păturici în spațiul outdoor.

Scop: cultivarea optimismului și a atenției pentru lucrurile pozitive.

3. Circuit cooperativ „Împreună reușim”

Activitate cu mai multe stații: jocuri de logică, orientare, comunicare și colaborare (ex. „labirint cu șaluri”, „construcție din bețe de lemn”, „ghicește prin mimă”).

Scop: întărirea spiritului de echipă și învățare prin joc.

4. Mini-proiecte tematice de grup

Elevii aleg o temă (ex. „Școala ideală”, „Planeta mea verde”) și construiesc o machetă sau o prezentare.

Se desfășoară pe parcursul a 2–3 întâlniri.

Scop: stimularea creativității, gândirii critice și colaborării.

5. Atelier „Cum să-mi gestionez furia”

Jocuri de rol, exerciții de respirație, „borcanul emoțiilor”, discuții ghidate.

Scop: autocontrol, conștientizarea emoțiilor și strategii sănătoase de exprimare.

Pentru cadre didactice:

1. Sesiuni de co-teaching în spațiul outdoor

Două cadre didactice colaborează pentru o lecție nonformală integrată (ex. biologie + artă; matematică + jocuri de logică).

Scop: stimularea creativității didactice și învățarea interdisciplinară.

2. Atelier de reflecție „Ce a funcționat și ce nu”

Activitate de tip world café, în care profesorii discută experiențele din perioada proiectului și din sustenabilitate.

Se notează idei pe flipchart pentru viitoare aplicații.

3. Bibliotecă vie – schimb de experiență

Fiecare cadru didactic „devine o carte” și povestește despre o activitate educațională reușită.

Ceilalți „cititori” pot pune întrebări și lua idei.

4. Workshop: „Cum îmi planific lecția outdoor”

Sesiune practică în care profesorii își concep o lecție folosind resursele din curtea școlii.

cum îi ajută aceste activități pe elevi, atât din punct de vedere emoțional, social cât și educațional – mai ales în contextul sustenabilității proiectului EDU ACCES:

◆ 1. Dezvoltă încrederea în sine și exprimarea emoțiilor

Activitățile de tip „Emoțiile mele au culoare”, „Jurnalul recunoștinței” sau „Cum să-mi gestionez furia” îi

ajută pe elevi:

să recunoască și să numească emoțiile trăite;

să le exprime într-un mod sănătos, fără rușine sau agresivitate;

să își îmbunătățească reglarea emoțională.

➡ Impact: elevii devin mai echilibrați, își gestionează mai bine conflictele și capătă încredere în propriile reacții.

◆ 2. Îmbunătățesc abilitățile de comunicare și relaționare
Jocurile de echipă, mini-proiectele tematice și cercurile de discuții dezvoltă:

cooperarea și lucrul în echipă;

ascultarea activă și exprimarea clară;

empatia și înțelegerea punctelor de vedere diferite.

➡ Impact: elevii se integrează mai ușor în colectiv, își creează relații pozitive și se simt acceptați.

◆ 3. Cresc motivația pentru școală și participarea activă
Activitățile outdoor, creative și ludice transformă învățarea într-o experiență plăcută:

înlocuiesc rutina cu noutate și bucurie;

creează un climat pozitiv, în care elevii se simt valorizați;

pun accent pe învățare prin descoperire, nu prin constrângere.

➡ Impact: elevii vin cu mai mult drag la școală, se implică activ și își doresc să revină în spațiul educațional.

◆ 4. Îi sprijină pe elevii vulnerabili
Pentru elevii cu risc de abandon școlar sau dificultăți de adaptare:

activitățile sunt o punte de legătură între ei și școală;

oferă un context în care pot reuși fără presiunea notelor;

le dezvoltă stima de sine și sentimentul de apartenență.

→ Impact: reducerea absenteismului, integrare mai bună în colectiv și prevenirea marginalizării.

Activitățile desfășurate în perioada de sustenabilitate a proiectului EDU ACCES contribuie în mod concret și eficient la prevenirea abandonului școlar, oferind elevilor un sprijin real în plan emoțional, social și educațional.

În primul rând, ele transformă școala dintr-un spațiu rigid într-un mediu atractiv, prietenos și flexibil, unde elevii se simt văzuți, acceptați și valorizați. Prin activități outdoor, ateliere creative sau exerciții de dezvoltare personală, elevii au șansa să învețe altfel, prin joc, colaborare și experiență directă. Această abordare reduce anxietatea legată de școală și crește motivația de participare.

În al doilea rând, activitățile consolidează relațiile dintre elevi și profesori, bazate pe încredere, sprijin și comunicare empatică. Atunci când un elev simte că profesorul îl înțelege și îl susține, este mult mai puțin probabil să renunțe la școală în fața dificultăților.

De asemenea, activitățile nonformale oferă elevilor ocazia să-și descopere punctele forte, să-și exprime emoțiile și să-și dezvolte abilități de viață esențiale: gestionarea conflictelor, luarea deciziilor, adaptabilitate, lucrul în echipă. Astfel, se reduce riscul de excludere, iar elevii se simt mai pregătiți să facă față provocărilor din școală și din afara ei.

Nu în ultimul rând, aceste activități creează contexte pozitive de reușită pentru elevii cu dificultăți școlare sau proveniți din medii vulnerabile. Prin participare activă și încurajare constantă, aceștia capătă încredere că pot reuși și își dezvoltă o relație mai sănătoasă cu ideea de educație și cu propria dezvoltare.

În concluzie, activitățile din perioada de sustenabilitate nu doar completează actul educațional, ci îl transformă într-o experiență care îi ține aproape de școală pe elevii care altfel ar fi tentați să renunțe. Ele reprezintă o investiție strategică în prevenirea abandonului școlar și în creșterea calității vieții educaționale.

Activitățile desfășurate în perioada de sustenabilitate a proiectului EDU ACCES oferă un sprijin valoros și pentru cadrele didactice, contribuind la dezvoltarea lor profesională, la consolidarea relației cu elevii și la revitalizarea practicilor educaționale din școală.

În primul rând, aceste activități le oferă profesorilor oportunitatea de a aplica metode inovatoare de predare, bazate pe educație nonformală, învățare experiențială și activități outdoor. Cadrele didactice experimentează un mod de lucru mai flexibil și mai apropiat de realitatea trăită de elevi, ceea ce duce la creșterea motivației proprii și a satisfacției profesionale.

De asemenea, profesorii beneficiază de un spațiu de relaționare diferit cu elevii – unul mai cald, mai uman și mai deschis. În afara cadrului formal al lecțiilor, se consolidează încrederea reciprocă și se construiește o comunicare autentică. Astfel, profesorii reușesc să înțeleagă mai bine nevoile reale ale elevilor și să răspundă mai eficient acestora.

Activitățile de tip club, atelierelor creative sau exercițiile de dezvoltare socio-emoțională devin resurse valoroase pentru predarea interdisciplinară și pentru abordarea holistică a actului educațional. Cadrele didactice învață să colaboreze între ele, să planifice împreună și să-și adapteze stilul de predare la profilul clasei.

Totodată, participarea la activitățile din cadrul proiectului le oferă recunoaștere și validare profesională. Aplicarea metodelor învățate în cursuri, documentarea activităților și diseminarea bunelor practici devin pași importanți în dezvoltarea carierei și în construirea unei culturi organizaționale moderne în școală.

Nu în ultimul rând, aceste activități reduc riscul de uzură profesională („burnout”), oferind profesorilor un cadru în care pot lucra cu sens, pot vedea rezultatele implicării lor și pot contribui activ la transformarea pozitivă a comunității educaționale din care fac parte.

10 . Concluzii si recomandări

Abandonul școlar reprezintă o problemă serioasă care poate afecta pe termen mediu și lung întreaga societate. Părăsirea timpurie a școlii are consecințe dezastruoase nu numai la nivel individual ci și la nivel colectiv, nu numai la nivel local sau regional ci și la nivel național.

Conceptul, abandonul școlar se referă la situația în care elevii părăsesc sistemul de învățământ înainte de a obține o calificare sau un diploma. Această problemă este identificată la nivel național și regional în România și are un impact semnificativ asupra societății românești. La nivel național, rata abandonului școlar în România este una dintre cele mai ridicate din Uniunea Europeană. Potrivit datelor statistice, în anul 2020, aproximativ 17% dintre elevii români au părăsit sistemul de învățământ, fără a obține o calificare sau un diploma. Aceasta înseamnă că un număr semnificativ de tineri români se confruntă cu șanse reduse de a găsi un loc de muncă bine plătit și de a-și asigura un viitor stabil.

La nivel regional, există diferențe semnificative în ceea ce privește rata abandonului școlar. Zonele rurale și sărace sunt mai afectate, în timp ce zonele urbane și dezvoltate au rate mai scăzute. Această discrepanță regională poate fi atribuită unor factori socio-economici, precum sărăcia, lipsa oportunităților de muncă sau accesul redus la servicii educaționale și de sprijin.

Există mai mulți factori care contribuie la abandonul școlar în România. Printre aceștia se numără sărăcia, lipsa sprijinului familial, bulversările de natură personală sau familială, lipsa implicării școlii în identificarea și rezolvarea problemelor elevilor și lipsa interesului pentru școală.

Pentru a combate această problemă, autoritățile române au implementat mai multe programe și măsuri în vederea reducerii abandonului școlar. Acestea includ acordarea de burse și ajutoare sociale pentru elevii defavorizați, dezvoltarea și promovarea programelor de consiliere și îndrumare școlară, îmbunătățirea infrastructurii școlare și implicarea comunității în sprijinirea educației.

Cu toate acestea, abandonul școlar rămâne o problemă majoră în România. Pentru a rezolva această problemă, este nevoie de eforturi continue și coordonate între autorități, școli, familii și comunitatea locală.

În acest context, prin proiectul EDU ACCES, s-a încercat și s-a și reușit scăderea tendințelor de abandon școlar la nivel regional. Printr-un efort colectiv, experți, profesori, elevi și părinți au fost puși în practică, după o evaluare meticuloasă a condițiilor familiale și școlare ale elevilor intervievați, numeroase activități pentru a combate din timp acest fenomen dezastruos.

Prin intermediul atelierelor Strong Young Minds și Cluburile Altfel (care reprezintă activități de joc, sport și mișcare), s-a urmărit și reușit în a obține numeroase beneficii.

promovarea sănătății fizice, îmbunătățirea coordonării și a abilităților motorii, promovarea disciplinei și a spiritului de echipă, gestionarea stresului și a anxietății, îmbunătățirea concentrării și a performanțelor academice, învățarea fair-play-ului și a respectului reciproc, promovarea unui stil de viață activ și sănătos, inclusivitate sau promovarea distracției și a bucuriei. Toate aceste elemente, cu rol determinant în a face din școală un mediu prielnic și prietenos pentru învățare, au avut ca rezultat scăderea tendințelor de abandon școlar.

Totodată, implicarea elevilor, profesorilor, dar și a părinților în activități de învățare non formale (precum învățarea în aer liber sau prin ateliere de improvizație), au fost sporite șansele ca elevii să își dorească să meargă la școală, un mediu pe care au început să îl perceapă ca prietenos și flexibil.

În sprijinul menținerii climatului amical și destins în cadrul școlii, care are ca rezultat stoparea creșterii abandonului școlar, au fost efectuate acțiuni de conștientizare a profesorilor, elevilor și părinților în vederea eliminării bullyingului prin acțiuni imediate și ferme.

Nu în ultimul rând, conștientizarea la nivel familial dar și școlar că elevii trebuie sprijiniți, ascultați și încurajați are ca efect imediat și pe termen mediu dorința elevilor de a-și continua studiile pentru a avea un viitor cât mai bun.

Recomandările pentru cadrele didactice în ceea ce privește aplicarea principiilor educației nonformale, pe baza experienței în cadrul proiectului EDU ACCES, sunt următoarele:

8. Favorizarea Autonomiei și Inițiativei: Încurajați elevii să-și asume controlul asupra propriului învățare. Oferiți-le spațiu pentru a-și urma propriile pasiuni și a-și dezvolta inițiativa.

9. Organizarea de Proiecte de Învățare: Planificați și implementați proiecte de învățare care să implice elevii în rezolvarea problemelor practice. Proiectele oferă oportunități de aplicare a cunoștințelor în contexte reale.

10. Adaptarea la Diversitatea Grupului: Fiecare grup de elevi are nevoi și abilități diferite. Fiți flexibili și adaptați-vă strategiile de predare pentru a satisface diversitatea de stiluri de învățare și ritmuri individuale.

11. Promovarea Cetățeniei Globale: Încurajați înțelegerea și respectul față de diversitatea culturală și socială. Abordați teme legate de cetățenia globală pentru a dezvolta percepții mai largi asupra lumii.

12. Dezvoltarea Abilităților de Gestionare a Timpului: Ajuțați elevii să își gestioneze timpul eficient și să stabilească priorități. Această abilitate este crucială pentru învățarea pe tot parcursul vieții.

13. Educația pentru Sustenabilitate: Integrați principiile educației pentru sustenabilitate în activități și proiecte. Încurajați elevii să gândească în termeni de responsabilitate față de mediu și societate.

- 14. Promovarea Învățării Experiențiale:** Organizați excursii, vizite la muzee sau sesiuni de explorare în natură. Învățarea prin experiență oferă oportunități bogate de descoperire și înțelegere.
- 15. Facilitarea Mentoratului și a Tutoratului:** Creați oportunități pentru mentorat între elevi sau implicarea în programe de tutorat. Experiența mentoratului poate îmbogăți învățarea și dezvoltarea personală.
- 16. Evaluarea Bazată pe Portofoliu:** Utilizați evaluarea bazată pe portofoliu pentru a evidenția progresele și realizările elevilor în cadrul activităților nonformale. Portofoliile oferă o imagine holistică a învățării lor.
- 17. Construirea Parteneriatelor cu Comunitatea:** Dezvoltați parteneriate cu organizații comunitare, instituții locale și experți din domeniul relevant pentru a aduce experiențe și resurse suplimentare în clasă.
- 18. Stimularea Reflexiei Etice:** Încurajați elevii să reflecteze nu doar asupra ceea ce învață, ci și asupra valorilor și eticii personale. Aceasta contribuie la dezvoltarea unei conștiințe critice și responsabile.
- 19. Programare Flexibilă și Personalizată:** Implementați programe de învățare flexibile, adaptate la ritmul și stilul de învățare al fiecărui elev. O abordare personalizată poate crește angajamentul și succesul școlar.
- 20. Mentorat și Consiliere Personalizată:** Stabiliți programe de mentorat și oferiți consiliere personalizată pentru elevii cu riscuri mai mari de abandon școlar. Mentorii pot oferi sprijin emoțional și orientare academică.
- 21. Abordare Holistică a Dezvoltării Personale:** Dezvoltați programe care să abordeze nu doar aspectele academice, ci și cele sociale, emoționale și personale ale elevilor. O abordare holistică poate consolida stima de sine și angajamentul în școală.
- 22. Colaborare cu Părinții și Familia:** Implicați părinții în procesul de educație, oferindu-le resurse și sprijin pentru a-și implica mai bine copiii în învățare. Comunicarea deschisă între școală și familie este esențială.
- 23. Activități Extracurriculare Atractive:** Oferiți activități extracurriculare atractive și diverse care să stimuleze interesul elevilor și să dezvolte abilități suplimentare. Acest lucru poate contribui la consolidarea legăturii lor cu mediul școlar.
- 24. Programare a Materiilor Mai Relevante:** Încorporați în programa școlară materii și proiecte care au relevanță pentru interesele și aspirațiile elevilor. O legătură mai strânsă între învățare și viitorul lor poate reduce riscul de abandon școlar.
- 25. Programe de Reintegrare Școlară:** Dezvoltați programe specifice pentru elevii care au abandonat școala și încercați să-i reintegrați. Aceste programe ar trebui să ofere sprijin academic și emoțional pentru a facilita revenirea lor în mediul școlar.
- 26. Educație Financiară și Profesională:** Oferiți programe care să dezvolte abilități financiare și să ofere informații despre oportunitățile de carieră. Elevii vor fi mai motivați să continue școala dacă văd conexiuni clare între învățare și viitorul lor profesional.

27. Folosirea Tehnologiei pentru Învățare la Distanță: Utilizați tehnologia pentru a oferi opțiuni de învățare la distanță, în special pentru elevii care se confruntă cu probleme de prezență fizică. Acest lucru poate face accesul la educație mai flexibil.

28. Monitorizarea Constantă și Intervenții Prompte: Implementați sisteme de monitorizare a absenteismului și performanței academice. Intervenți prompt atunci când observați semne de dificultăți sau retragere.

29. Proiecte de Învățare Experiențială: Introduceți proiecte de învățare care să ofere oportunități practice și să ilustreze relevanța materiilor școlare în contextul real.

30. Crearea unui Mediu Școlar Suportiv: Asigurați-vă că mediul școlar este unul sigur, inclusiv și suportiv. Elevii care se simt conectați și susținuți au mai puține șanse să abandoneze școala.

31. Familiarizare cu Metodele Nonformale: Învățați și explorați diverse metode nonformale de predare și învățare. Fiind deschis la aceste abordări îi va permite să diversifici și să personalizezi experiențele educaționale.

32. Cunoașterea Elevilor și Adaptabilitate: Investiți timp în a cunoaște nevoile, interesele și stilurile de învățare ale elevilor implicați în proiect. Fiți pregătit să vă ajustați strategiile în funcție de dinamica grupului.

33. Dezvoltarea Abilităților de Facilitare: Îmbunătățiți-vă abilitățile de facilitare pentru a crea un mediu interactiv și participativ. Fiți un ghid care încurajează gândirea critică și explorarea creative.

Succesul acestui proiect în prevenirea abandonului școlar timpuriu nu va fi însă suficient dacă nu se va continua cu implementarea bunelor practici rezultate în urma unei serioase și aprofundate cercetări sociologice, tehnicilor noi de învățare în sistem outdoor și mai ales prin centrarea educației pe nevoile elevului.

În concluzie, succesul acestui proiect trebuie continuat pentru a combate o situație alarmantă cu care se confruntă societatea actuală.

Concluzii privind activitățile desfășurate în perioada de sustenabilitate

Activitățile desfășurate în perioada de sustenabilitate au demonstrat că impactul unui proiect educațional nu se limitează la durata implementării, ci poate continua să aducă beneficii concrete elevilor și cadrelor didactice, atunci când este susținut prin implicare locală, resurse existente și parteneriate solide.

Pentru elevi, aceste activități au consolidat sentimentul de apartenență la comunitatea școlară, au sprijinit dezvoltarea socio-emoțională și au menținut vie motivația pentru învățare. Participarea la atelierele outdoor, cluburile de dezvoltare personală și activitățile de exprimare creativă a contribuit la reducerea riscului de abandon școlar și la formarea unor comportamente pozitive față de educație.

Pentru cadrele didactice, perioada de sustenabilitate a reprezentat o oportunitate de

consolidare profesională, de aplicare a metodelor învățate și de integrare a educației nonformale în practica didactică curentă. În același timp, a facilitat colaborarea intercolegială și dezvoltarea unei culturi școlare deschise, adaptabile și centrate pe nevoile elevului.

În ansamblu, activitățile realizate au demonstrat că modelul promovat de proiectul EDU ACCES este sustenabil, scalabil și valoros pentru comunitatea educațională. Prin continuitate, adaptabilitate și implicare, rezultatele obținute pot fi multiplicare în alte contexte educaționale, contribuind la reducerea inegalităților și la construirea unei școli pentru toți.

1. Au oferit elevilor un spațiu sigur de exprimare

Atelierele au permis elevilor să își exprime emoțiile, opiniile și gândurile într-un cadru lipsit de judecată. Activitățile creative, de grup sau individuale, le-au dat ocazia să vorbească despre ceea ce simt, să se cunoască mai bine și să capete încredere în ei înșiși.

2. Au contribuit la dezvoltarea abilităților socio-emoționale

Prin tematici precum gestionarea emoțiilor, comunicarea nonviolentă, luarea deciziilor sau empatia, atelierele au sprijinit dezvoltarea competențelor-cheie pentru viață. Elevii au învățat să relaționeze sănătos cu cei din jur, să coopereze și să își exprime nevoile într-un mod asertiv.

3. Au stimulat participarea activă la școală

Pentru mulți elevi, atelierele au fost o formă atractivă de învățare care a redus percepția negativă față de școală. Activitățile interactive și în aer liber i-au motivat să participe, să se implice și să revină cu plăcere la școală.

4. Au oferit sprijin emoțional elevilor vulnerabili

În cazul elevilor aflați în risc de excluziune sau abandon școlar, atelierele au reprezentat un punct de sprijin important. Aceștia s-au simțit acceptați, incluși și valorizați, ceea ce a contribuit la menținerea legăturii lor cu școala și la diminuarea comportamentelor de retragere sau absenteism.

5. Au consolidat relația elev–cadru didactic

Atelierele au facilitat un alt tip de relaționare între profesori și elevi – bazată pe deschidere, empatie și încredere reciprocă. Acest lucru a creat un climat pozitiv în clasă, în care comunicarea este autentică, iar colaborarea este încurajată.

6. Au sprijinit aplicarea în practică a metodelor nonformale de predare

Pentru cadrele didactice, atelierele au reprezentat un context ideal pentru integrarea tehnicilor învățate în timpul formărilor. Prin ateliere, profesorii au testat și adaptat metode precum învățarea prin joc, reflecția ghidată, activitățile experiențiale sau lucrul în echipă, contribuind astfel la inovarea actului didactic.

10. Bibliografie

1. Bourdieu, P. (1986). *The Forms of Capital*. In: Richardson, J. *Handbook of Theory and Research for the Sociology of Education*. Westport, CT: Greenwood.
2. Bonea, G.V. (2019). *Abandonul școlar*, *Revista Calitatea Vieții*, XXX, nr. 4/2019, p. 387-403
3. Ministry of Education (2014). *Strategia privind reducerea timpuriei a școlii în România*. [online] available at: [Strategia-PTS-2015.pdf \(edu.ro\)](#).
4. Ministry of Education (2022), *Raport privind starea învățământului preuniversitar din România, 2021-2022* [online] available at: [Raport-Starea-invatomantului-preuniversitar-2021-2022.pdf \(edu.ro\)](#)
5. Ministry of Education (2022), *Lista unităților de învățământ eligibile pentru Programul National pentru Reducerea Abandonului Școlar* [online] available at: [Lista unitati invatomant eligibile PNRAS PNRR 0.pdf \(edu.ro\)](#)
6. Niță, A., Motoi, G. & Goga, C. (2021). *School dropout determinants in rural communities: the effect of poverty and family characteristics*. *Revista de Cercetare și Intervenție Socială*, (74): 19-32.
7. Putnam, R. (2000). *Bowling Alone. The Collapse and Revival of American Community*. New York: Simon & Schuster Paperbacks.
8. Social Monitor (2023), *Abandonul școlar poate prelunge sărăcia*. [online] available at: [Abandonul școlar poate prelunge sărăcia \(2023\) – Monitor Social](#).

*<https://mfe.gov.ro/consultare-publica-pocu-ghidul-solicitantului-conditii-specifice-educatie-nonformala-in-sistem-outdoor/>

*https://education.ec.europa.eu/sites/default/files/document-library-docs/policy_rec_romanian_final.pdf

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020

